Anul XVII (Serie nouă) Nr. 67
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA Str. SĂRINDAR 6-2-8
TELEFOANE:
Centrala Imprimeriilor şi Administraţia . . . 3.84.30
Direcţia . . . . . 5.87.08 | Redacţia şi Sport 3.79.34
Secretariat general 5.87.00 | Paginaţia . . . 3.78.86
Publicitatea . . . 3.53.08
Secretariatul . . . 5.87.09 | Provincia . . . 3.79.34
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de franco plătită în numerar conform aprobării direcţiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.575 1940

EXEMPLARUL 3 LEI

Joi 19 Decemvrie 1940
14 PAGINI Nr. 67

Cuvântul

Ziar al Mişcării Legionare

O SIMPLA COMPARAŢIE

Incă nu şi-a făcut loc în conştiinţa publică, deşi sumele s'au publicat în multe cazuri, cât se cheltuia şi pe ce se azvârleau banii ţării, până mai ieri. Sunt cifre şi împrejurări cari îşi fac cu greu drum în convingerea noastră, atât par de absurde. Avem însă a face, nu cu un spirit dezordonat, ci cu un sistem. Sistemul cel vechi se întemeia pe aceste baze: întâi armata pentru paza dinăuntru este mai însemnată ca cea menită pazei graniţelor, pentru că duşmanii dinăuntru sunt mai primejdioşi, e vorba bine înţeles de legionari. De aceia, se aruncau sute de milioane pentru jandarmerie, se cumpărau tancuri pentru prefectura poliţiei, pe când armata dela graniţe, n'avea nici puşti destule. Un al doilea principiu al guvernării trecute privea „partidul". „Frontul Renaşterii naţionale" înghiţea din plin banii grei ai contribuabililor. Renaştere fără leafă nu se poate. Ţara era a partidului, nu partidul al ţării. Deci alte cheltueli cu cifre astronomice. Dar „principiile" oricât de nobile se impun cu greu; erau oameni cari se încăpăţânau să nu creadă în binefacerile regimului: atunci trebuiau convinşi cu „presa". Presa cea bună care purta numele ţării era bineînţeles hrănită din banii Statului, (nu-şi făcea nimeni iluzia că ziarul oficios ar putea să fie cumpărat de cititori). In acest chip putea să fie împărţit gratuit peste tot, iar ziariştii să fie bine răsplătiţi. Dacă poliţia, jandarmeria, partidul, presa costau mult, ele nu împlineau totuşi decât un singur capitol din cheltuelile „absolut necesare". Să nu uităm *Straja Ţării* de tristă memorie, cu multe localuri, cu cheltueli de zeci şi sute de milioane pentru demnitari, cari prin îmbogăţire credeau, pesemne, că dau un exemplu educativ... în domeniul economic, tineretului. Când legionarii au intrat în localul Străjii, în strada Roma, s'au minunat de luxul ce domnea acolo şi-au pus pancarte pentru vizitatori, precum ca să se ştie că „luxul este el stăpânilor dinainte".

Dar marii demnitari, cari aveau pe lângă leafă şi tantieme, indemnizaţii, jetoane diurne? Tot o chestie de principii: „Obrazul subţire cu cheltuiala se ţine". Şi tare erau subţiri unele obraze şi piei!

Mai erau şi alte cheltuieli, asupra cărora dintr'un sentiment de decenţă nu vrem să lungim vorba. Mulţi cetăţeni cari au vizitat anume palate şi vile discrete au cunoştinţă despre ele. Nu mai vorbim de banii ţării cari au trecut peste graniţe, (dovadă de încredere a cârmuitorilor în trăinicia operii lor) şi se odihnesc şi azi în băncile din Anglia şi Elveţia.

Dacă ţii seamă de toate acestea, şi nu le-am înşirat pe toate, înţelegi mai bine cine sunt aceia care oftează după vremile apuse.

Dar să trecem la vremile de acum.

Ştie cineva cât costă *azi* pe Stat, presa legionară? *Nici un ban.* Presa legionară nu este subvenţionată de Stat, ea este în serviciul Statului, din iniţiativa mişcării. Nu cere foloase, le aduce! Poate ar vrea să ştie cineva cât cheltueşte ţara cu organizaţiile legionare, întreţinerea localurilor, uniformele, conducătorii. Răspundem iar: *nici un ban.* Nu numai că mişcarea se susţine singură, prin cotizaţiile cuiburilor, dar ea a oferit ţării veniturile şi munca ei, prin acea splendidă iniţiativă a *Ajutorului Legionar.* Mişcarea care e la cârmă subvenţionează ea nevoile generale ale Ţării. Aşa ceva în mintea unui politician pare aproape imoral! Despre *Frăţiile de Cruce,* organizaţiile tineretului, nu mai e nevoie să spunem că nu au conducători plătiţi de Stat, nici nu înghit sub nici o formă banii ţării.

„Demnitarii" legionari! Au altă demnitate decât aceia a banului. Nimenui nu are voie să încaseze mai mult de 20.000 lei lunar şi câţi ating şi până la această cifră! Poliţia şi Siguranţa? Au fost reduse la nevoile obişnuite ale unei ţări sigure pe liniştea ei internă, dela excrescenţa monstruoasă din trecut. Asemenea şi jandarmeria, care nu mai este o armată deosebită şi autonomă. Şi apoi nimeni nu mai trimite azi banii ţării în valută forte peste graniţă (Şi totuşi relaţiile noastre internaţionale s'au îmbunătăţit!).

Voi termina această înşirare de „economii" cu un omagiu adus tânărului nostru Rege, în care ţara îşi pune nădejdile de viitor. Toată lumea ştie că la Palat se duce o viaţă austeră şi serioasă, potrivită cu vremile în care trecem, un fel de viaţă care atrage respectul şi simpatia tuturor.

Aşa stau lucrurile: am înşirat o serie de fapte controlabile şi cunoscute. Mai sunt oameni cari nu iubesc regimul de azi şi suspină după paradisul pierdut. Cei de bună credinţă vor compara şi vor trage concluziile.

P. P. Panaitescu

CUCERIRI TEMEINICE

Ani de zile fruntaşii partidelor şi logofeţii lor au privit cu o uriaşă nepăsare la înstrăinarea a tot ce era românesc. Şi nu odată a fost vorba nu de cucerirea unor poziţii, ci de menţinerea lor. Aşa am pierdut nu numai industria şi comerţul, ci şi moşiile, pădurile, viile şi o bună parte din profesiile libere.

Statisticile vremii n'au îngrijorat pe conducătorii politici. Aveau desigur alte treburi, alte preocupări. Se cereau prezenţi în alte părţi, cu droaia lor de interese personale sau de partid.

Ani după ani, s'au mărginit în a veni şi pleca dela putere, în a face alegeri şi afaceri. Dealungul timpului nu se poate observa o singură preocupare a lor, pentru nevoile, pentru viaţa şi viitorul românesc.

In schimb influenţa străinilor s'a dovedit covârşitoare în toate domeniile. Mai fără luptă şi permanent prin corupţie, în special evreii, au cucerit locurile cele mai de seamă.

Reacţiunea contra acestui val de ticăloşire şi înstrăinare n'a întârziat să apară. Nu ca o furtună de coase şi topoare, semănând moarte şi răzbunare, ci pe căi legale. In temeiurile unei dreptăţi ce, istoric, nu putea să nu triumfe — decât dacă se năruia însăşi ţara.

Hotărît să ducă lupta fără concesii şi până la capăt, temeinic şi neînfricat, s'a ridicat întemeietorul Mişcării Legionare. Cerând dreptate, cerând alungarea străinilor, cerând legi pentru protecţia românismului. Dar n'a fost auzit, nici ascultat. Cei în drept şi putere i s'au împotrivit cu mişelie. Lăsând totul la ordinele masoneriei internaţionale, la aprobarea marei finanţe ovreieşti şi la cheremul fantoşelor ei.

Intre partid şi ţară, grupările cari s'au succedat au ales, aproape fără excepţie, partidul.

De aceia lupta a fost foarte grea.

După nenumărate bătăi şi sacrificii, ţara cea adevărată a biruit.

E pentru prima oară dela războî când neamul nostru îşi câştigă lăuntric locul cuvenit.

Prin legiuirile de astăzi, românismul e instaurat în drepturile lui. Pasul cel mare s'a făcut în toate domeniile. In prezent industria e controlată în întregime de români. Profesiunile libere au fost deparazitate. Deasemeni moşiile, pădurile şi vasele plutitoare. Comerţul urmează într'un ritm mai lent, dar acelaş şi tot atât de sigur. Evreii, cari acaparaseră atâtea ramuri de activitate, au fost sau vor fi curând eliminaţi.

Inlăturarea aceasta lasă însă uneori, pe lângă locuri libere, anumite goluri. Cari trebuesc împlinite. Nu la voia întâmplării. Ci cu oameni pricepuţi.

Incontestabil că avem nevoie de medici, de ingineri, de farmacişti, după cum avem nevoie de un întreg contingent de oameni de specialitate în atâtea câmpuri de activitate.

De aceia, paralel cu atâtea înfăptuiri, grija se îndreaptă, mână în mână cu prevederea, către pătura românească menită să ocupe în întregime poziţiile cucerite.

Pe lângă măsurile luate cu privire la agricultură, la industrie, la comerţ, la credit şi la atâtea altele, —la acest început de an universitar —plafonul de numire a fost ridicat de două sau chiar de trei ori la Academia comercială, la Politechnică, la Facultăţile de medicină şi farmacie.

Astfel opera se desăvârşeşte temeinic în toate domeniile, atât după nevoile prezentului, cât şi după cerinţele viitorului.

Nicolae Andrieş

NENOROCIREA DELA LUPENI

O vedere generală a localităţii Lupeni, unde s'a produs zilele trecute o groaznică nenorocire şi care a costat viaţa a zeci de lucrători mineri

PENTRU CEI SLABI DE INGER

S'au scurs abia trei luni de zile de la biruinţa Mişcării Legionare. Trei luni de sbucium, trei luni de muncă uriaşă, trei luni de zidire nouă. Dragostea de neam, puterea de jertfire şi cunoaşterea drumului pe care trebuia pornit, au făcut din aceste trei luni purtătoare de grele încercări, trei luni de rodnică lucrare.

Trăesc pe răbdătorul pământ al ţării oameni cari refuză să ia parte la o comunitate de destin dela care bine ar fi fost să nu dezerteze nimeni. Refuzându-se unor realităţi cari le sângerează vechi plăgi morale, necinstiţii împotrivitori din umbră se muncesc să samene în urechile celor cinstiţi dar slabi de inger, tot felul de îngrijorări pentru viitor. Iată — spun dânşii — au trecut trei luni de zile şi în ţară n'a încetat sărăcia şi atâtea rele obiceiuri nu-s mai puţin la vedere ca altădată. Unde este, dar, folosul schimbării?

Vicleniii lumii vechi aduc, fără să vrea, un omagiu stăpânirii celei noui. Căci a pretinde mişcării legionare ca în 90 de zile să schimbe năravurile unui neam întreg şi să prefacă sărăcia în bună stare materială, înseamnează a o socoti mişcare făcătoare de minuni.

Pentru puţinii credincioşi aş vrea să scriu aci cuvânt fătiş. Cuvânt de îndreptare. Este adevărat că după trei luni de slujire nouă, în România nu curge lapte şi miere. Sărăcie este destulă. Necazurile sânt îngrămădite. Necinstea are, încă, rădăcină tare. Dar în trei luni — numai în trei luni — s'a lucrat cât în trei ani. Ce s'a lucrat?

Mai întâi, prin acţiunea Generalului, s'a pus cruce poftei nestinse, a unora de a ne cotropi, cu bucata. Astăzi se ştie un lucru: că de micşorat, hotarele pământului nostru nu se mai micşorează. De mărit, da. Se pot mări.

Apoi în trei luni s'a rezolvat problema jidovească. Puţină lume ştie că anul acesta facultatea de Farmacie şi-a dublat numărul înscrişilor de tot neamul. Iară Academia de comerţ şi industrie şi-a triplat numărul studenţilor.

Puţină lume ştie apoi, că, pe tăcute, fără trâmbiţări, s'au plasat 500 de noui normalişti.

Din publicarea unui decret-lege lumea a putut afla că toate pădurile cu tot inventarul lor şi toate fabricile de cherestea, cu tot lemnul aflat acolo, şi cu tot inventarul lor şi cu toate terenurile lor, au trecut în stăpânirea statului. Lanţul înfăptuirilor e nesfârşit. Toate sapă albia prin care apa vieţii noi va trebui să treacă. Voiu aminti aci şi celor mai sceptici dintre noi că de trei luni de zile nu se mai fură şi nu se mai risipeşte banul public. Şi asta e mult. E enorm. Nu se mai fură şi nu se mai risipeşte că noi n'avem nevoe să întreţinem o masă de susţinători plătiţi totdeauna, din bugetul statului.

Se'nţelege că toate aceste măsuri luate, vor rodi numai peste câtva timp. Atunci, abia, îţi vei da seama de proporţiile tăierii în carne vie. Căci s'a tăiat fără milă. Ar fi dat roade în vreme mai scurtă. Dar blestemul a făcut s'avem parte de un cutremur care a semănat sărăcia în toate căminele. Refugiaţi, secetă, cutremur de pământ, toate necazuri grele. Dar peste toate, munca şi dragostea de jertfă va trece cu bine.

Grija de a se vedea de departe, că s'a schimbat ceva în ţara asta nu e grija noastră. Noi nu parodiem. Noi nu mergem pe aparenţe şi pe farse sinistre. In statul naţional legionar lumea n'a fost silită să îmbrace cămaşa verde. Dimpotrivă! In statul cel nou nu va fi silită lumea să stea în picioare şi să asculte imne legionare. Statul cel nou nu va începe ofensive fără alt rost decât acela de a face sgomot şi de a justifica cheltuieli de miliarde.

Ce s'a înfăptuit vreme de trei luni de zile se va putea vedea abia după un an. Cel puţin.

Până atunci ştiut să fie celor slabi de inger că în România Legionară nu vor muri oamenii de foame; că obrazul ţării nu va mai primi palme; că vom avea, nu peste multă vreme, o armată puternică, temută.

Că de s'ar uni puterile iadului, toate, testamentul Căpitanului se va înfăptui. Pe'ndelete, cu băgare de seamă. Că noi n'avem de ce să ne grăbim.

G. Racoveanu

CORESPONDENŢE DE STIL INTRE ISTORIE ŞI ARTĂ

de **BARBU SLUŞANSCHI**

Marile epoci de creaţie istorică îşi au corespondenţe în creaţia spirituală şi artistică. Nu ne-am închipui istoria faraonilor lipsită de cadrul hieratic al templelor colosale, al sfinxilor, al obeliscurilor. Civilizaţia babilonică, marele imperiu asiro-chaldeu este evocat pentru noi de leii înaripaţi şi figurile solemne de proporţii impunătoare, arse în culorile vii ale cărămizilor smălţuite.

Chateaubriand a relevat printre primii corespondenţa dintre natură, stilul sufletesc şi stilul architectural al unei civilizaţii. Fenomenul este însă mult mai vechiu decât formularea lui. El este o manifestare reflexă, organică, a oricărei creaţii de cultură, care îşi imprimă stilul asupra tuturor categoriilor de expresie.

Intre cuceririle romane, legislaţie şi drept, construcţii de drumuri, amfiteatre şi poduri masive, este o corelaţie de stil, în acord cu cel al literaturii latine. Măreţia romană se exprimă la fel prin toate aceste feţe, pe care, cum ar spune Virgiliu, spiritus intus alit, le nutreşte un duh lăuntric, care determină stilul.

Intre spiritul mistic al cruciadelor (cu aspecte de detaliu totuşi atât de păgâne uneori), cel al epopeelor naţionale franceze şi al romanelor cavalereşti bretone, şi stilul catedralelor secolelor XII-XIII, este o corespondenţă intimă. Masivitatea stilului roman se topeşte în arcadele înălţate înflorite ale goticului, în măsura în care spiritul concret şi raţionalist al sudului cedează teren spiritului mistic şi poetic al nordului. Am putea spune că „Divina comedie" e scrisă în stilul misticei ogivale şi cruciate.

Disoluţia spiritului istoric medieval, perimarea instituţiei cavalereşti, alterarea misticei prin erudiţie şi logică scolastică aduce după sine şi decadenţa stilului plastic şi architectural. Goticul sobru devine flamboyant, un fel de baroc gotic, în care decorativul întrece în importanţă constructivul. Literatura lâncezeşte între tradiţia palidă şi neputinţa înnoirii. Villon brăzdează apusul medieval ca o cometă a sfârşitului.

Aşa cum fusese identitate spirituală între Dante şi Giotto, aşa este între Petrarca şi Botticelli, ale cărui tablouri sunt scăldate în lirismul dulceag al amantului platonic al Laurei de Sade. Secolul lui Lorenzo irumpe mai păgân de sete de viaţă trupească şi de dorul desfătărilor lumeşti, legănate de filosofia epicureică, de ritmul Iliadei recitate în sunet de liră, de accentul hedonist al versurilor lui Catul şi Horaţiu. Sarabanda carnavalelor îneacă conştiinţele în spuma bucuriei de a trăi:

> Quant'è bella giovinezza
> Che si fugge tuttavia
> Chi vuol' esser lieto, sia,
> Di doman' non c'è certezza...

Palate florentine şi romane, de o puritate de stil pe care numai un desăvârşit echilibru spiritual o îngăduie, împodobesc pieţe şi străzi încă strâmte de întunerecul evului trecut. Principi fastuoşi, mai mult diplomaţi vicleni decât războinici viteji, prezidează această civilizaţie rafinată, căreia **Il cortigiano** al lui Baldassare Castiglione îi dă lecţii de maniere elegante. Armonie, echilibru, cumpăt, deliciu al spiritului şi al trupului — Renaşterea italiană reuşeşte o clipă să apropie contrastele mereu în luptă, materialismul păgân şi spiritualismul. Ne închipuim un sprinten **cortigiano,** alături de o prea frumoasă Monna Giovanna, abea întorşi dela missa matinală, discutând în latineşte filosofia lui Platon, cetind cu deliciu **„Orlando furioso"** sau şi Decameronul.

Dincolo de Alpi, vor trece o sută de ani aproape, până ce François I va râde cu lacrimi când Rabelais îi va ceti pasagii din al său Gargantua. Amândoi vor suspina când capitolul despre **Abbaye de Thélème** le va evoca spiritul Italiei, atât de depărtate, încât le apare idealizată. Dar valea Loire-ei se acopere de palate noui în stil italian, regele cucereşte Milanul în timp ce spiritul umanist al Italiei cucereşte Franţa. Vechiul castel de vânătoare al Louvrului face loc sălii Cariatidelor şi prelungitor galerii în stil nou în care vor fâşâi curând mătăsurile Mariei de Medici, în trecere spre palatul Tuileriilor.

(Continuare în pag. II-a).

JERTFĂ DE VIAŢĂ, JERTFĂ DE PRESTIGIU

Te înmărmureşte văzând deoparte Mişcarea Legionară ce însumează avântul nobil şi eroic al tineretului românesc şi de altă parte oameni cari au avut până mai eri în mâini destinele acestui neam şi care socotesc avântul tineretului primejdios.

Regimul legionar, românesc, în marş victorios, — cu ochii ţintă numai la interesele superioare ale neamului, — munceşte de zor fără alt gând de răsplată decât acela al îndeplinirii datoriei, al jertfei pentru ţară, munceşte tăcut şi anonim, aşa după cum în această ţară a făcut totdeauna numai armata.

Şi în acest marş de avânt curat românesc stărueşte şi va trebui să stăruiască totdeauna cultul martirilor neamului, fără de care nu va fi cu putinţă însănătoşirea şi redresarea acestui neam.

Prea a fost bolnav cu sufletul şi îndopat cu doctrina vorbelor goale, şi a faptelor, pline de cele mai egoiste interese personale, de luare în deşert a intereselor superioare ale neamului care cereau altceva decât vorbe, cereau dragoste, dreptate, adevăr, răsplătirea muncii şi a meritului, cereau o ţinută românească morală, curată, neinfectată de corupţie şi alte multe vicii. Cei cari au dus neamul românesc în situaţia de astăzi, trebue s'o recunoască înşişi ei că, însănătoşirea nu mai poate veni fără ca sufletele să fie purificate şi curăţite de sgura păcatelor mari de eri şi oţelite de tăria de caracter a virtuţilor străbune, a pildei Sarmisegetuzei, în care jertfa pentru neam să aibă întâietatea!

Nu vreau să jignesc multe suflete curate româneşti, multe conştiinţe româneşti, cari au dovedit prin fapte că au simţit şi simt româneşte, dar cari nu numai că se ţin astăzi departe de regimul legionar, dar nu vor să-i dea ajutor sau chiar îl împiedică în menirea sa şi nu privesc cu încredere nici Mişcarea Legionară, nici regimul legionar şi nici pe Conducătorul Statului.

Nu vreau să-i jignesc afirmând că ei o fac din rea credinţă sau din convingere vinovată.

Este greu ca cineva să se convingă că a rătăcit şi că nu mai poate ajunge la ţintă pe calea apucată şi să se mai întoarcă înapoi; este greu să se hotărască şi să-şi îndrepte paşii spre o cale ce se arată ca bună de acei cari au fost socotiţi ca rătăciţi.

Este o chestiune de psihologie.

Este greu ca acel care a fost călăuză să se convingă că a mers pe un drum greşit şi că nu se mai poate ajunge la ţintă pe drumul apucat şi este greu ca el să se hotărască să-şi îndrepte paşii cu încredere pe un drum despre care i s'a spus dela început că este cel adevărat.

Este o chestiune de prestigiu.

Aşa este cu acei români din diferite tabere, cari au avut suflete curate, dar au ocupat până mai eri posturi de comandă în diferite tabere, crezând că se mergea pe drumul cel bun.

Astăzi, când li se arată că s'a greşit, stau deoparte, nu vor să renunţe la prestigiul lor. Nu vor să recunoască că au greşit. Privesc cu neîncredere noul drum, noua călăuză. Le vine greu să-şi recunoască greşala, este chestiune de prestigiu. Şi totuşi, neamul românesc se află la cea mai grea răspântie a istoriei sale, când are nevoe mai mult de-

Genvra

(Continuare în pag. II-a).

ŞCOPUL ŞCOALEI LEGIONARE

Trei aspecte ale omului nou au fost arătate în cuvântarea ţinută de d. prof. Tr. Brăileanu, ministrul Educaţiei Naţionale, Cultelor şi Artelor, cu ocazia deschiderii anului şcolar 1940-1941: eroul, caracterul, omul profesional.

Primul scop al şcoalei de azi în România este acela de-a da un soldat care să fie mai tare „decât orice armă a tehnicei actuale". Şcoala are menirea de-a da apărătorii patriei, reîntregitorii ei. Aci, ca model nu ne poate sta decât Mişcarea Legionară prin martirii ei, prin puterea ei de jertfă.

Acest om erou nu poate fi creat numai prin ceea ce îi dă „cultura naţională", ci el trebue călit chiar în luptă, pus la încercare zi de zi, nemijlocit, la orice ocazie. Suntem, într'un astfel de domeniu, care e exact la polul opus educaţiei intelectualiste.

Din acest punct de vedere şcoala n'ar putea decât să creeze un mediu maxim de favorabil desvoltării spiritului eroic legionar. Pildele legionară, cum am văzut în Italia, introcate şi făcute producătoare de noi energii, ci ele trebuesc urmate prin fapte îndeplinite real — întocmai.

Acest spirit eroic va avea nevoe numai de-o instruire militară pentru a da patriei ceeace îi trebue. Se pune întrebarea dacă n'ar fi necesar, cum am văzut în Italia, introducerea la universitate, eventual în liceul superior, a cursurilor de „cultură militară".

Dar pentru că s'a făcut, la noi, greşala în vechiul regim de-a educa naţional fără a da o cultură naţională ofensivă, această greşală trebue azi subliniată. Pentru a da naştere omului luptător, erou, trebue necontenit arătat un obiectiv, trebue necontenit de precizat duşmanii.

Orice organizaţie eroică naţională îşi pierde sensul din momentul în care devine „scop în sine". Deci eroismul românesc nu se poate contura real şi dinamic decât faţă de ceva. Duşmanii românismului, scopurile lor, mijloacele lor de luptă toate acestea trebuesc desemnate precis şi lupta împotriva elementelor duşmane trebue întreprinsă permanent şi în orice domeniu.

In al doilea rând şcoala va forma caractere — nu e vorba de un al doilea rând decât în sens metodic, pentru că de fapt naşterea eroului merge odată cu naşterea caracterului. Prin caracter însă nu înţelegem ceea ce ne învaţă psihologia modernă, căci acest caracter este egal cu tipul de om. Ci dimpotrivă e vorba de caracterul moral, de omul răspunzător faţă de acţiunea sa, de omul liber ca fiinţă morală. Şcoala legionară va trebui să redea aspectul comunităţii morale clasei de elevi sau unei generaţii de studenţi. In locul tipurilor de oameni ce va trebui să desvolte caracterele, prin legăturile directe sufleteşti, lăsând ca fiecare prin sufletul său să făurească acea comunitate. Elementul sociabil nu trebue să fie interdependenţa dintre indivizi pe baza specializării lor, ci pe baza înlănţuirii şi colaborării caracterelor.

Mecanismului social îi va lua locul astfel unitatea istorică socială, reală, creatoare. Sufletul trebue să se oglindească în celălalt suflet, omul trebue să se vadă în celălalt om — între tipuri mecanice de oameni acest consens, cosmosul-social nu este dat.

Şi erarhia grupului, din punct de vedere moral, se va întemeia pe în-

Leon Topa

(Continuare în pag. II-a)

DUH ROMÂNESC

Se apropie stăpânirea strigoilor

Astfel trebue înțeleasă și primită această carte, căreia i-am dat titlul articolului care amintește una din cele mai intense trăiri sufletești ale unei oștii luptătoare: îngroparea camaradului mort în luptă.

Și acum să mai las graiul cel domnesc și să mă întorc asupra mea. Spuneam că am dușmănit lumea acestei de a doua vieți. Iar ea m'a dușmănit pe mine, ca și pe toți tovarășii mei legionari, ca și pe Căpitanul meu. Lumea veche, a lui Nuțu Donicii, în care stau înrădăcinate toate simțirile și dorurile noastre, n'o mai găsim nicăeri. A risipit-o veacul acesta nou cu politica și vrajba lui, cu uitarea lui Dumnezeu și cu dragostea de străini și de tot ce este al altora, veac care calcă în picioare felul nostru de viață, cu puterile, cu vredniciile și frumusețile ei.

Astfel, sufletul nostru, rămas legat de o altă lume, rătăcește azi într'o altă viață care nu e a noastră. Față de lumea de acum, noi ne simțim străini, în ea nu ne găsim un alt rost decât acela de a o curma spre a învia vremurile de demult și a le spori frumusețea, tăria și dreapta rânduială românească.

S'ar părea astfel că eu și camarazii mei suntem un fel de ciudate făpturi cu două vieți, un fel de strigoi ridicați dintr'o lume apusă spre a purta duhul spaimei în lumea de azi. Chiar așa suntem. Suflete desrădăcinate care, purtându-și neodihna peste o viață dărâmată, nu vor avea pace în nici un mormânt până când nu vor ridica din nou ceeace alții au pângărit, au risipit și au pus sub blestem.

Oamenii veacului de astăzi să-și oprească o clipă huzurul și nepăsarea și să asculte ciudatele sgomote care frământă adâncurile neînțelese și chiule cu vânturile nopții. Și să știe: se apropie stăpânirea strigoilor, cumplită!".

Ion I. Moța

MASSIMO BONTEMPELLI: DUE FAVOLE METAFISICHE

Milano, Montadori, 1940, pp. 288 in 16°, L. 12

Deși s'a impus ca scriitor de mâna întâia abia după războiu, activitatea lui *Massimo Bontempelli*, ca povestitor, își are obârșia în acele *„Primi racconti"*, începute încă din 1904. Povestirile scriitorului italian sunt adunate în șeapte volume, sub titlul *„Racconti di Massimo Bontempelli a tutto il 1936"*. Din acest ciclu fac parte și cele două *„favole metafisiche"* din volumul de față (al treilea din culegerea de povestiri a lui Bontempelli).

Prima povestire, *„La scacchiera davanti allo specchio* (Cutia de șah în fața oglinzii), datează din 1921, iar a doua *„Eva Ultima"* din 1922.

Pentru cineva care ar ignora temele, în genere puse, în opera lui Bontempelli lectura acestor două povestiri ar însemna un brusc pas în *extravagant* și în *fantastic*. Și aceasta cu atât mai mult, cu cât ele sunt poate cele mai tipice și mai semnificative din opera scriitorului italian.

Fără a fi câtuș de puțin o stereotipă reluare a tematicei teatrului bontempellian sau a operei sale epice, aceste două povestiri se integrează totuș pe deplin în spiritul artei acestui scriitor.

S'a vorbit mult și în chipul cel mai divers de o *tehnică a mistificării*, de *intelectualism* sau de acel *realism magic*, ca elemente specifice artei lui *Massimo Bontempelli*. Literatura nu poate fi însă îngrădită în simple formule. Sub haina mistificării Bontempelli ascunde nu rareori un simț de observație din cele mai rare și o forță de pătrundere psihologică din cele mai deosebite. Sub acelaș vestmânt, al mistificării, scriitorul se ascunde pe sine, cu întregul său complex de contradicții, de idei și de probleme.

„La scacchiera davanti allo specchio" ca și *„Eva Ultima"* par, la prima aruncătură de ochi, legate exclusiv de tehnica literaturii fantastice. O pătrundere mai adâncă în conținutul lor îți oferă însă prilejul să constați că lucrurile nu stau întocmai așa. Intr'o expresie din cele mai proprii, întâlnești pagini care conțin adevăruri de o simplitate deosebită. Exemplul îl oferă în parte prima pagină din al nouălea capitol, al primei povestiri: „Toate oglinzile din lume sunt făcute la fel — fiecărei oglinzi îi corespunde un spațiu în finit, ca acesta; aici vin să-și găsească refugiu și să se păstreze imaginile tuturor bărbaților, femeilor și copiilor, cari s'au privit vreodată în ea.

Rândurile acestea pot constitui o sinteză a conținutului primei povestiri din volumul acesta.

Imaginați-vă, într'adevăr, o oglindă pe a cărei față apar, celui ce știe să privească în ea, toți cei cari și-au privit vreodată chipurile aci.

Inchipuiți-vă o bunică moartă de mult, dar apărând nepotului ei, tânără — *giovine giovine*, așa cum a prins'o odată oglinda.

Tema aceasta a încremenirii într'o vârstă a primei tinereți, conține, în chip neîndoelnic, multă poezie.

Unul din scriitorii noștri, *Otilia Cazimir*, după cât îmi amintesc, o pune, cu un farmec deosebit, în paginile unei reviste.

In ceiace privește al doilea element al artei lui *Bontempelli*, *intelectualismul* ei n'ar putea fi legat decât de caracterul *„metafizic"* al celor două povestiri.

Insă acest caracter *„metafizic"* pare mai legat de a treia formulă a artei lui *Bontempelli* — acela a *realismului magic* — singura conformă cu opera scriitorului nostru.

Salvatore Rosati caracteriza odată cam astfel acest realism magic al lui Bontempelli: *„Realismul magic* al lui B. nu se revarsă niciodată în basm; e în el o capacitate deosebită de a pune stăpânire pe datele reale, investindu-le cu o putere vizionară care le transfigurează în chip suprarealist... Se vede, în aceste două povestiri, momentul apocaliptic pe care îl surprindem în timpul luptei din prima povestire și în scena inițială a acelei de a doua" (L'Italia che scrive, febbr. 1940).

Probleme din cele mai interesante sunt puse în acelaș măsură de stilul bontempellian. Și aceste două povestiri sunt în acest sens dintre cele mai reprezentative în complexul operei scriitorului italian.

Aci înflorit până la aparența, falsă de altfel, a prețiozităților romantice, aci geometric ca o pagină din cel mai autentic Valéry, stilul lui Bontempelli se întemeiază în realitate pe o nedezmințită tradiție de clasicism, de acel clasicism italian în care cele mai moderne probleme ne apar puse în modul cel mai natural posibil. Resursele lexicale, sensul însuși al cuvântului coboară direct din tradiția italiană. Cuvântul având o *funcțiune* nouă dar integrat în spiritul tradiției, matematică verbală care să nu împiedice pe scriitor să ajungă la efecte din cele mai moderne și de cea mai liberă fantezie, iată în ce constă secretul artei lui Massimo Bontempelli.

Gh. Uscătescu-Șoimu

INSCRIPȚII

DE CATEVA LUNI încoace avem norocul să vedem o mulțime de doctrinari și exegeți ai naționalismului românesc. Toți scriu diferite articole și studii. Și toți sunt de dată recentă.

Unii dintre ei au mai scris cam aceleași lucruri și pe vremea regimului trecut. Fiecare dintre ei, luați în parte, nu prezintă niciun interes. Dar luați la un loc sunt un fenomen care trebue combătut. Intâi, că nu se pricep să mânuiască judecățile, și apoi, că nu pricep nimic din toate faptele istorice.

Unii dintre ei explică naționalismul nostru legionar prin revoluția lui Iancu, Horia și Tudor, alții prin Mihai Viteazul, alții prin Unirea Principatelor, alții prin Litovoiu și Seneslav și alții, pur și simplu, prin Traci.

Astfel se aduce numai confuzie. Și ca să ieșim din ea, ar trebui ca cineva să se apuce serios de treabă și să lămurească problema tradiției noastre naționale în legiune. Aci ar fi multe de spus. Dar esențialul ar fi să se definească fundamentele noastre spirituale și să se vadă ce este bun și valabil pentru legiune.

Ziarele noastre vorbesc mereu de caracterul și valoarea indiscutabilă a legilor. E drept că nu trag nici o concluzie, dar se vede totuși calculul.

Nu acuz pe nimeni de prea multă pricepere teoretică și nici de prea multă dialectică. Dar nimeni, iarăși, nu-i atât de ineult să nu știe că, atât logic cât și de fapt, legea se opune revoluției.

Eu sunt unul dintre aceia care am învățat dela antici cultul legilor, dar de atunci au trecut două mii de ani. Și asta este o nouă experiență peste care nu putem sări. Platon a dat soluții pentru vremea lui, și pentru multă vreme. Dar acum s'a mai adăugat ceva. Așa zisele detalii ale vremii noastre proprii. Așa dar, cred că ar trebui să mai reluăm problema. Și să ne lămurim ce înseamnă o lege, care este caracterul ei, până unde este valabilă; cât este valabilă și întrucât susține nația.

❋

DELA O VREME încoace adversarii noștri vorbesc mereu de „bunul

Sculptură populară. O minunată cruce sculptată în lemn, într'un cimitir din Maramureș

român". Asta e o noțiune nouă. Sau, cel puțin, una reluată. Și ei vreau s'o opună noțiunii de legionar. Șiretlicul însă este prea transparent. Ei nu ne-au arătat ce înțeleg prin asta. Dar noi am priceput totuși ceva. De exemplu, D. Popescu are anumite interese personale. Și pentru asta trebuie să dea piept cu anumiți oficiali. El știe însă anumite lucruri din trecut și, ca să fie mai sigur, se prezintă cu un anumit dosar politic. Ca să spună că a fost legionar și că a suferit împreună cu legionarii, e prea mult. Și ar risca să fie compătimit. Atunci d. Popescu spune, cu voce răspicată, că și el e „bun român". Noțiunea s'a format deja și circulă. Trebue însă o analiză serioasă căci astfel creiază dificultăți. Problema s'ar pune esențial logic. In ce constă conținutul acestei noțiuni și în ce se deosebește de noțiunea de legionar?

Peisaj bucovinean. — LUCREȚIA MIHAIL-SILION

❋

INTR'UN FOARTE apropiat număr am să concentrez rândurile unei note pentru minunatul volum de versuri Păstor de gând — semnat de tânărul camarad Constantin D. Cârjan.

Este o carte bună și apărută de curând.

De altfel am mai însemnat aici despre ea.

Tristețea [illegible] paginile acestei cărți.

Iată, reproducem:

„De ce mi-s anii toamne cu vinturi despletite
Și inima de ce mi-i biet arbor desfrunzit?
De ce mi-e tinerețea un câmp de flori pălite
Și gîndul meu de ce e drumeț nepoposit?

Dar despre tristețea acestui camarad și despre versurile lui bune vom reveni într'o notă amplă.

❋

INTELECTUALII NOȘTRI, deprinși cu anumite forme de gândire, nu sunt prea lămuriți cu doctrina noastră legionară. Ni se plâng că n'au o „carte fundamentală", din care să afle totul. Din punctul lor de vedere au perfectă dreptate. Căpitanul a scris o carte, și asta este numai pentru legionari. O spune titlul. Și ea, nu este o carte de teorie politică sau de expunerea unei doctrine, ci este povestea unei vieți și totodată a unei lupte. Cei care caută în scheme sau concepte economice nu vor găsi. Dar Căpitanul a mai scris și un mic catechism. Noi îl spunem „Cărticica șefului de cuib". Și asta este tot numai pentru legionari. Dar asta este cea mai importantă. Dacă în prigoană ar fi dispărut toate cărțile noastre și ar fi rămas numai un exemplar din asta, spiritualitatea noastră legionară ar fi fost salvată. Aci aflăm totul pentru formarea noastră. Cinste, camaraderie, organizație, disciplină, manieră, bun simț, corectitudine, dragoste, omenie și mistică. Adică tot ce ne trebuie ca să fim, întâi, oameni în cel mai aspru sens al cuvântului, și apoi, legionari.

❋

UN DESEN al poetului este încercat în volumul de poezii „Ofrandă Muzelor" — iscălit de Mihai Moșandrei și tipărit de Fundația Regală pentru literatură și artă.

Un desen prins în plasticitatea versului.

„O! Rege orb,
Cu glezna prinsă în algele de aur,
In păr purtând cunună de ciulini,
Vieața ți-o cerne acelaș negru corb,
Dar harpa-ți crește ramură de lanț
Cu soare, peste zdrențe și ruini.

Sălbatec calul alb al depărtării
Coboară nara în foile uscate.
Pământul se cufundă în geana serii,
Visul te urcă dincolo de moarte".

D. Mihail Moșandrei reușește să strângă în acest volum o serie întreagă de realizări poetice.

Epoca lui Ludovic XIV nu putea avea alt cadru decât masiva colonadă a lui Perrault, orgoliosul Versailles, atât de luminos în majestuoasa fațadă dinspre parc, și Domul Invalizilor, în care Mousard cel tânăr și-a încercat toate puterile. Nu ne putem închipui acea epocă istorică fără grădinile lui Le Nôtre și fără sculptura lui Coysevox, fără tablourile lui Poussin și Rigaud. Istoria, arhitectura, plastica, literatura, au toate un caracter solemn și oficial, de care numai un La Fontaine, om peste timpuri și locuri, își poate bate joc.

Barocul, timpuriu în Italia, întârziat în Franța, e un semn al decadenței istorice. Rococo-ul francez, invazia decorativului supraîncărcat, e chiar un simptom alarmant. Reacțiunea clasicistă a lui Ludovic XVI nu mai putea salva nimic, precum domnia lui plină de intenții bune n'a scăpat de prăbușire o lume în care caracterele erau fragile cași stucaturile rococo.

Napoleon n'a avut răgaz să dea întruchipare architectonică epopeii istorice pe care a creat-o. Dar în vremea lui apar acele pânze ample ale Baronului Gros, compozițiile patetice și teatrale ale lui David, acel clasicism renăscut și impus, căruia Talma, tragedianul, învîind pe Corneille și pe Racine, îi dădea suflu și viață.

Dela restaurația franceză corespondențele par a se pierde în nisip. Epoca romantică are în sine unitate, dar între artă și istorie nu este corelație necesară. Realismul este oarecum o consecință a ridicării spiritului și clasei burgheze, și este în corespondență cu pozitivismul, cași cu poezia parnasiană. Cu a treia republică începe în Franța haosul politic și artistic, în care poate dezastrul va aduce limpeziri.

Revoluțiile naționale ale Europei tinere relevă dela prima privire corespondențele creatoare dintre istorie și artă. De curând se spunea în Germania că arta specifică de expresie spirituală a regimului e architectura. Stadionul Olimpic, noul cancelariat, ministerul aerului, clădirile dela Nürenberg, palatul artelor din München, lucrările de artă technică ale autostradelor — exprimă tot atât de bine spiritul creației istorice național-socialiste, precum coliseele și apeductele învederau puterea creatoare de istorie a imperiului roman. Că în Germania spiritul creator este în echilibru armonic, se revelează din stilul architectonic: simplu, dar impunător, întrunind cele două elemente greu de împăcat, măreția și grația. Expozițiile de pictură germană arată acelaș stil. Ne vom aminti de bătălia ce s'a dat în Germania pentru crearea unui stil artistic „sănătos". Azi toate insanitățile modernismului postbelic, aduse în modă de jidani, au fost nimicite. Reacțiunea era firească pe baza legii că unui stil istoric îi corespunde în mod organic și necesar un stil de artă anumit.

La noi se pune astăzi aceiași problemă. Stilul istoric al nouei epoci care a început pentru România își va găsi expresia artistică specifică, în monumente, clădiri, opere plastice, literare și muzicale, — din care se va sintetiza impresia de ansamblu pe care epoca noastră o va face viitorului îndepărtat.

Barbu Slușanschi

JERTFĂ DE VIAȚĂ, JERTFĂ DE PRESTIGIU

(Urmare din pagina I-a)

cât de o jertfă de prestigiu. Are nevoe de însumarea tuturor sufletelor curate, neîntinate și purificate pentru a trece clipele grele ale istoriei ce i le-au adus cei ce l-au călăuzit eri.

Deoparte tineretul gata pentru jertfa supremă a vieții în interesul neamului. De altă parte, Românii de vorbe goale, cari își afirmă în vorbe dragostea lor de neam, dar cari se codesc să-și jertfească puțin din prestigiul lor! Și atunci, când deoparte este doctrina jertfei vieții, și de alta nici a unui prestigiu măcar, este firesc ca legiunea să deschidă ușa casei sale numai acelora cari dovedesc că au sufletul purificat sau sunt gata de jertfa vieții, când li se va cere.

Este o altă doctrină, o altă vreme decât aceia a „Renașterii Naționale" când se pedepseau acei cari nu veneau în „Front".

Trebue înțeleasă diferența. Ca să devii recrut trebuește să îndeplinești anumite condițiuni fizice ca și morale, — iar ca să devii soldat trebuește să faci o practică îndelungată în meșteșugul greu al armelor, și totuși nu devii erou, decât dacă ai dovedit pe câmpul de luptă curajul jertfei vieții!

Așa că drumul legionar care cere purificarea sufletului până la jertfa vieții, nu poate fi deschis ori și cui, ci numai celor cu aptitudini de purificare și de jertfe dovedite.

Atunci când nu vrei să sacrifici nici prestigiu și nici măcar o fărâmă din el, sau din îndestularea vieții tale asigurate în epoca de tristă pomină a secătuirii Statului, mai poți avea tu, bun român, conștiința împăcată că ți-ai făcut și îți faci datoria față de regimul legionar, stând de o parte și cu neîncredere sau chiar punându-i bețe în roate, ca să-l împiedici să ajungă ținta sa, salvarea neamului? Sunt atâția cei ce ar putea ajuta la salvarea neamului în aceste timpuri grele! Este mai bine să pornească la drum în grup și în marș legionar, acei cari au dovedit că posedă spiritul de jertfă, iar tu bun român să le dai ajutorul încrederii tale, al prestigiului tău, al îndestulării tale, jertfind și tu ceva pentru triumful neamului tău!

Genvra

CALENDAR

MIERCURI, 18 DECEMVRIE 1940

Ortodox: Sfântul Mucenic Sevastian și Zoe.
Catolic: Sfântul Grațian (? Quatember).
Protestant: Grațian.
Mahomedan: 18 Gîul-Kadè 1359.

Sfinții Mucenici Sevastian și Zoe

Din Cetatea Narbonei s'a ridicat bărbat, prin care căldura evangheliei a răzbit până în palatul tiranului împărat Dioclițian. Bărbatul doririlor lui Hristos se numia Sebastian și era căpitanul gărzii împărătești — al pretorienilor. Il iubeau toți: împărat, boeri și ostași, pentru darurile și vitejia lui. Dară aceste daruri nu le avea dela creșterea lui păgână și nu le culesese nici din lumea aceia bogată, deșartă și desfrânată — lumea romană; ci, dela săracii lui Iisus Nazarineanul, în cari suiau vitejiile sufletești, creșteau laurii frumuseților lăuntrice și se râdea iubirea caldă din altă lume.

De aceia era acest voevod de oaste atât de vrednic, puternic, darnic și stăpân pe sine.

Ucenic în taină al Răstignitului, el cercela de aproape creștinii din Roma, în închisori, în tainițe și în casele prietenilor. Inima lui era ca o rană în care scormonea durerea pentru suferința altora; iară sufletul lui ardea încetul — ca o făclie — de dorul mărturisirii fățișe și al mucenicici.

Intre creștinii cercetați de dânsul și îndulciți în suferință erau doi patricieni slăviți, frații Marcelin și Marcu, păziți în casa dregătorului Nicostrat. Așteptau sfârșitul muncilor, cu răbdare, și încununarea. In preajma săvârșirii osândei la moarte, au tăbărît asupra lor cu războiul dragostei și al milii părinții, femeile cu copiii lor, rudeniile. Incât erau aproape să înmoaie cugetele celor doi tineri și să se lepede de Dumnezeu.

Atunci a stat în mijloc Sevastian, ca un arhanghel, și cu glas înaripat și tunător a smuls din pierzare pe cei doi, întărindu-le hotărîrea și oțelindu-le sufletele. Atunci s'a dat el pe față că e creștin. Atunci a vindecat cu rugăciune și cu semnul crucii pe femeia dregătorului Nicostrat — Zoia — de mutenie, deslegând graiul ei. Atunci însuși Nicostrat a trecut la creștinism. Apoi mergând la Claudie logofătul a cerut să-i trimită spre pază pe toți osândiții din lanțuri.

In casa cea nouă a credinței Sevastian le-a deslușit vreme de trei zeci de zile adevărul, [illegible] Policarp i-a trecut prin [illegible] zului. Cu toții erau [illegible] între dânșii: părinții, femeile [illegible] dele patricienilor și însuși [illegible] logofătul.

După treizeci de zile a [illegible] nul Romei, Agrestie Hromatie, [illegible] de dregători are. S'a muncit [illegible] Dară aflând de numeroasele [illegible] cări și cu osebire de [illegible] Zoei, a chemat la sine pe Sevastian și Policarp preotul și a câștigat [illegible] vindecare de podagră și [illegible] sufletului.

Căci după această minune [illegible] rămat pe cei două sute de idoli [illegible] casa sa: pe cei de lemn i-a ars, pe cei de piatră i-a zdrobit; pe cei de aur și argint i-a tăiat bucățele și i-a împărțit săracilor.

Cu botezul eparhului și a [illegible] său Tiburtie, grădina de creștini a crescut până la o mie și mai [illegible] Parte dintr'înșii au primit [illegible] sângelui și s'au scris în cartea mucenicilor.

Mai întâi a ieșit la nevoință [illegible] cita Zoe, femeia lui Nicostrat. [illegible] lângă mormântul apostolului [illegible] unde se ruga, a fost aruncată [illegible] temniță și chinuită cu foame [illegible] zile; după care, a fost spânzurată [illegible] păr deasupra unei gropi cu gunoi [illegible] prins. A înecat-o fumul și și-a [illegible] dat duhul lui Dumnezeu, trupul [illegible] fiind aruncat în Tibru.

In urmă a fost prins Sevastian căpitanul pretorienilor. Arcași [illegible] Mauretania i-au străpuns trupul [illegible] săgeți, lăsându-l mai mort. [illegible] femeia mucenicului Castul, [illegible] du-l abia viu l-a îngrijit în casa [illegible] și l-a tămăduit.

Infruntând chiar pe Diocliția[illegible] fost omorît cu bețe în hipodrom [illegible] aruncat într'o groapă cu [illegible] care l-a scos Lucinia — o cre[illegible] cioasă — și l-a așezat în catacomb[illegible] care-și poartă astăzi numele, [illegible] morminte apostolești.

Ce fericit a fost acest [illegible] când și-a găsit în cer toată [illegible] sița lui de suflete!

Firmilian protosinghe[illegible]

CUVANTUL FEMEII

Grâul

Bobul de grâu binecuvântat de Domnul în țara noastră în deosebi, e un aliment-comoară. Sub câmpeneasca lui hăinuță, modestă și discretă se ascund isvoarele vieței, vitamine antirachitice, fosfate solubile atât de trebuincioase sistemului glandular; germenul însuși al bobului e germen de hrană vie. Iar lângă el se cuibăresc glutenul, amidonul, azotul surse de căldură și energie. Hăinuța întreagă e căptușită cu straturi de calciu, albumină, pucioasă, silicium, săruri, minerale ș. a. O farmacie întreagă, leac pentru oase, dinți și țesături.

Axel Munthe în „Cartea de la San Michele" spune: „Câtă vreme vom mai chinui omenirea suferindă cu toate medicamentele scumpe ce purced din prejudecăți medievale? Leacurile sigure pot fi numărate pe degete. Natura ni le dă cu prețul cel mai mic").

De ce am mânca grâul numai în pâine, făină, colivă și n'am face cât de des pregătiri cu rodul minunat al spicului de aur? Ia să încercăm câteva feluri pentru ai noștrii, — și — când or întreba: „mamă ce avem la masă?" Să răspundem: sănătate dragă! In sensul desăvârșit al cuvântului.

Ingăduiți-mi o lămurire, pentru pregătirile care urmează: spălați grâul ca pe orez, îl uscați și îl măcinați mai mare într'o moriscă de ca[illegible]fea, ori îl pisați. Il întrebuința[illegible] cernut, integral.

Gălușci de grâu cu brânză, [illegible] pentru patru persoane. Luați [illegible] cești de grâu, măcinați. Il muiați [illegible] două ceșcuțe de lapte și lăsați [illegible] stea cel puțin două ore ca să se [illegible] bine. Amestecați cu 100 grame [illegible] svaițer sau cașcaval. Faceți gălușcile, le prăjiți ca pe chifteluțe. Faceți deoparte un sos alb ca o ciulama, [illegible] dăugând și în sos puțină brânză. Rânduiți găluștile într'un vas [illegible] merge la cuptor.

Turnați totul pe deasupra, mai [illegible] dăugați puțin unt sau alt corp gras și dați la cuptor câteva minute.

Vă mai dau un fel dulce, o [illegible] dingă de grâu, măsura tot pentru patru persoane. Grâu sdrobit sau măcinat, măsurați două cești; lăsați [illegible] se moaie în lapte câteva ore. Bateți două ouă întregi, amestecați cu grâul muiat ca o pastă, adăugați un pumn de stafide sau fructe zaharisite, [illegible] bateți ușor, puneți zahăr după [illegible] Coaceți la cuptor sau la bain-marie. Incercați coptul ca la turte încercând cu un fir de pai sau un cuțit.

Intemeindu-vă pe această îndrumare puteți face și alte pregătiri, [illegible] năoară cu mânătărci (hribi) cum [illegible] fac cele cu orez. Doar grâul [illegible] bineînțeles dinainte.

Lola Ionescu-Mari[illegible]

SCOPUL ȘCOALEI LEGIONARE

(Urmare din pagina I-a)

tățielatea acelora care se manifestă ca adevărate caractere, ca suflete libere, deschise, creatoare.

In sfârșit școala este o pregătire profesională. Este un mediu de-a deprinde învățături și practici anumite. Nimic nu ne împiedică să cerem școalei maximum și din acest punct de vedere.

Problema grea va fi însă în organizarea diferitelor categorii de școli pentru a le pune în folosul categoriilor de activități sociale: economice (agricole, comerciale, industriale), politice, religioase, militare, etc.

In orice caz suntem pentru o adaptare a școlii după nevoile variate ale societății. Prea mult s'a vorbit de ridicarea cutărei clase dar practic nu s'a înfăptuit nimic. Politechnicele noastre au catedre care nu corespund nevoilor de ingineri pe care le are țara. Asemenea la Academiile agricole. Cu un cuvânt în domeniul educației profesionale este datoria statului, azi, de-a [illegible] bine nevoile reale în diferite [illegible] muri și de-a deschide școli pe[illegible] feluri precise. Tot astfel și cu [illegible] le profesionale medii.

O cât mai temeinică deprindere profesională — după metodele cele mai moderne de acțiune practică [illegible] iată felul în care se va naște [illegible] mul de profesiune.

In domeniul profesional este [illegible] solut necesară diviziunea, specializarea. Problema grea de rezolvat [illegible] fi alegerea momentului psihologic în care individul va trebui să [illegible] decidă definitiv pentru o profesiune.

Redând însă școalei scopurile [illegible] naționale, morale și tehnice, [illegible] legionar va purcede la clădirea [illegible] nei Românii ce nu va putea fi [illegible] de nimeni.

Leon Topa

DIN LUMEA LEGIONARĂ

„COMANDANTUL"

Legiunea are meritul de a crea Neamului Românesc Căpitani cari să-l conducă. Adversarii legionarilor au crezut că pot distruge mişcarea suprimând Căpitanul. Nu s'au gândit că în şcoala aceasta de românism, în mod natural, se găseşte totdeauna un Căpitan, care să-l înlocuiască pe cel căzut. Azi, vechii şi actualii adversari (cât de mici sunt!) ne privesc cu uimire Comandantul, care e suflet din sufletul Căpitanului, bucată ruptă din chipul Căpitanului.

In ochi îi scânteie aceeaşi hotărîre, aceeaşi voinţă. Din suflet îi radiază dragoste nețărmurită, care te umple de curaj, de fericire, care îţi dă puteri uriaşe, o dragoste care, în intensitatea ei, îţi topeşte sufletul, ca apoi să ţi-l modeleze aşa cum vrea Comandantul.

Când izbuteşti să-l înţelegi (şi, ce uşor e pentru un legionar să-l înţeleagă!), vezi ce vrea numai din privire. Pricepi ce vrea şi ce nu vrea.

Şi aceasta e esenţialul pentru un legionar, să-şi înţeleagă „Supremul" (cum îi spun băeţii).

Figura-i de luptător, ochii senini şi extrem de luminoşi, glasu-i serafic şi atitudinea-i de adevărat comandant, îţi inspiră atâta încredere, încât mergi oriunde pentru el.

Băeţii îl iubesc şi muncesc fericiţi, pentrucă au un „Suprem" care ştie ce face şi care ştie să ordone.

Este Omul, care a înfruntat magnific manoperele hidoase ale lui Armand Călinescu, de a distruge Mişcarea Legionară.

Este omul, care a menţinut linia Căpitanului în tot timpul prigoanei.

Este omul care, la fiecare declaraţie a lui Armand Călinescu că a distrus „Garda de Fier", răspundea cu o promptitudine şi o precizie, de care e capabil numai un Comandant, dovedind tuturor că Legiunea nu poate fi distrusă prin întemniţare şi internare în lagăre.

Urmaşul Căpitanului este o figură desprinsă dintre marii comandanţi ai revoluţiilor româneşti.

E destinat să conducă steagul ridicat de Căpitan, acolo sus, pe culmea strălucirii româneşti. Acolo, unde privirile acestui tineret încercat, se îndreaptă cu nădejde. Acolo, unde au tins toţi martirii Neamului Valah să ajungă.

Căpitanul i-a dat paloşul Arhanghelului, să-l mânuiască mai departe în lupta contra întunericului.

Şi, Comandantul ştie să-l mânuiască! Alături de el, sunt sute de mii de cămăşi verzi, încercate în lupte ‹› prigoane.

Are încrederea Conducătorului Statului şi totala dragoste a unor suflete curate, capabile să moară oricând penru Legiune şi Neam.

Ovidiu Găină

IN TIMPUL POSTULUI

Se apropia prigoana cea mare... Căpitanul o vedea de dincolo de zare!... După succesul alegerilor când îi spune cineva că suntem la un pas de Biruinţă Căpitanul îi răspunde: „Va veni o mare prigoană cum n'a mai fost".

Şi s'a înarmat Căpitanul pentru această bătălie cu sabie şi zale din cer „post şi rugăciune". Numai aşa oastea Legionară putea intra în foc contra Satanei.

„Legionarii şi legionarele trebue să ştie că nu este vrăjmaş care să biruiască contra postului şi rugăciunei".

Viaţa de luptă şi de jertfă a primilor creştini au trăit-o legionarii în această mare prigoană. Duşmanii le-au rupt carnea, dar rugăciunea n'a încetat să se ridice, depe buzele lor. A fost nevoie de mult post, de adâncă rugăciune pentru a aduce sabia de foc a Arhanghelului... A trebuit să se înalţe în mijlocul acestei ţări cea mai grea cruce după crucea Mântuitorului. A trebuit să se răstignească pe această cruce cel mai credincios apostol al neamului, cel mai drept, cel mai chinuit „Căpitanul nostru". A trebuit ca din neamul acesta să se rapă viaţa miilor de flăcăi legionari pentru răscumpărarea negrelor păcate, de pe frunţile nepăsătorilor.

Suntem în timpul postului, în România Arhangelului, în România Căpitanului. Postim şi ne rugăm aşa cum ne-a învăţat El. Chiar dacă Satana va îndrăsni să-şi ridice capul, încercarea va fi zadarnică.

Peste întreg cuprinsul ţării au dat mugurii „Sfintei Tinereţi Legionare"!... Cu ochii îndreptaţi spre cer copiii răspand fulgilor de zăpadă... „Tu Codrene eşti nădejdea" Mântuitorul nostru Isus Hristos ne vorbeşte din nou: „De nu veţi fi ca aceşti prunci nu veţi intra în Împărăţia Cerurilor".

Cornelia Novac

O circulară a Căpitanului din 1938

A) Se ceteşte de mai multe ori pe zi Paraclisul Maicii Domnului, pag. 82—82 broşurica, ediţia din anul 1899 a Sf. Sinod. Librăria Pavel Suru, Calea Victoriei, Bucureşti.

B) Nu se citesc ziare, nu se citesc nici un fel de cărţi, nu se admite nici un fel de discuţie sau măcar ceva care ar putea distrage sufletul legionarului dela rugăciune.

C) Nu se fumează, nu se mănâncă nimic Vineri, Miercuri şi Vineri, în celelalte zile numai post.

D) Nu se joacă cărţi, table, nu se merge la spectacole. Nu se fac vizite decât tot numai pentru rugăciune.

E) Toată problema se pune:

a) în înfrângerea oricărei pofte, în biruinţa contra trupului şi a materiei;

b) în eliberarea sufletului de sub jugul materiei;

c) în concentrarea lui, în rugăciuni, deci în apropierea cât mai mult de morţi, de sfinţi, de Mântuitorul Isus Hristos, de Dumnezeu;

Chemaţi morţii să se roage totdeauna alături de voi, chemaţi-l pe Moţa.

F) Nu se fac discuţii contradictorii, care să ne facă să uităm că suntem în rugăciune.

G) Ţinuta pretutindeni: acasă, pe stradă, în tren, ca în biserică.

Legionarii şi legionarele trebue să ştie că nu este vrăjmaş care să lupte şi să biruiască în contra postului şi rugăciunii.

Cei ce vă rugaţi fiţi siguri că în calea voastră totul se va lumina.

Eu în cei 16 ani de lupte, în cele mai grele şi mai primejdioase clipe, am citit la 12 noaptea, timp de 42 de nopţi, *Paraclisul Maicii Domnului*.

Am mai citit în timpul prigoanei, am purtat-o tot timpul cu mine, cărticica cu rugăciuni, a Sfântului Anton de Padova, (Librăria Sf. Iosif, str. Berthelot).

18 Februarie 1938.

Corneliu Z. Codreanu

ŞTIRI

In cadrul conferinţelor organizate de cuibul „Bănică Dobre" din Grupul IV din Răzleţi, azi Miercuri 18 Decemvrie 1940, orele 20 precis, va vorbi camaradul Ion Pupeza despre *„Temeiurile politicei sociale a Statului legionar"*.

Conferinţa va avea loc la Facultatea de Drept (Bd. Elisabeta) în sala de drept roman.

Sunt invitaţi a lua parte atât camarazii legionari, cât şi persoanele străine de Legiune.

Ajutorul legionar la Iaşi

Comandantul Bunei Vestiri, d. Ilie Gârneaţă împărţind ajutoare săracilor

POLITICA ŞI VIAŢA LEGIONARĂ

Conferinţa d-lui Horia H. Cosmovici la Braşov

Duminecă 15 Decemvrie 1940 a avut loc în sala „Astra" din Braşov, în prezenţa unui numeros public, conferinţa d-lui Horia Cosmovici, conducătorul Presei, Doctrinei şi Propagandei Legionare, tratând despre „Politica şi viaţa legionară".

D-sa începe prin a arăta origina cuvântului „politică" (dela **polis** = cetate), care, în spiritul antic grec, se referea la conducerea cetăţii Ellada fiind ţara oraşelor, a cetăţilor.

Din toate interpretările şi definiţiile care s'au încercat să se dea în decursul vremurilor noţiunii de „politică" cea mai justă, şi mai cuprinzătoare rămâne aceasta: **Arta de a guverna Statele.**

Alcătuirea unui Stat însă, — fiindcă nu toţi componenţii lui pot guverna, — creiază întotdeauna două categorii de indivizi: **conducători şi conduşi.** De aci a rezultat un conflict permanent care încă nu s'a putut rezolva. Platon a fost acuzat de şcoala franceză pentru „idealismul" său, iar formula lui Aristot, mai obiectivă şi pozitivistă, a fost condamnată ca incompletă.

Antichitatea a cunoscut acest conflict: pe de o parte individul luptând pentru **libertate,** pe de alta conducătorii invocând **ordinea,** la adăpostul căreia îşi impuneau **autoritatea.** Şi Evul Mediu, — în care se afirmă puternic lupta dintre Stat şi Papalitate şi în care un Toma de Aquino încearcă o rezolvare inspirată, însă tot din Aristot, — se defineşte tot prin lupta, de asădată pentru conducere, fără însă ca problema dintre conduşi şi conducători să poată fi rezolvată.

Revoluţia franceză a crezut că formula salvatoare poate fi găsită în cele trei principii: **libertate, egalitate, franternitate.** Aceste principii însă reprezentau biruinţa egoistă a individului pentru o **egalitate** contrară oricărui principiu de viaţă autonomă, pentru o **fraternitate** în care se construiau rudenii arbitrare, iluzorii şi inconsecvente.

Trecând la analiza acestor principii, aşa cum au fost aplicate în politica românească, conferenţiarul trage concluzia că „libertatea" poporului nostru nu poate fi justificată prin măsurile inchizitoriale la care a fost supus. „Dacă a fost o libertate, adaugă d. Cosmovici, o găsim poate în dreptul pe care l-am avut fiecare de a tolera **desmăţul** care se practica la adăpostul acestei formule".

Egalitatea a fost în realitate susţinută de cei cari aveau interesul ei, jidanii, cari voiau să suprime deosebirea de rasă şi religie pentru a păşi alături de destinele unui naem cu care nu aveau nimic comun. Şi au izbutit o vreme prin Constituţia din 1923, iar mai aproape de noi, prin Constituţia din Februarie 1938, care îi apăra de orice rezistenţă sănătoasă a poporului român.

Fraternitatea îşi are izvorul în **masonerie,** unde toţi sunt „fraţi". Când eşti frate cu oricine, — şi rudenia ţi se impune prin silnicia unor texte de lege, — atunci sensul curat de frăţietate se pierde definitiv şi n umai există decât pe hârtie.

Poziţia legionarului faţă de politician

Oamenii noştri politici de până acum şi-au conceput calitatea lor de conducători prin libertatea de a se îmbogăţi, de a împila, — şi faptul acesta primise aproape o consfinţire în tradiţia moravurilor noastre politice.

Partidele succedându-se la guvern, fiecare venea cu partizani dornici de îmbogăţire, astfel că nu se mai mira nimeni, că un ministru, fără alte surse de venituri decât funcţia sa, să plece dela guvern cu palate şi averi fantastice. Arta de a guverna Statul era, în realitate, o **artă de a exploata.**

In partea X-a din „Cărticica Şefului de Cuib", Căpitanul precizează poziţia legionarului faţă de politician: „Legionarul şi politicianul", — omul partidelor, — stau faţă în faţă... Când omul partidelor, politicianul, ţăran sau orăşan, a intrat în partid, prima întrebare care şi-a pus-o a fost: **ce voiu câştiga de aici? Ce beneficii voiu trage?** Deaceea câştigă politicianii, iar ţara se dărâmă".

Moţa, în articolul său din „Pământul Strămoşesc", intitulat **La icoană,** afirmă categoric: „Noi nu facem şi nu am făcut politică o singură zi în viaţa noastră. Noi avem o religie, noi sunem robii unei credinţe".

Intr'adevăr, Mişcarea Legionară este astfel construită încât menirea ei este să înlăture mentalitatea creată până acum. In acelaşi timp este destinată să rezolve, — şi va izbuti, în mod cert, — eternul conflict dintre conduşi şi conducători.

Care sunt temeiurile noastre de realizare? Eu, individ, nu lupt pentru mine. Eu am o sursă de energie care mă susţine şi mă depăşeşte şi aceasta e **neamul.**

Mişcarea Legionară este un drum continuu pentru realizarea **perfecţiunii** şi **sublimului.** Dar nu o singură generaţie poate face acest lucru.

Efortul tuturor este să transmitem prin copii tot ceeace am putut dobândi prin lupta noastră cu noi înşine, pentruca această luptă, acest efort către perfecţiune, să se îmbogăţească prin fiecare generaţie cu rezultate proprii. Iată de ce munca noastră este o muncă de veacuri. Fiindcă arta de a conduce Statul înseamnă pentru noi **arta de a conduce neamul.**

Există însă un principiu definitiv în Mişcarea Legionară, care înlătură această luptă eternă între conducători şi conduşi: principiul **dragostei.**

Căpitanul a înţeles că principiul libertăţii şi al autorităţii nu poate fi împăcat decât prin dragoste. Scrie Căpitanul în cartea sa „Pentru Legionari":

„Mişcarea Legionară nu se întemeiază exclusiv nici pe **principiul autorităţii** şi nici pe acela al libertăţii. Ea îşi are temeliile înfipte în **principiul dragostei.** In el îşi au rădăcinile, atât autoritatea, cât şi libertatea.

„Dragostea e împăcarea între cele două principii: autoritate şi libertate. Dragostea se află la mijloc, între ele şi deasupra lor, cuprinzându-le pe amândouă în tot ce au ele mai bun şi înlăturând conflictele dintre ele.

„Dragostea nu poate aduce nici tiranie, nici împilare, nici nedreptate, nici răsvrătire sângeroasă, nici războire socială. Ea nu poate înseamna niciodată conflict. Există şi o concepţie ipocrită a principiului dragostei practicată de tirani şi de jidani, cari, neconteniţi şi sistematic, fac apel la sentimentul dragostei altora, pentruca la adăpostul acestuia să poată uri şi împila nestingheriţi.

„**Dragostea aplicată** înseamnează pace în suflete, în societate şi în lume.

„Pacea nu mai apare ca o biată expresie a unui **echilibru mecanic** şi rece între cele două principii: **autoritate şi libertate,** condamnate la vecinică războire, adică la imposibilitate de echilibru.

„Pacea nu ne va dao justiţia, ci numai bunătatea şi dragostea, pentrucă justiţia e foarte greu să se realizeze integral şi chiar dacă s'ar găsi un aparat de realizare perfectă a acesteia, este imperfect omul, care neputând-o sesiza şi aprecia, va fi un vecinic nemulţumit".

Când eu, conducător, nu trăiesc pentru mine, ci trăiesc în sărăcie pentru bogăţia poporului meu, pentru neam, cine îmi poate imputa ceva? Căpitanul ne recomanda: „Ajută-ţi fratele căzut în nenorocire", — dar ne mai spunea: „Fă-l să aibă". Adică să-i dăm putinţa de a munci şi a agonisi un câştig, nu însă prin mijloace de exploatare, ci chibzuit, decent, câştigul să fie o consecinţă reală a muncii sale.

Nu lipsesc nici astăzi intriga şi şoaptele pe care încearcă să le strecoare vechii guvernanţi, speculând asupra unei situaţii pe care ei ne-au lăsat-o, după ce au provocat şi au privit senini ciuntirea hotarelor.

„Au venit Germanii", şoptesc ei. **Da, au venit, afirmăm noi. Dar îi întrebăm: când vremurile erau tulburi şi impasul greu, au venit Englezii?**

„Conflict cu armata". De unde văd ei aceasta, când Mişcarea Legionară este o instituţie ca şi armata? **Nu ştim cu ce armată ar dori ei să fim prieteni, — poate va fi vreuna, — dar noi ştim un lucru, suntem cu armata Generalului Antonescu.**

„Nu e pâine", mai afirmă ei din adăpostul opulent din care nu i-a stingherit încă nimeni. Vedem însă că nu au suferit încă de foame, — şi clar şi evident tot efortul care se depune pentru ajutorarea celor pe cari ei i-au lăsat fără pâine.

„Muncitorii sunt comunişti". Dar cum s'ar putea acest lucru tocmai într'un regim legionar, în care toate virtuţile sunt măsurate prin munca pe care o depune fiecare. Când Legionarii au ridicat munca la un atât de înalt grad, cine ar putea să vorbească de un dispreţ al muncii şi al muncitorului român?

Am moştenit o situaţie tristă, e adevărat. Dar străduinţa noastră stă tocmai în căutarea permanentă să remediem nedreptatea ce s'a făcut muncitorului şi funcţionarului. Şi se va remedia în curând.

Guvernanţii de ieri au dărâmat această ţară vreme de douăzeci de ani şi acum în trei luni de reclădire uriaşe, dumnealor şi-au pierdut răbdarea?

Da, recunoaştem, — îşi încheie d. Horia Cosmovici conferinţa, — există un conflict care poate va dăinui mai multă vreme: dar acela este un conflict între conducătorii de azi şi exploatatorii de ieri ai ţării.

REP.

Apelul „Ajutorului Legionar"

pentru ajutorarea săracilor de sărbători

Români!

Colecta fixată pentru Duminica 15 cor., în vederea ajutorării săracilor şi refugiaţilor, de Sfintele sărbători, a fost contramandată din motive tehnice.

Ne mai fiind de acum timp suficient pentru a organiza o altă colectă, „Ajutorul Legionar" face un larg apel la Românii din Bucureşti şi din întreaga ţară să vină în ajutorul năpăstuiţilor soartei, cu toată căldura sufletului lor, depunând ofrandele la secţiunile din localitate ale „Ajutorului Legionar" cari vor libera recipise de primire, atât pentru darurile în bani, cât şi pentru cele în natură: pachete cu alimente, îmbrăcăminte, încălţăminte, jucării de copii, lemne de foc, etc.

In Capitală, ofrandele trebuesc depuse la sediul grupului Răsleţi din cartierul cel mai apropiat şi anume:

Grup. I. Cartierul C. F. R. Str. D Nr. 37, Tel. 4.44.24.

Grup. II. Pantelimon Nr. 292. Tel. 2.76.62.

Grup. III. Uranus Şcoala Românească. Tel. 5.55.72.

Grup. IV. Ghica Tei Nr. 40. Tel. 2.04.21.

Grup. V. B-dul Gloriei Nr. 7. Tel 3.22.57.

Grup. VI. Palat Sport C.F.R. Tel. 3.68.02.

Grup. VII. Şoseaua Ferentari Nr. 7. Tel. 5.54.65.

Grup. VIII. Claudian Nr. 16. Tel. 5.21.44.

Grup. IX. Bursei Nr. 3. Tel. 5.85.13

Grup. X. Calea Victoriei, colţ Gr. Alexandrescu Tel. 2.97.20.

Grup. XI. Str. Roma 32. Tel. 2.40.60.

Spre a îndulci de sărbători, cât ne stă în putinţă, soarta atât de amară a fraţilor refugiaţi, cari iau masa la cantinele centrale ale „Ajutorului Legionar", donatorii sunt rugaţi a depune pachetele cu cozonaci, prăjituri, fructe, etc. direct la sediul cantinelor şi anume:

Nr. I Str. Isvor 112, Telefon 5.24.90 sau 5.87.66.

Nr. II Str. Brezoianu 31, Telefon 5.83.82.

Nr. III Str. Doamnei 13, Telefon 5.8230.

Românii cu venituri modeste pot contribui şi ei, din puţinul lor, la ajutorarea de sărbători a oropsiţilor soartei, cumpărând calendare şi timbre „Ajutorul Legionar", dela Grupurile Răsleţi arătate mai sus.

Avem convingerea că vestita dărnicie românească, dovedită în atâtea împrejurări, nu se va opri în faţa micului sacrificiu ca, pachetul cu daruri să fie dus chiar de donator la câteva sute de metri departe de casa sa.

Bucuria cu care Românii cu dare de mână aşteaptă Sfânta sărbătoare a naşterii Mântuitorului, va fi şi mai mare, după darurile făcute prin „Ajutorul Legionar", nevoiaşilor şi fraţilor căzuţi n nenorocire ai neamului lor. Iar copiii vor fi şi mai fericiţi, în faţa pomului de Crăciun încărcat cu bunătăţi, dacă-şi vor fi determinaţ părinţii să ajute pe micuţii şi sărmanii lor semeni, cu o hăinuţă caldă, o încărcătură de lemne, o jucărioară, sau un cozonac.

Şi săracii trebue să se bucure de ziua naşterii Domnului ca şi bogaţii.

A APĂRUT CALENDARUL „AJUTORULUI LEGIONAR"

Au apărut de sub tipar şi au fost puse în vânzare, calendarele „Ajutorului Legional", alcătuite de către Subsecretariatul de Stat al Presei şi Propagandei.

Aceste calendare de format mare, pentru perete, de diferite modele, sunt sortite să împlinească unul din comandamentele de seamă ale Statului Legionar, purtând în slovă gândurile de temelie ale crezului politic şi naţional al Mişcării Legionare.

Costul acestor calendare va fi cel obişnuit, iar sumele realizate, din vânzare, nu vor avea altă destinaţie, decât aceea pe care a enunţat-o Căpitanul în acel comandament adânc omenesc şi de profundă frăţie românească: **„Ajutaţi fratele căzut în nenorocire".**

Sumele realizate vor merge, astfel, la cei neajutoraţi şi la lotul cel mare de refugiaţi din provinciile răpite. In acest fel, va fi redat calendarelor, întregul lor prestigiu popular şi moralizator, iar „Ajutorul Legionar" va realiza, pe această cale, o îndoită problemă: de activă utilitate umană şi de efectivă cultură românească.

Calendarele vor fi comandate la „Ajutorul Legionar", str. Roma, nr. 32-34.

LEGIUNEA IN ISTORIA ROMÂNEASCĂ

Conferinţa d-lui Andrei C. Ionescu, ţinută la Câmpulung-Muscel

Duminecă 15 Decemvrie a avut loc, la Câmpulung Muscel, conferinţa d-lui comandant legionar Andrei C. Ionescu, care — deschizând „bătălia cuvântului"—a vorbit despre „Legiunea în istoria românească".

După ce d. prof. Paul Gălăşanu, prefectul judeţului, a dat raportul, corul legionar a intonat „Sfântă tinereţe legionară".

„Am venit la Câmpulung — oraşul care a înscris pagini de seamă în istoria noastră — nu pentru a vă ţine o conferinţă, aceasta nefiind în spirit legionar — a spus d. Andrei Ionescu — ci pentru a mărturisi noul duh care stă la temelia vieţii noastre de Stat, pentru a arăta ce a fost, ce este şi ce va fi Legiunea Arhanghelui Mihail în istoria acestui neam.

Veacul nostru va fi predominat de uriaşa personalitate a lui Corneliu Zelea Codreanu, Căpitanul generaţiei noastre, a cărui figură prometeică s'a ridicat ca un bulgăr de lumină peste întunerecul în care zăceam de atâta vreme.

Apariţia lui în viaţa publică românească, în 1920, a fost semnalul luptei pe viaţă şi pe moarte împotriva primejdiei comuniste, a lipsei de unitate între Români, a unei proaste administraţii şi a teroarei pe care democraţia, pusă în slujba judaismului, a deslănţuit-o asupra elementului românesc.

Concomitent cu lupta împotriva democraţiei—care, prin legăturile ei cu străinii de neam, punea în inferioritate elementul românesc şi instăpânea în ţară domnia jafului în averea Statului şi bunul plac al unei clase de profitori fără conştiinţă — Căpitanul a creat acea şcoală eroică, în care s'a format viteazul tineret legionar. Numai un om nou— un uriaş în mijlocul istoriei noastre, spunea Căpitanul — era în stare să lupte şi să biruiască împotriva tuturor duşmanilor Patriei, împotriva puterilor răului.

Acest om viteaz, creat de Căpitan are ca element preponderent omenia, iubirea de fraţii dintru acelaş neam, aflaţi în lipsă şi nenorocire.

Căci Căpitanul a fost însăşi omenia. El iubea munca şi o punea la loc de cinste, iubea pe muncitori până la jertfirea de sine. Lupta lui în contra comunismului avea ca izvor această mare dragoste pentru muncitorii neamului din care făcea parte, pe care nu voia să-i lase atraşi de mirajul ce-i ducea spre pierzare. Poporul românesc — zicea Căpitanul — este însetat de dreptate şi pâine. Această pâine pe care Ajutorul Legionar — născut din omenia omului nou — o dă celui aflat în lipsă, din dragoste creştinească faţă de aproapele.

Dintre toate mişcările naţionaliste şi înnoitoare ale Europei, mişcarea legionară este singura care are la temelia ei credinţa nestrămutată în Dumnezeu, caracteristică inspirată de autohtonia ei, şi care a dat nesfârşitele şiruri de martiri legionari pentru credinţa în Christos şi biruinţa neamului.

Martirul Ionel Moţa socotea această înnoire a sufletului românesc drept „duhul marilor rupturi de lumea veche". Legiunea însemnând ceva ce nu fusese până atunci, ceva ce nu se putea asemăna cu trecutul.

Căpitanul era împotriva loviturilor de Stat. El ar fi putut lua de mult puterea, dar aştepta această completă educare a tineretului, aştepta **omul nou.** In fundul temniţelor în care-şi cheltuia viaga, tineretul românesc a realizat adevărata unificare a tuturor Românilor.

Când şcoala legionară a împlinit rostul ce-i impusese Căpitanul, când spiritul cel nou cuprindea tot mai multe suflete, teama laşă a unei pături conducătoare ce a pătat istoria ţării, a smuls prin mână ucigaşă singura rezervă a neamului românesc. Căci nu trebue să se uite că, încă din 1936, clar viziunea Căpitanului nostru arătase ţării că numai o politică externă alături de Axă putea salva fiinţa României şi soarta românismului.

In loc de o asemenea politică, guvernele ce s'au perindat au făcut o alta, care satisfăcea interesele lor, dar ducea ţara la destrămare. Când Căpitanul ne-a fost ucis, cangrena era aşa de înaintată încât la scurtă vreme a trebuit să vină reacţiunea dela 6 Septemvrie 1940, când tot ce mai rămăsese sănătos sufleteşte în această ţară şi-a dat mâna pentru a înlătura tirania şi a crea Statul Legionar. Stat ce are la bază principii morale şi educative şi care nu-i un Stat poliţienesc, ci unui aşa cum l-a conceput Moţa: „un Stat juridic, pe principii juridice înnoite, limitat de o serie de regule precis determinate, justificat de un snop de scopuri clar şi pe faţă mărturisite", un Stat de drepturi.

Căci Legiunea nu practică violenţa din dorinţa de distrugere şi dacă uneori a fost nevoie să ne apărăm, chiar cu sălbătăcie, idealurile, aceasta n'a fost decât fireasca consecinţă a provocărilor şi tiraniilor ce s'au abătut asupra unui tineret ordonat şi stăpânit de cea mai fierbinte şi îndreptăţită dorinţă de a-şi servi Patria.

Statul acesta însă e în luptă cu multe greutăţi, atât înlăuntrul cât şi în afara lui. Dar spiritul de jertfă legionar — „spiritul de jertfă este esenţialul", spunea Moţa — clădeşte acest Stat pe temelii noui, aşa cum a declarat Comandantul nostru: „Europa nouă a veacului al douăzecilea se clădeşte pe mişcările naţionaliste de pretutindeni... Să luptaţi alături de tineretul revoluţiilor naţionaliste din întreaga lume, pentru înfăptuirea Europei noi, până la biruinţa finală!" Căci biruinţa definitivă a României nu va putea ieşi decât din această strânsă şi sinceră colaborare cu suflul de viaţă nouă ce străbate Europa.

Jertfa lui Moţa şi Marin a înscris mişcarea legionară în universalism. Lupta aceasta naţionalistă ne înfrăţeşte cu naţiunile prime ale Europei.

Pentru dobândirea biruinţei Statului Legionar Român, şi-au pus fiinţa în slujba neamului, cel mai autentic reprezentant al spiritualităţii şi ideologiei politice a Căpitanului, Comandantul nostru Horia Sima, şi cel mai calificat exponent al armatei ce reprezintă onoarea şi vitejia ţării, domnul general Ion Antonescu, Conducătorul Statului. Nimeni să nu hrănească iluzia că va putea crea vreodată ruptura între cele două armate şi să ştie că unirea dintre aceşti doi oameni de Stat merge până la marginea mormântului.

Pătrunşi de duhul Căpitanului, care a situat mişcarea legionară pe linia destinului românesc — destin ce nu se poate să nu se împlinească — şi strânşi uniţi în jurul Conducătorului Statului şi Comandantului Mişcării Legionare. „Să credem în învierea României Legionare şi în sfărmarea zidului de ură şi de mişelie care o împresoară încă" — şi-a încheiat cuvântarea d. comandant Andrei C. Ionescu.

Orice lucrare literară, artistică, ştiinţifică va prezentată Secretariatului general al Mişcării Legionare

In jurul oricărei mari înoiri spirituale din istorie, spiritul omenesc a tresărit din tot adâncul lui şi ca la un semn a început să muncească, să cânte şi să se roage.

Aşa, în jurul fenomenului Mişcării legionare, toată suflarea românească a irumpt într'un adevărat iureş de manifestări spirituale.

Spre a nu se pierde însă nimic, nicio floare din toate aceste manifestări legionare, fie dintr'o lipsă de legătură cu ideia centrală de acţiune a Comandamentului mişcării legionare, fie dintr'o lipsă de unitate şi uniformitate în prezentarea lor publicului, fie din oricare altă cauză, şi totodată ca nu cumva la adăpostul semnului mişcării legionare să se strecoare forme greşite de manifestare legionară, Comandamntul mişcării legionare a hotărît, ca orice lucrare literară, artistică, istorică, ştiinţifică, etc., să fie prezentată mai întâi la Secretariatul mişcării legionare biroului propagandei. Aci, va fi supusă orice lucrare unei cercetări din punctul de vedere al ideii legionare şi va fi încadrată într'o colecţie anumită după subiectul ce tratează, şi căreia îi va fi stabilită metoda de prezentare, adică aparatură ştiinţifică şi forma tehnică.

Aceasta numai pentru lucrări legionare sau care vor să se integreze în spiritul mişcării legionare.

In câteva zile vom da publicităţii planul de împărţire a categoriilor în care să intre orice lucrare şi totodată şi metoda de prezentare ştiinţifică a lucrărilor.

MICA PUBLICITATE

Apare în fiecare zi Minimum 10 cuvinte

Anunțurile în chenar, prețul dublu, iar cele cu clișeu, tarif special. Orice anunț cerut să apară în altă rubrică decât cea respectivă se taxează dublu.

Anunțurile pentru rubricile „CERERI DE SERVICIU" (Menajere) nu se pot publica cu adresa exactă, ci numai adresate Post Restante la Ziar

Cereri de serviciu

1 Leu cuvântul

DOMNIȘOARA 19 ani caut post funcționară la stat sau orice întreprindere serioasă. Cunosc dactilografia. Adresați ziar sub 19.

STUDENT sărac practică birou cunoscând mașina de scris (sistem Triumph, Yost și Oliver Typeviter) caut serviciu de orice natură, pe jumătăți de zile. Adresați ziar sub B. 155.

BACALAUREATA caut serviciu, corespunzător întreprindere particulară sau la stat, adresați la ziar sub 1314 SR.

FUNCȚIONARA caut serviciu la stat sau întreprindere particulară sau stat. Adresați la ziar sub 1315.

FUNCȚIONARA 20 ani caută serviciu, întreprindere serioasă. Adresați la ziar sub 1313 B.

DOAMNA 29 ani cu 7 cl. liceu caută serviciu corespunzător și onorabil. Adresați la ziar sub 732.

FUNCȚIONARA și dactilografă caută serviciu întreprindere serioasă adresați Buzești 31 Adela.

FUNCȚIONARA caut serviciu salariu modest. Maria M. Isvor 77.

STUDENTA caut serviciu funcționară, o jumătate zi, pretențiuni modeste. Adresați la ziar sub 31.

CAUT serviciu funcționară am scris frumos și clar. Adresați la ziar sub 13.

BUNA gospodină prezentabilă caută conducerea menajului la persoană singură. Ziar sub 5000.

BUNA gospodină prezentabilă caută conducerea menajului domn chiar cu copii. Ziar sub 5100.

DOAMNA de bună condiție caută conducerea menajului la persoană serioasă. Ziar sub 5150.

Oferte de serviciu

3 Lei cuvântul

AGENȚIE de publicitate caută funcționar(ă) creștin specializat în lucrări publicitate. Oferte sub „Specialist" la ziar.

FOTO SILUETA Ploești, Calea Română nr. 38, Angajează imediat retușer creștin.

Lecții și meditații

2 Lei cuvântul

AȚI ȘTIUT? Prima școală de Limbi Moderne.—Stenodactilografie este **ȘCOALA DUPLOYEN**, Fondată 1884 — Cursurile serioase — conștiincioase, str. Carol 60. Telefon. 520-17-20

STUDENT anul IV Matematici predau lecții curs liceal Familii distinse. Ziar 697.

MEDITEZ elevi liceu, curs inferior și curs primar. Adresați la ziar sub 16.

STUDENT prepar conștiincios curs inferior de liceu. La ziar sub „matematician".

STUDENT meditez elevi—eleve curs inferior de liceu. Pretențiuni modeste. Telefon 2.60.63

DACTILOGRAFIA. — Cursurile rapide. **ȘCOALA DUPLOYEN**, garantând reușita, pentru ocupare serviciu. 519-4

PENSIUNI

4 Lei cuvântul

PENSIUNEA intelectualilor face reduceri studenților și funcționarilor, strada Horațiu 2. 521-2

VÂNZĂRI

de imobile, moșii, păduri; terenuri

4 Lei cuvântul

VAND convenabil fermă Pipera 1000 m. p., casă, pomi, etc. Adresați la ziar sub 1900

VAND parcele pământ cu 300 lei m. p. în comuna Herăstrău adresați la ziar sub 1400 G.

VAND loc de casă lună București 1190 m. p. cu 800 lei m. p. adresați la ziar sub 1066 C.

DE VÂNZARE casele din str. Petre Ispirescu No. 21 compuse din: 10 apartamente, apă, canal, closet, 2000 m. p. à 900 lei m. p.

VÂNZĂRI

4 Lei cuvântul

VIN excelent, recolta 1937, țuică, drojdie și specialități, vinde pentru sărbători cu prețuri convenabile. Depozitul viilor Orghidan, Călărașilor 30, telefon 233.42. 511-2

PIAN Bechstein scurt, nou și Pianină Schiedmayer perfectă, vând ocazie. Arhiteot Blank 18 (Piața Victoriei). 522-1

CUMPĂRĂRI

4 Lei cuvântul

CĂRȚI, Germane, Franceze, Românești, Artă, Istorie, Filosofie, Medicină, Drept, literare, cumpăr. Mușoiu, Popa Soare 69. 490-3

VÂNZĂRI

de automobile

4 Lei cuvântul

INCURAJAȚI comerțul românesc. Automobile, piese de schimb, cauciucuri de toate tipurile, de ocazie, cumpărați eftin în str. Take Ionescu nr. 3, Ploești, dela Ion Neagoe.

ASOCIAȚII

4 Lei cuvântul

TECHNICIANA dentară, română ortodoxă, caută combinație la un laborator dentar. La ziar: „Ardeleancă refugiată". 499-2

Profesionale

3 Lei cuvântul

TAMPLAR român, execut reparațiuni, lustruesc mobile, Popescu, str. Porumbaru 36. 522-2

EXECUT lucrări de zugrăveală, vopsitorie și mici reparații de zidărie. Telef. 5.57.44.

REPARAȚIVA mașinele de scris, calculat, case control, perfect, convenabil la Atelierul Creștinescu „Standard", Splaiul Unirei 9. Telefon 4.48.81.

COMERCIALE

4 Lei cuvântul

PLOEȘTI centru comercial, Restaurant cunoscut cu tot mobilierul, grădină de vară, 5 camere, bucătărie. Se închiriază imediat total sau parțial. Informațiuni b-dul Ferdinand, 204.

PIERDERI

4 Lei cuvântul

CINE a pierdut un porc cu semne distincte îl poate ridica dela camaradul Pleșea Mircea, str. Mircea Basarab nr. 96, Ploești.

IN EPOCA Legionară, a cinstei și iubirii de aproapele, Rog călduros pe acel care a găsit în seara de 13 Decembrie, C-lea Victoriei—Lipscani, servietă maron cu actele și identitatea unui tânăr orfan și cu 9000 lei în portvizit. Bani străini, de care este responsabil. Găsitorul să rețină cât crede trimițând restul și conținutul în str. Blănari 33, etajul 1 București.

CĂSĂTORII

4 Lei cuvântul

CASATORII intermediază toată țara profesorul pensionar Nicu, strada Mitropolitul Șaguna 16. București. Telefon 43965. 403

DOAMNA 42 ani doresc căsătorie cu domn serios cu calități sufletești. Oferte detaliate la ziar sub 233.

DOMNIȘOARA intelectuală 20 ani funcționară 8000 lunar doresc căsătorie domn serios. Oferte detaliate cu fotografie la ziar sub 13 A.

FUNCȚIONARA stat doresc să mă căsătoresc cu domn prezentabil, suflet ales, până la 40 ani. La ziar sub „Funcționară".

CREDITUL MINIER

Societate Anonimă Română
Cap. social 695.000.000

Nepunându-se numărul de acțiuni necesar ținerii adunării generale extra-ordinare la 19 Decemvrie 1940, această adunare se amână pentru ziua de 27 Decemvrie a. c., așa cum s'a arătat prin convocare.

Adunarea se va ține la această din urmă dată, la ora 11 a. m., în localul Camerei de Comerț și Industrie din București.

Acțiunile și procurile se vor mai putea depune până la 22 Decemvrie 1940.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

PUBLICAȚIE

Se publică spre cunoștința generală că d. jude ocol V București prin adresa No. 48.388, a fixat ziua de 3 Ianuarie 1941 pentru vânzarea averei mobilă a d-lui Nicolae Ionescu zis Bisca, din Șos. Vitan No. 22, sechestrată prin procesul-verbal cu data de 31 Octombrie 1940 în baza sentinței civile No 812-940, pentru despăgubirea d-lui Filip Maleescu, de sumele de bani ce are a primi în baza cărții de judecată sus menționată.

Vânzarea se va efectua pe piața Vitan.

Comisar ajutor, *Andrei Georgescu.*

ECONOMIE FINANȚE

NOMINALIZAREA ACȚIUNILOR SOCIETĂȚILOR PE LÂNGĂ CARE S'AU NUMIT INSPECTORI DE CONTROL

Declararea acțiunilor aflate în străinătate.- Actele de proprietate

Intr'un număr trecut al ziarului nostru am arătat pe larg cauzele care au determinat înființarea instituției inspectorilor de control, precum și rolul lor în economia românească.

In rândurile de mai jos ne vom ocupa de nominalizarea acțiunilor societăților pe lângă care au fost numiți inspectori de control.

In vederea stabilirii titlurilor de acțiuni ale societăților anonime și societăților în comandită pe acțiuni, și pentru ținerea evidenței acestora, decretul lege 3.361 din 1940 dispune nominalizarea acțiunilor emise de aceste societăți, dacă sunt supuse instituției inspectorilor de control.

Pentru ca dispozițiunile articolului 3 din acest decret lege să fie aduse la îndeplinire, trebue ca întreprinderea pe lângă care funcționează inspectorul de control, să afecteze forma societății anonime sau a societăților în comandită pe acțiuni și ca acțiunile emise de aceste societăți să fie la purtător.

Ca atare nici o formalitate de nominalizare nu va fi întreprinsă la societățile în nume colectiv și în comandită simplă.

Deasemenea această formalitate este inutilă la societățile anonime și în comandită pe acțiuni, ale căror acțiuni au fost emise inițial sub forma titlurilor nominative sau au fost nominalizate conform decretului din 11 Iulie 1940.

Transferul și gajarea acțiunilor petrolifere rămân în competența comisiunii speciale ce funcționează la ministerul economiei naționale.

PROCEDURA NOMINALIZARII

Această procedură implică trei faze distincte: în prima fază acțiunile societăților supuse obligațiunilor de nominalizare trebuesc declarate și depuse la sediul societății și în păstrarea inspectorului de control; în a doua fază, se cercetează titlurile de proprietate; iar în a treia fază se procedează la înscrierea acțiunilor de nominalizare în registrele de acțiuni ale societății.

DECLARAREA ACȚIUNILOR AFLATE

In termen de 30 zile dela publicarea deciziei de numire a Inspectorului de control, în Monitorul Oficial, toți acționarii societăților anonime sau societăților în comandită pe acțiuni, trebuesc să depună la sediul societății o declarație dată sub formă de borderou la care se atașează titlurile de proprietate a acțiunilor.

Declarația pe care acționarul o depune trebue să conțină toate datele susceptibile de a interesa economia națională în raport cu persoana deținătorului.

Ca atare ele vor conține numele și pronumele titularului, acțiunii, profesiunea sa, naționalitatea, originea etnică, domiciliul stabilit prin țară, localitatea, strada și numărul, calitatea în care deținătorul deține acțiunile (proprietar, creditor, gagist sau depozitar), actul în virtutea căruia titularul acțiunilor a devenit proprietarul lor, precum și actul în virtutea căruia depunătorul le deține, numărul acțiunilor ce deține, valoarea fiecărei acțiuni în parte, numele societății care a emis acțiunile declarate și numele și pronumele proprietarului anterior datei de 9 August 1940.

FORMALITATEA DEPUNERII ACȚIUNILOR

Formalitatea depunerii declarațiunilor poate fi făcută în două feluri: sau se primește numai declarația împreună cu actele de proprietate sau deținere în cazul în care numărul acțiunilor este important și întreprinderea nu poate pune la dispoziția Inspectorului de control o casă de fier suficient de spațioasă pentru depozitarea acțiunilor, sau în ipoteza inversă (acțiuni puțin numeroase și posibilitatea unei păstrări sigure de către Inspectorul de control) odată cu declarația, Inspectorul de control va primi în păstrarea sa și acțiunile.

Odată cu declarația se va depune și titlurile de achiziție sau deținerea acțiunilor. Aceste titluri pot fi de proprietate de depozit sau de gaj.

ACTE DE PROPRIETATE

Actele de proprietate sunt: fie dovada subscrierii acțiunilor în momentul emisiunei lor, fie un borderou de cumpărare liberat de un agent oficial de schimb, fie un act de partaj, un act de vânzare-cumpărare sau în lipsa acestora, dovada neîndoioasă că acțiunile au fost depuse de cel ce se pretinde proprietar la ultima adunare generală, sau declarația pe răspunderea băncii ce le are în depozit pe numele proprietarului înainte de 9 August 1940.

Dovada gajului trebue neapărat făcută cu actul de gaj respectiv, iar a depozitului — dacă acesta s'a făcut la o bancă — cu declarația băncii că le are în depozit, lucru ce se poate controla în registrele comerciale respective, — dacă depozitul s'a făcut în mâna unui particular — cu actul de depozit.

DECLARAȚIA ACȚIUNILOR AFLATE IN STREINATATE

Dacă acțiunile supuse nominalizării se găsesc în străinătate, declarațiile, titlurile justificative ale proprietății sau deținerei împreună cu acțiunile pot fi depuse în păstrare Legației Regale a României din țara respectivă. Legația va trimite inspectorilor de control spre examinare numai declarația și titlurile de proprietate sau deținere. Controlul acestora se va face tot de Inspectorul de control numai pe temeiul declarațiilor și actelor primite.

Decizia de nominalizare o va da Inspectorul pe declarație, comunicând Legației. Legația va proceda pe temeiul acestei comunicări la stampilarea și semnarea acțiunilor.

Declararea acestor acțiuni se va putea face și în țară la sediul societății, urmând în acest caz ca numai stampilarea și semnarea să se facă la Legația respectivă.

TERMENUL DE DEPUNERE

Termenul de repunerea declarațiilor și al titlurilor este de 30 zile libere.

Termenul de 30 zile se socotește în zile libere, ceeace înseamnă că în calculul celor 30 zile nu intră nici ziua publicărei deciziunei de numire în M. Of. și nici ziua depunerii declarațiilor și titlurilor, dacă aceste depuneri sunt făcute după scurgerea celor 30 de zile. Ca atare 30 zile libere reprezintă un total de 32 zile, dacă se integrează în acest termen și ziua publicărei deciziunei de numire în M. Of. și ziua depunerei declarațiilor și titlurilor.

De exemplu dacă decizia de numire a Inspectorului de control a fost publicată în M. Of. în ziua de 15 Noembrie 1940, această primă zi nu se socotește în termenul de 30 de zile, deasemeni nici ziua depunerei, care ipotetic ar fi la 15 Decembrie 1940, nu se socotește în acest termen.

Deci dacă deciziunea a apărut la 15 Noembrie 1940, depunerile de declarațiuni intervenite în ziua de 16 Decembrie 1940 sunt în termen: cele depuse în ziua de 16 Decembrie 1940 sau în zilele următoare sunt tardive.

S'au stabilit prețurile de vânzare ale untului vegetal

Prețurile pentru detail variază între 78—80 lei pentru Capitală și 82—92 lei pentru restul țării

D. N. Dragomir, ministrul coordonării, a semnat deciziunea prin care cu începere de eri 17 Decembrie, s'au stabilit pentru untul vegetal, fabricat din uleiul de rapiță, prețurile maximale, după cum urmează:

PREȚURILE PENTRU BUCUREȘTI

Pentru untul vegetal furnizat de fabricanți și predat franco magazin la detailiștii din București, sau franco vagon, stația C. F. R. București:

Lei 80 pe kgr. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament, în pachete de 0,250 kgr.

Lei 73 pe kgr. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament, în blocuri de 2 kgr.

Lei 72 pe kgr. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament și în lăzi, în blocuri de 10 kgr. neto.

Lei 71 pe kgr. de unt vegetal, ambalat în hârtie pergament și în lăzi în blocuri de 25 kgr. neto.

PREȚURILE PENTRU DETAILIȘTI

Pentru detailiști, prețul de vânzare se fixează la:

1. Untul vegetal în pachete de 1/4 kgr., 88 lei kgr. pentru magazinele din București și 92 lei kgr. pentru magazinele din provincie.
2. Untul vegetal în blocuri de 2 kgr., 80 lei kgr., pentru magazinele din București și 84 lei kgr. pentru magazinele din provincie.
3. Untul vegetal în blocuri de 10 kgr., 79 lei kgr. pentru magazinele din București și 83 lei kgr., pentru magazinele din provincie.
4. Untul vegetal în blocuri de 25 kgr., 78 lei kgr., pentru magazinele din București și 82 lei kgr. pentru magazinele din provincie.

AMBALAJ SPECIAL

Pachetele ca și blocurile de unt vegetal, vor avea pe ambalaj o inscripție, prin care se va indica greutatea netă și prețul de vânzare, în detaliu, pentru București și provincie.

Untul vegetal fabricat și pus în consumație, va îndeplini toate condițiunile calitative, prevăzute în „Regulamentul pentru controlul alimentelor, băuturilor și obiectelor uzuale, din punct de vedere sanitar și al represiunii fraudelor", publicat în Monitorul Oficial No. 90, partea I-a, din 25 Aprilie 1930.

CANTITATEA CE SE FABRICA

Fabricile care vor produce unt vegetal, sunt obligate să satisfacă din producția lor, toate cererile de unt vegetal.

Se autoriză fabricarea unei cantități de 800.000 kgr., de unt vegetal, pe intervalul de timp 1 Decembrie 1940—1 Decembrie 1941, în cotele lunare, ce se vor stabili de Ministerul Coordonării și Statului Major Economic.

DE SĂRBĂTORI POPULAȚIA VA AVEA SI PÂINE ALBĂ

In zilele de 23, 24 și 31 Decemvrie, pâinea se va vinde proaspătă

D. N. Dragomir, ministrul coordonării, a semnat o deciziune prin care cu începere dela 20 Decembrie 1940 și până la 10 Ianuarie 1941 inclusiv se autoriză fabricarea și punerea în consumație a pâinei albe, din făină de patiserie prevăzută la art. 2 al decretului-lege Nr. 3.293 din 2 Octombrie 1940. Pâinea albă se va fabrica în greutate de 500 gr. format lung, și se va vinde rece cu cântarul după cel puțin 12 ore dela scoaterea ei din cuptor.

Pâinea albă, în greutatea arătată, se va vinde în tot cuprinsul țării cu 15 lei bucata; pentru pâinea dusă la domiciliu sau vândută în băcănii se va percepe în plus 50 bani de bucată.

Brutăriile și firmele care vând pâine albă sunt obligați ca pe lângă pâinea albă să aibă în permanență spre vânzare cantitatea necesară de pâine populară pentru satisfacerea tuturor cererilor; în caz contrar vor vinde pâinea albă la prețul pâinei populare.

In mod excepțional, în zilele de 23, 24 și 31 Decemvrie 1940 și 5 Ianuarie 1941, atât pâinea albă, cât și cea populară, se vor putea pune în consumație în stare proaspătă, cu mai puțin de 12 ore dela scoaterea ei din cuptor.

De asemenea, în mod excepțional, în zilele arătate în acest articol, brutăriile vor putea lucra încontinuu ziua și noaptea, spre a putea fabrica pâinea necesară.

CURSUL DEVIZELOR ȘI A[illegible] MONETELOR EFECTIV[illegible]

Valabil în ziua de 17 Decemvrie 1940

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	Cumpărare: Fără primă	Cumpărare: Cu 38% plus 50% = 107%	Vânzare: Fără primă	Vânzare: Cu [illegible]
Dolarul	102,2[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Francul elvețian	23,75	49.1[illegible]	24,45	[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	Cumpărare: Fără primă	Cumpărare: Cu [illegible]%	Vânzare: Fără primă	Vânzare: Cu [illegible]
Florin olandez	—	—	—	[illegible]
1 Drahmă	[illegible]-1,60	—	1-1,62	[illegible]
	1,21-2,	—	1,22-2,02	[illegible]
1 Dinar	2,898	—	3,05	[illegible]
1 Reichsmark	40,50-49	—	41,50-50	[illegible]
1 Cor slovacă	3,39	4,68	3,46	[illegible]
1 Pengoe	26,50	—	27	[illegible]
1 Coroană daneză	—	—	—	[illegible]
1 Marca finlandeză	2,50	—	2,51	[illegible]
1 Liră turcă	82-92	—	92	[illegible]
1 Escudo	3,80	5,24	3,90	[illegible]
1 Liră sterlină	411,50	567,87	423,85	[illegible]
1 Liră italiană	9,50	—	9,50	[illegible]
1 Pesetas	—	—	14	[illegible]
1 Franc francez	2,35	3,24	2,40	[illegible]
1 Coroană cehă	3,39	4,68	3,46	[illegible]
1 Leva	1,60	—	1,68	[illegible]
1 Coroană suedeză	24,40	33,67	25,15	[illegible]
1 Zlot	—	—	19	[illegible]
1 Franc elvețian	23,75	32,78	24,20	[illegible]

ACȚIUNI

Steaua Română 390
Mica 890, 885, 890
I. R. D. P. 280, 290
Reșița 425, 430
S. R. D. 1180, 1190, 1195, 1230, 1240, 1260
Clădirea Românească 450, 460
Banca Națională a României 5350
Credit Minier 410, 405
Banca Agricolă 68
Credit Industrial 500
Concordia 410
Astra Română 760
Redevența 230

Banca de Scont 250
Telefoane 875
EFECTE, SCRISURI, OBLIGAȚ[illegible]
Împroprietărirea 51¾, 51¼, [illegible]
prepetuă 49, 49½
Inzestrare mari 67½; titluri m[illegible] 62½, 62½
Consolidată 31, 31½
Stabilizare 43½, 43½, 43¾
Desvoltare 41½
Urbane București em. nouă [illegible] 58½, 58½; emis. veche 34½, [illegible] 34½
Renta 1933 56

CURSURI INFORMATIVE

RAMASE PE ZIUA DE 14 DEC. 1940		
Asig. Dacia Rom. Ex. cup.	3800	3900
Asig. Generala Ex. cup.	1050	1100
Asig. Naționala	270	300
Asig. Agricola Fonciera	300	325
B-ca Națională cup. perf.	5350	5400
B-ca Românească ex. cup.	550	560
B-ca Credit Rom. Ex. cup.	295	305
B-ca Comercială Rom.	200	220
B-ca Cerealiștilor	375	400
B-ca Scont	260	270
B-ca Argicola	60	70
B-ca Of. Rom. orig.	950	975
B-ca Comerț Craiova	160	180
Soc. Astra Rom. Ex. cup.	780	790
Soc. Steaua Rom. ex. cup.	390	400
Soc. Cred. Minier Ex. cup.	405	415
Soc. Petrol Block	420	430

Soc. Concordia	[illegible]
Soc. I. R. D. P.	[illegible]
Soc. Prahova Ex. cup.	[illegible]
Soc. Redevența	230
Soc. Petrolul Rom. Exc.	[illegible]
Soc. Petrol Govora	[illegible]
Soc. Reșița ex. cup.	410
Soc. Tramv. Com. ex. cup.	[illegible]
Soc. Carpatina	500
Soc. Mica	890
Soc. Loc. eftine Ex. cup.	225
Soc. S. R. D. ex. cup.	1150
Soc. Cred. Carbonifer ex. c.	460
Soc. Letea ex. cup.	[illegible]
Soc. Cred. Ind. Ex. cup.	500
Soc. Clădirea Rom. Ex. c.	450
Soc. Telefoane ex. cup.	[illegible]

Bursa de mărfuri din București

OPERAȚIUNILE INCHEIAT IN ZILELE DE 14 ȘI 16 DEC. 1940

Grâu rec. 1940, de 73 kgr. 1% nule, 2 vag. lei 858,50 suta kgr. franco vagon Salcia.

Grâu rec. 1940, de 61 kgr. 10 vag. lei 825 suta kgr. moară București.

Grâu rec. 1940, de 71 kgr. 3% nule, 1 vag. lei 824,50 suta kgr. franco vagon stație de încărcare.

Grâu rec. 1940, de 74 kgr. 3% nule, 1 vag. lei 850 suta kgr. franco stație.

Grâu rec. 1940, de 71 kgr. 4% nule, 3 vag. lei 816 suta kgr. franco vag. stație de încărcare.

Grâu rec. 1940, de 72 kgr. 2[illegible] 2 va. lei 841,50 suta kgr. franco [illegible] gon Afumați.

Orz rec. 1940, de 60 kgr. 10 [illegible] lei 555 suta kgr. franco vag. [illegible] Vodă.

Ovăz, de 44 kgr. 4% nule [illegible] lei 540,80 suta kgr. franco va[illegible] ție de încărcare.

Porumb rec. 1939, 12%, 3% [illegible] 15 vag. lei 655 suta kgr. vagon [illegible] bolia.

Orzoaică, 2 vag. lei 850 suta [illegible] franco vag. Pașcani.

APROVIZIONAREA CU STOFE EFTIN[illegible]

Stofe standard la prețuri eftine

In urma măsurilor luate de ministerul Coordonării și al Statului major economic, de a se pune în vânzare în mod obligatoriu pentru fabricanți și comercianți, stofe standard la prețuri accesibile capacității de plată a publicului, astăzi se poate vedea la vitrinele tuturor magazinelor de stofe expuse, tipuri de stofe standard, la prețuri omenoase cu 500—800 lei metrul alături de stofele scumpe de 2000—4000 lei metrul.

Prin decizia ministerului Coordonării, fabricile au fost obligate să aibă depozite proprii de stofe standard sau să indice comercianții care în cele 11 orașe prevăzute în decizie, trebue să vândă stofe standard cu prețul de ridicată pentru prețuri cu amănuntul.

Decizia stabilește 17 tipuri de stofe pentru a putea servi toate clasele sociale și a le da toate posibilitățile de cumpărare, astfel ca întreaga populație să se poată folosi de avantagiile acestei măsuri. Controlul făcut la diferitele magazine de stofe a fost mulțumitor, găsindu-se aproape pretutindeni expuse în vitrină și la dispoziție în magazine stofele standard.

Aprovizionarea cu stofe ieftine și în cantitate suficientă, soluționează — în limitele condițiunilor de astăzi — încă unul din capitole[illegible] ieftenire și aprovizionare al[illegible] întreprinsă de guvern, prin mini[illegible]rul Coordonării.

ȘTIRI ECONOMIC[illegible] DIN STRĂINĂTATE

TURCIA. — Consiliul de mi[illegible] al Turciei a hotărît înființarea [illegible] comisii cu delegații ministe[illegible] Finanțe, Economia Națională, [illegible] merț și Agricultură, care să [illegible] lească prețurile de import și ex[illegible] O altă comisiune, a fost împuterni[illegible] tă să creeze, în cazul unei dife[illegible] între prețurile piețelor intern[illegible] cele externe, un fond în folosu[illegible] nomiei de export turcești, la [illegible] de Agricultură, care de altfel [illegible] obținut un fond de 850 mil. lire [illegible] cești, din care o jum. milioa[illegible] cumpărarea de cauciucuri [illegible] mobile și tuburi de cauciuc [illegible] tul pentru sodă caustică din [illegible] tate.

BOLGARIA. — Prin ordo[illegible] din 16 Decemvrie, s'a hotă[illegible] pâinea populară să conțin[illegible] de 15 la sută făină de porumb[illegible] tul rămânând neschimbat la [illegible] va pentru 900 gr.

POLITICA ZILEI

ZIARISTICA ȘI PROPAGANDA CÂMP DE LUPTĂ AL STUDENȚIMII

„Un Român trebue să fie atent când citește o foaie jidănească, stând în gardă față de fiecare cuvânt care nu e la întâmplare aruncat și căutând a descifra planul iudaic cu care el a fost scris. Asupra acestor chestiuni voiește mișcarea studențească să atragă luarea aminte a tuturor Românilor, atunci când ea se îndreaptă către redacțiile jidănești, declarându-le vrăjmașe ale poporului român".

(Corneliu Zelea Codreanu: „Pentru Legionari", pag. 78)

Universitatea liberă de Ziaristică și Propagandă, cu sprijinul și concursul conducătorilor autorizați, sărbătorește împlinirea unui gând mai vechi al studențimii: Primenirea morală și națională a presei, lupta împotriva presei jidovești și jidovite pornită la 10 Decembrie 1922.

In statul național legionar, studențimea e cea dintâi datoare să fie prezentă la noua zidire a presei și propagandei naționale. Ziaristica rămâne, și acum mai vârtos ca oricând, un front de bătălie cotidiană. Pe acest front, unde la 10 Decembrie 1922, s'au săpat tranșeele începuturilor, studențimea a înfruntat urgia vremurilor și netrebnicia insultătoare a conducătorilor.

Odată cu biruința s'a năruit și „primejdia primei linii inamice", cum numea Căpitanul această presă vândută arginților masonici.

Când numim aceste cursuri libere de ziaristică și propagandă *Universitate* vrem să se știe că presa și ziaristica au urcat de mult pragul universității și deci, că locul unde vor crește *cei ce „comunică" prin scris cu neamul, cu lumea..."* Aici se va forma omul, aici se vor selecționa riguros elitele și se vor întări caracterele. Numai astfel universitatea va fi militantă, iar știința se va putea numi luptătoare.

Studențimea legionară, elită a elitei, pătrunde asfel orizontul spiritual al neamului, întruchipând finalitatea lui.

Prezentând fals interesele românești, împrăștiind teorii antinaționale, înălțând mediocritățile, atacând ideea religioasă, otrăvind sufletul neamului și omorînd adevărul, presa era declarată de către studențime „dușmană a intereselor naționale", iar ziarele jidovești „focare de infecție morală, de otrăvire și zăpăcire a Românilor", cum spune Căpitanul în cartea Pentru Legionari.

Azi, primenirea morală, revoluția totală și schimbarea la față a neamului, înseamnă întoarcerea (în drepturile ei milenare) a sănătății noastre morale. In duhul legionar, de puritate și credință, studențimea vorbește neamului prin presa, cinematograful și radio-ul legionar. In acest chip, elitele pot circula liber, slujind neamul, stând de vorbă cu el și îndrumându-l. Cuvântul lor va trece vremelnicia unor granițe, arătând o dreptate națională și o nouă ordine europeană.

Studențimea formează o elită intelectuală, morală și socială. Nu o elită artistocratică-feudală, opusă mulțimii, ci o elită care circulă dând prospețime și lumină, conducând masa. Elita aceasta e intim amestecată și încorporată mulțimii. Masa nu e numai o turmă ci formează o națiune cu credință fermă în duce, führer sau comandant.

Această elită are două preocupări de seamă: propria sa formare în adâncime și calitate; și contactul ei cu mulțimea, dirijând-o.

Elita va folosi toate mijloacele de contact cu mulțimea pe care o conduce și o instruiește.

Cinematograful, radio-ul, presa, au o influență hotăritoare fiind cele mai de seamă instrumente ale progresului tehnic. Diferiți factori sociali au ajutat și contribuit la o răspândire vertiginoasă a acestor elemente în așa chip încât forța lor e egală (dacă nu chiar întrece) pe aceea a unei armate. Răspândirea lor a dus la o scădere a simțului critic, nemai obligându-te să reflectezi.

Ne explicăm astfel cât de rău au putut face neamului nostru și altor neamuri, acei masoni care acaparaseră aceste mijloace prin care neamul trebuia să ia cunoștiință de sine însuși. Standardizarea și comercializarea presei jidovite ducea la o creștere a vulgarității și facilității. Marii dirijor ai opiniei publice nu aparțineau unei elite, ci erau financiari internaționali, străini de sufletul neamului, certați cu sănătatea morală.

O prezență activă și critică, o prezență legionară a studențimii în acest loc de comunicare cu neamul și cu neamurile, e lămurită, credem, pentru oricine. In locul gazetelor otrăvite, în locul filmelor imorale, în locul unei propagande antinaționale, statul național legionar așează ordinea naturală a tradiției românești.

Studențimea vrea să se întâlnească încăodată cu neamul, strigând și de pe aceste baricade: Prezent!

Cornel Irimie

Vizita d-lui Fabricius, ministrul Germaniei la cabana legionară din Predeal

PREDEAL, 17. — Duminică la ora 9 a.m. d. Fabricius, ministrul Marelui Reich, însoțit de d-na și d-ra Fabricius, trecând prin localitatea noastră a binevoit să viziteze și cabana legionară de pe Susaiu.

Pe tot parcursul drumului, până la cabană, oaspeții au admirat necontenit priveliștele ce li se prezentau la fiecare cotitură a drumului.

Ajungând pe platoul cabanei, admirația frumoasei priveliști ce li s'a înfățișat nu a mai avut nicio rezervă, dându-le prilejul să afirme cu certitudine că este cel mai frumos loc din Predeal.

După o ședere de 3 ore la cabană, distinșii oaspeți, la plecare, au donat pentru fondul cabanei 500 lei.

Un mare proces politic la Budapesta

BUDAPESTA, 16 (Rador). — Luni au început, în fața Tribunalului, desbaterile marelui proces intentat deputatului Wirth din partidul crucilor cu săgeți și celor 23 aderenți ai dreptei radicale.

Se știe că Wirth și cei 23 tovarăși ai săi au fost acuzați recent de acțiune revoluționară, port ilegal de arme și posesiune de explosibile.

Desbaterile se desfășoară sub protecția unui puternic serviciu de ordine.

PUTERI, CARE N'AU CE CĂUTA IN EXTREMUL-ORIENT

de Dr. KARL MEGERLE
membru al Reichstagului german

Pentru realizarea ordinei noui, conform principiilor Pactului tripartit, în spațiul din Extremul Orient, pe lângă raporturile nipono-sovietice, o deosebită importanță capătă și raporturile nipono-chineze. Ideile fundamentale ale acestui pact permit ca problema să poată fi privită sub un alt aspect. Aceasta pentru motivul că țelul acestui pact nu este cucerirea și subjugarea, ci conducere, colaborare și solidaritate între toate popoarele cari locuesc în acest spațiu. Influențele străine, profitoare ale divergențelor dintre aceste popoare, trebuesc înlăturate și în acelaș timp o ordine durabilă și naturală să le ia locul, astfel ca fiecare popor să aibă locul ce-l merită, după munca și însemnătatea sa.

Pactul tripartit ia ființă într'o epocă în care raporturile chino-japoneze sunt în asemenea stare, încât îmbunătățirea lor pare imposibilă. Trebue să se pornească dela o altă bază de discuțiune și, pentru a se putea trece dincolo de actualul punct mort la care s'a ajuns, este necesar să se cerceteze anumite cauze fundamentale, care au fost nesocotite în decursul desfășurării înverșunatului conflict. Astfel se va ajunge la concluzia că interesele comune care ar trebui să unească cele două popoare, sunt cu mult mai importante decât acelea care le despart astăzi și care dau putința unor popoare străine de acest spațiu să tragă foloase de pe urma continuării conflictului.

Amândouă aceste popoare au suferit influența nefastă a ideilor democratice, izvorîte din liberalism, idei care au produs zdruncinări în concepția ce aveau aceste popoare despre nație, familie și stat. Felul de a considera lucrurile, este strâns legat de concepția asiatică despre om, stat și comunitate. Noule idei le-au tăiat acestor popoare craca de sub picioare nedându-le nimic în schimb. Intervenția popoarelor străine a făcut imposibilă orice adaptare la necesitățile lumei moderne. Datorită acestui fapt națiunile asiatice au trebuit să îndure grave crize economice, întrucât adaptările străine nu reușiseră să fie decât niște schimonosiri hibride. Pentru ambele popoare se pune deaceea aceeași problemă: înlăturarea influențelor politice, economice și sociale, străine de mentalitatea japoneză și chineză.

Poporul german, care a fost surprins după războl și căruia i s'a impus, împotriva voinței sale, acelaș sistem al apusului democratic, are toată înțelegerea pentru dorința acestor popoare de a se apăra împotriva străinismului. Poporul german a distrus anarhia și individualismul, restaurând un raport sănătos între individ și comunitate și fiind răsplătit pentru aceasta printr'o formidabilă întărire a organismului național.

Cum s'a manifestat amestecul puterilor occidentale în China și Japonia

Amestecul puterilor occidentale în China ca și în Japonia, s'a manifestat sub forma unor lovituri de forță, pe cari le-au dat în special puterile navale anglo-saxone împotriva acestor două mari popoare, vecine atât prin istorie cât și prin geografie. In secolul al XIX-lea, ambele popoare au fost constrânse prin forță să se alăture lumii moderne, fiind puse în alternativa de a deveni obiect sau subiect în acest proces istoric. China, care mult timp n'a putut să-și găsească propria forță de rezistență, a fost obiectul unui jaf economic și politic, aproape colonial. Ea a trebuit să trăiască mult timp sub jugul puterilor imperialiste, până ce și-a regăsit drumul, care i-a dat putința să-și redobândească o formă de stat potrivită cu aspirațiile ei. Desigur și Japonia recunoaște că după un timp îndelungat de asuprire și de jefuire, China a putut să-și realizeze idealul ei suprem: unitatea națională. Japonia, dimpotrivă, într'un timp foarte scurt, a putut stăpâni situația cu propriile ei forțe, creându-și un stat modern, care a cunoscut o ascensiune rapidă, transformându-se în mare putere.

Dușmanul, care a împiedicat poporul chinez să se regăsească pe sine, n'a fost în primul rând Japonia, ci anglo-saxonii, cari au considerat după războiul mondial China drept o piață liberă și mare care putea fi pusă la dispoziția comerțului internațional capitalist. Pentru acest motiv naționalismul chinez a declarat războl imperialismului englez și celui american, transpunând acest război atât pe tărâmul economic cât și pe cel teritorial. Anglo-saxonii au fost acei cari au introdus sistemul bazelor, concesiunilor și privilegiilor în trupul și în spațiul vital al Chinei. Politica „ușilor deschise" nu era decât pretextul pentru stăpânirea și jefuirea poporului chinez de către capitalismul anglo-saxon.

Naționalismul chinez s'a îndreptat de aceea, cu drept cuvânt împotriva acestor intenții tiranice. Sunyatsen își propunea în programul său să elibereze China de aceste concesiuni și a obținut rezultate remarcabile. Prezența acestor puteri străine în spațiul vital chinez nu putea lăsa indiferentă marea putere a Japoniei, mai cu seamă după ce manifestațiile anti-japoneze ale acestor puteri au devenit din ce în ce mai vizibile. Violarea spațiului vital al Chinei însemna în acelaș timp violarea spațiului vital al Japoniei. Dacă China devenea interesantă pentru strategii acestor state străine, apoi și Japonia era obligată s'o considere din acelaș punct de vedere. In măsura în care încercările anglo-saxone de a subjuga și domina Extremul Orient, atât politicește cât și economicește, luau forme mai concrete, în aceeași măsură Japonia era constrânsă să întreprindă acțiuni de apărare. Dacă aceste măsuri au fost inutile sau exagerate, nu este locul să analizăm aci. Un singur lucru se poate stabili însă cu precizie, anume că aceste puteri străine au exploatat divergențele dintre japonezi și chinezi, vrând să-și întărească astfel poziția lor dominantă pe spinarea celor două popoare, înrudite prin cultură și prin rasă. Cum trăiau în Europa, așa trăiau aceste popoare și în Extremul Orient... Ele voiau ca lupta să rămână nedecisă și ca pacea să nu poată fi intronată. Poporul chinez este exploatat în interesul anglo-saxonilor, care îi impun să lupte și să rămână pe câmpul de bătaie, întrucât acest popor nu-și apără astfel propriile sale interese.

STRĂDUINȚELE POLITICEI ANGLO-SAXONE

In timp ce atât poporul chinez cât și cel japonez nu au decât de câștigat pentru siguranța și posibilitățile lor de viață de pe urma pătrunderii japonezilor spre sud, politica anglo-saxonă se străduește să mențină actuala stare de lucruri în paguba ambelor popoare. Anglo-saxonii se căznesc deasemenea să țină China departe de vechile ei năzuinți de eliberare a poporului chinez de politica bazelor, concesiunilor și privilegiilor. Acestor state nu le convine deasemenea ca Statul chinez să aibă o industrie proprie și o economie independentă. După cum astăzi capitalismul anglo-saxon amenință Japonia cu măsuri de represalii economice, acelaș capitalism se va îndrepta mâine împotriva naționalismului chinez, dacă acesta va deveni o primejdie și nu va mai îngădui ca 450.000.000 de chinezi să fie jefuiți, în locul unei pieți chineze „libere și deschise", creind un spațiu economic independent și gata să colaboreze cu celelalte popoare din marele spațiu al Extremului Orient.

Un fapt este sigur că, astăzi ca și înainte, China și Japonia sunt victimele acelei „Balance of Powers" anglo-saxone. Ele ar putea cu mult mai multă ușurință să găsească o soluție a diferendelor dacă mai întâi ar proceda la eliberarea Extremului Orient de puterile capitaliste și imperialiste, străine de acest spațiu. Ultimele evenimente ne îndreptățesc să credem că această realitate găsește înțelegere de ambele părți și câștigă din ce în ce mai mult teren. Germania, care este unul dintre cei mai importanți factori ai noului ordine mondiale, acea Germanie care vrea să făurească o comunitate de muncă și de pace a popoarelor europene, comunitate durată nu pe principiul măririi imperialiste, ci pe acel al unei conduceri stăpânită de sentimentul răspunderii, urmărește cu viu interes desfășurarea evenimentelor din Extremul Orient, care pot contribui la rezolvarea unei probleme comune și la instaurarea păcii.

REPATRIEREA PRIZONIERILOR FRANCEZI DIN GERMANIA

GENEVA, 16 (Rador). — Sâmbătă au sosit la Constanța, la granița dintre Elveția și Germania, trei trenuri spitale germane, transportând peste 1100 prizonieri de război francezi, ofițeri și soldați, răniți sau bolnavi, cari se înapoiază în patrie. Trenurile aduceau prizonieri din toate regiunile Reichului, până și din Prusia Orientală și din Viena.

La Constanța așteptau trenuri spitale elvețiene, cu care francezii și-au continuat în aceeași zi drumul prin Elveția spre Lyon, în Franța liberă. Infirmierii Crucii Roșii germane au transportat cu cea mai mare grijă pe răniții francezi, dela trenurile germane la cele elvețiene. Răniții și-au exprimat în termeni mișcători recunoștința pentru îngrijirile pline de atenție ce le-au fost date de medicii, infirmierii și infirmierele Crucii Roșii germane.

Intr'o scrisoare adresată medicului șef al unuia din trenurile spitale și semnată de 28 ofițeri francezi, aceștia declară că în tot timpul călătoriei au fost îngrijiți într'un chip extraordinar. Ei mulțumesc medicului șef și personalului sanitar pentru îngrijirile și amabilitatea ce au arătat tuturor bolnavilor.

INTRE ERI ȘI ASTĂZI

Din clipa în care național-socialismul și fascismul au intervenit în politica internațională, manoperile lumei democratice au fost zădărnicite datorită forței și energiei acestei intervenții. Acțiunea național-socialismului și fascismului în domeniul vieții dintre state, mai cu seamă în ceeace privește reglementarea problemelor teritoriale din Europa, a zdruncinat din temelii edificiul șubred și învechit al lumei masono-democratice înlocuindu-l în parte printr'o nouă construcție. Popoarele și statele, care se mai află astăzi în afară de această nouă ordine, se află în fața unei mari probleme privitoare la calea destinurilor. Se pune întrebarea dacă aceste națiuni vor să trăiască în noua alcătuire a Europei, s'ar putea spune a viitoarei lumi, sau nu vor să trăească în această alcătuire. Ici și colo mai subsistă încă eri, acel eri pe care îl combatem și vrem să-l eliminăm. Un număr mic de popoare se mai află încă în nehotărîre și într'un fel de țară a nimănui. Aceste popoare se află între eri și mâine. Aceste popoare nu se căznesc nici să negocieze și nici nu vor să fie barem din categoria acelora care vin târziu, ci sunt pur și simplu nedecise astăzi, iar mâine vor fi solitare și uitate.

CARE VA FI VIITORUL LUMII DUPĂ RĂZBOI

Dacă se pune întrebarea — și trebue să se pună astăzi această întrebare, — care este viitorul Europei și mult mai mult decât atât, care este viitorul lumii după ce războiul cu Anglia va lua sfârșit, cum va arăta acest mâine, trebue să se țină seamă de următoarele fapte, față de care această viitoare înfățișare nu apare numai ca ceva logic, ci ca ceva foarte natural și fericit. Istoria tinerilor noastre popoare redeșteptate este istoria drumului spre noua ordine a ființei lor, a raporturilor dintre ele și a spațiilor lor vitale.

Concepția acestei noui ordine și a politicei care se bazează pe noua ordine și-a găsit expresiunea în Pactul tripartit încheiat la 27 Septembrie 1940, care trasează în linii mari aceste năzuințe. Aceasta nu trebuie privită ca o simplă acțiune a unor interese egoiste, întrucât jaloanele acestei ascensiuni fuseseră stabilite de mai înainte, ele fiind totdeauna considerate ca făcând parte din marele domeniu al politicii mondiale și nu din acel spațiu restrâns și lipsit de aer. In această privință am lămurit pe toată lumea dela început, spunând răspicat că concepem acelaș mod de a trăi, pentru individ ca și pentru popoare.

DOCTRINA POLITICA A FUEHRERULUI

Fuehrerul a făurit o doctrină politică, care dă omenirei o nouă înfățișare și îi îndreaptă pașii pe calea progresului. Lumea democratică și statele anere s'au minunat la început de asemenea concepție de viață, iar pe urmă au trecut la contraatac, spunând că asemenea ideologie este primejdioasă pentru ele. Menținerea status-quo-ului a fost decretată drept porunca cea mai sfântă. Dar nu numai atât; s'a încercat o dogmatizare a concepțiilor engleze, valorilor și a modului cum înțeleg englezii viața. S'a mers atât de departe încât s'a subliniat faptul că atunci când a fost prezentat la Curtea dela St. James, reprezentantul Reichului național-socialist n'a mai făcut plecăciunea care se obișnuia, schimbând prin aceasta forma salutului, care pentru englezi reprezintă exteriorizarea unei întregi concepții de viață. Este suficient să cităm acest mic episod pentru a ilustra nerozia și intoleranța acelui ieri al Marei Britanii. El este în acelaș timp un simptom al acțiunei de ansamblu întreprinsă de englezi pe vremea misiunei d-lui Ribbentrop la Londra. Acest spirit al acelui ieri este pe cale de a dispare, după ce Anglia a respins calea oricărei înțelegeri și după ce tot ea a ales și mijlocul prin care se va decide. Așa se desemnează două fronturi: ieri și mâine.

ISTORIA NU SE REPETĂ

Ne aflăm astăzi în fața celei de-a doua ierni de războiu. Anglia este amenințată de lovituri. Privind desnădăjduit spre America, Churchill așteaptă de-acolo nu numai livrări de material de războiu, ci și participarea la lupta decisivă. Este un spectacol tragic să privești cum aleargă domnul Lotian după ajutor la unchiul Sam, punând la mezat tot imperiul colonial englezesc, numai să vadă Statele Unite călare pe calul de luptă. Este uimitor de câtă naivitate, de câtă prostie și de câtă lipsă de răspundere dă dovadă conducerea Angliei, când își închipuie că poate conta pe Poporul american. America trebue să intre în războiu combătând noua ordine, de pe urma căreia ar avea mai mult profit decât de pe urma unei Anglii biruitoare. America trebue să lupte cu lumea veche împotriva lumei noui deși întreaga țară este împotriva acelui ieri. Ceeace a fost pentru Franța mitul dela Marna, pentru Anglia trebue să fie acum paralela între 1917 și 1941. Dar și englezii trebue să știe că istoria nu se repetă și trebue să mai știe nu numai că Germania este invincibilă ci că ajutorul american este, din nefericire pentru cei dela Wallstreet, problema ce trebue să și-o pună poporul american dacă vrea cu orice chip să piardă. Nu știm cum va fi trecută înfrângerea Angliei în registrele bancherilor evrei, la contul profit și pierdere. Și nici în ce măsură sunt interesate anumite clici americane la războiul din Europa. Nu vrem însă să pierdem nici această ocazie pentru a repeta punctul nostru de vedere, cunoscut dealtfel de atâta timp.

DOCTRINA MONROE TREBUE RESPECTATĂ

Germania n'are nimic cu poporul american, după cum nici poporul american n'are nimic cu Germania. Germania a socotit totdeauna doctrina Monroe drept ceva înțelept și deaceea pretinde ca ea să fie respectată și în sens invers, în ceeace privește amestecul în afacerile Continentului european. Nu ne interesează nici care sunt raporturile prezente și de viitor între Anglia și America și nici tranzacțiile ce închee aceste țări cu privire la mobilele din casă, atâta timp cât aceste tranzacții nu se fac pe spinarea noastră.

EUROPA IȘI AFLĂ O NOUĂ ALCĂTUIRE

După ce ne-au ajuns la ureche atâtea învățăminte din America cu privire la valorile morale care sunt acolo, un lucru trebue să știe că viitorul nu-l va statornici cei care-l stau sub ordine, nici complicii activi sau platonici, ci numai și numai forțele care creiază acest nou. Anglia se prăbușește. Europa își află o nouă alcătuire. Prin vuietul cu care se prăbușește Anglia de ieri, se aude depe acum glasul fanfarelor, care vestesc acel mâine. Marșul popoarelor tinere și al națiunilor prietene reprezintă antiteza a ceea ce a fost. Lumea aceasta nouă trebue recunoscută, sau respinsă. Pentru a merge laolaltă niciodată nu-i prea devreme. Prea târziu însă poate să fie.

Conferința d-lui ministru Brăileanu la Ploești

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, va conferenția în sala „Odeon" din Ploești, Joi 19 Decembrie, ora 18, vorbind despre „Socialismul național".

PRESA STRĂINĂ

IL GIORNALE D'ITALIA

Intr'un articol intitulat „Pentru Islanda", datorit directorului său, d. Virginio Gayda, care este în acelaș timp și purtătorul de cuvânt al Ducelui, scrie următoarele cu privire la rolul Italiei în actualul război.

„Italia este astăzi în centrul marii lupte imperiale dusă împotriva forțelor britanice. Ea știe că aceste forțe formate din marina de război și trupele coloniale, constituesc forma consacrată de cele mai autentice tradiții războinice ale Angliei și ale Imperiului ei. Italia nu [illegible] aici pe fronturile ei și nici [illegible] țării. Ea se achită demn de sarcinile pe care le are, sarcini grele dar aducătoare de glorie, [illegible] esențiale pentru soarta războiului.

[illegible] sunt susținuți nu numai de credință ci și de convingerea că [illegible] va veni. In numai cinci luni [illegible] italienii au adus și [illegible] să aducă un aport de fapte [illegible] concrete, esențiale care [illegible] pretențioasele castele de [illegible] pretinselor mari [illegible] britanice. Italia a ocupat [illegible] posesiune engleză, Somaliland-ul, asvârlind în mare forțele britanice. A intrat în adâncime în teritoriile britanice, sau stăpânite de englezi, depășind bine înarmatele linii de fortificație din Kenia, Sudan și Egipt.

A înfruntat cele mai puternice forțe ale marinei de război britanice, luându-le libertatea de a naviga în Mediterana dela vest la est, afundând 16 nave de război, 20 de submarine, 25 de nave de comerț, 6 tancuri petrolifere și avariind grav: 61 de nave de război, 2 submarine, 26 de nave de comerț. A înfruntat o impunătoare forță aeriană britanică doborînd și distrugând 685 de avioane în afară de 99 de aparate care n'au fost omologate dar care au fost mai mult de cât doborîte.

S'a angajat într'o luptă care va deveni din ce în ce mai grea pentru dușmani, fie ei greci sau englezi pe teritoriul balcanic, creând un nou front englezilor acolo unde ei își făuriseră un sistem sigur de baze ofensive împotriva Italiei. Constrânge Anglia să nu mai se bizue pe posibilitățile de aprovizionare pentru Insulă, din Bazinul mediteranean. Inăsprește în chipul acesta condițiile convoiurilor engleze, al căror trafic este acum mai lent, mai nesigur și mai întortochiat.

Acționează direct împotriva insulei britanice cu ajutorul mai mult de cât îndrăzneții sale aviații care luptă alături de glorioasele aripi germane. Acționează în Atlantic cu submarinele ei care lucrează de comun acord cu cele germane.

„Această nemărginită și eroică trudă războinică a Italiei impune respect lumii întregi ca și nației italiene.

„După o tăcere de cinci luni ambasadorul britanic la Washington, lordul Lothian, înapoiat aci de curând dela Londra, a vorbit la radio pronunțând printre altele și următoarele fraze:

„Pierderile navale ale Britaniei sunt grave. America trebue să se hotărască dacă este în interesul ei să dea Angliei un ajutor care să împiedice prăbușirea".

Trimisul Regelui Angliei, al marei nații britanice și al Imperiului ne-a mărturisit că numai o intervenție directă și plină de riscuri a Statelor Unite ar putea să împiedice prăbușirea Angliei. Ambasadorul englez, după cum vedem, nu vorbește de o intervenție care ar fi o chezășie a biruinței. Aceste cuvinte sunt de ajuns pentru a distruge cu însăși mâinile englezilor castelul de cărți de joc, pe care alte mâini britanice încearcă să-l ridice spre cer încercând astfel să înfățișeze lumii o putere care ar duce sigur la izbânda Angliei, putere astăzi mai mult ca oricând uzată și tulburată".

„LE FIGARO"

Ziarul publică un editorial, semnat de d. Lucien Romier, intitulat: „Destindere balcanică".

Din ultimele declarații ale ministrului Afacerilor Străine ale Bulgariei, d. Popov, rezultă o destindere a raporturilor turco-bulgare.

„Relațiunile noastre cu Turcia, a spus ministrul, sunt menținute și se desvoltă în spiritul tratatului de pace, de amiciție și de neutralitate care există între cele două țări."

Din partea aceasta este deci o șansă precisă de a se evita răul pe care l-ar constitui o nouă extensiune a războiului cu suplimentul de ruine și de distrugeri care ar rezulta pentru continentul european.

Trebue pe drept să se recunoască sforțările pe care le face politica bulgară, în timp ce însăși afirmă revendicările sale, pentru a încerca să înlăture ceeace poate fi mai rău.

In diferendul Dobrogei, s'a și văzut această politică lucrând în așa fel încât să obțină satisfacție fără vărsare de sânge. De mulți chiar, toți observatorii imparțiali provăduiau: o înțelegere prietenească între România și Bulgaria. Faptul că înțelegerea a avut loc în mod definitiv, sub patronajul puterilor Axei, a făcut să crească prestigiul acestora din urmă în Bulgaria fără să scadă cu nimic din meritul politicii bulgare de a fi rezistat tentației să procedeze prin forță.

Se pare că Bulgaria dorește să se folosească de aceiași metodă pentru revendicările sale față de Grecia.

Se știe că este vorba de ieșirea la marea Egee, care pune pentru Bulgaria, o problemă de echilibru teritorial și de expansiune economică și, pentru vecinii săi, Grecia și Turcia, o problemă mai ales strategică.

Grecii și Turcii consideră Tracia egeană ca legătură continentală prin care ei pot să-și garanteze mutual securitatea lor, acoperind pe deoparte Strâmtorile și pe dealta Salonicul.

Argumentele pe cari Bulgarii le expun pentru a reclama fâșia de teritoriu care îi desparte de marea Egee sunt în acelaș timp geografice economice și morale.

Este destul de greu, după starea informațiilor noastre, de a înțelege motivele care îi fac pe unii să creadă că beligeranții ar avea interes să întindă războiul în răsăritul peninsulei balcanice.

Germanii n'au ascuns niciodată că consideră țările Dunării de Jos și acelea din Balcani ca o zonă complimentară pentru autarhia Reichului. Nu pot să dorească deci ca producția și schimburile acestor țări să fie dezorganizate de războiu.

Autarhia italiană este și ea mai mult sau mai puțin legată de liniștea Balcanică.

Pe de altă parte, Turcii n'au desigur nicio dorință de a intra în războiu atâta timp cât vor putea garanta securitatea lor prin mijloace pacifice.

Nu ese pierdută încă speranța ca cel puțin o mică parte din Europa să scape suferințelor prezentului conflict.

Cuvântul IN ȚARĂ

SFINȚIREA SEDIULUI LEGIONAR DIN ȘERCAIA

Inaugurarea cooperativei legionare „Ion Zelea Codreanu" din Craiova

CRONICA BANATULUI

Un interesant proces judecat de Tribunalul Timișoara

Kersai Luisa, traficanta de carne vie, a fost menținută în stare de arest

Condamnat la un an închisoare pentru escrocherie

Inspecție de proprietate

Contravenient la legea valorificării cerealelor

Incendiu în județ

Notar trimis în judecată

Bătaie

Moartea subită a unei funcționare dela Soc. de Telefoane

Alt furt

Conferință administrativă la Pui-Hunedoara

Amendă fiscală

Numirea comisarilor de romanizare

Ancheta făcută în bazinul carbonifer și forestier din Comănești de către organele ministerului Muncii

Bătaie crâncenă

Furt

Amenințat cu moartea

Rupere de sigilii

Răpire

Tentativă de crimă

Furt de refărie

Administratorul la furat banii din bazar

ZIMNICEA

Măsuri moralizatoare

Noul mers al trenurilor

Local pentru Capelă

Incendiu

Revizuirea actelor supușilor străini

Cuza-Vodă (Ialomița)

Transferare

Financiare

Pentru „Ajutorul Legionar"

DOUĂ INCENDII LA FOCȘANI

ORȘOVA

Ședință legionară

Serbare

LIPOVA

Ajutorul legionar la Zabreni

Organizarea comerțului

In ajutorul populației nevoiașe

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

Reconstruirea Teatrului Național din București prin subscripție publică

Textul decretului lege.-Teatrul Național din București a fost autorizat să emită o subscripție publică de 100.000.000 lei

[illegible]

IN JURUL ACCIDENTULUI DELA PODUL C. F. R. TELEAJEN

Intreruperea circulației va mai dura 4 zile.-D. col. Orezeanu, director general C.F.R a inspectat lucrările de refacere a podului

Se știe că din cauza unui incendiu survenit prin ruperea accidentală a conductei de benzină care trece pe sub podul Teleajen, situat între stațiile Teleajen și Valea Călugărească, o traversă a podului a fost avariată, producând întreruperea completă a circulației pe această linie, până la restabilire ea făcându-se prin transbordare.

D. col. C. T. Orezeanu, director general C. F. R., a inspectat lucrările pentru reconstituirea podului, constatând cu acest prilej că se activează în chip intens, cu echipe de zi și de noapte, la ridicarea porțiunilor căzute, tăierea părților diformate, precum și la completarea părților care lipsesc, prin construirea de poduri provizorii.

S'a constatat deasemenea că ruperea conductei se datorește unei fisuri provocată de recentul cutremur de pământ la marginea unei mufe de racordare, și care nu putea fi observată.

In urma măsurilor luate de d. director general, circulația trenurilor va fi restabilită în circa patru zile.

DE ICI-DE COLO

[illegible]

Culturi de sfeclă la Polul Nord

[illegible]

O monetă care dispare: Sou-ul

[illegible]

Ce textile produce Italia

[illegible]

O nouă patrie pentru struți

[illegible]

„La Varșovia domnește ordine“

[illegible]

O țară unde se eftinesc chiriile

[illegible]

O academie pentru hotelieri

[illegible]

[illegible]

Din cauza viscolului circulația trenurilor in Moldova a fost redusă

Inspecția de mișcare din Iași a făcut cunoscut telegrafic direcțiunei generale C. F. R. că din cauza viscolului puternic ce bântue în cuprinsul acestei inspecții a fost nevoită să reducă — începând dela 14 Decembrie ora 24, circulația trenurilor de călători și marfă până la încetarea viscolului și normalizarea circulației.

Astfel, au fost suspendate un număr de trenuri de călători și marfă de pe secțiunile: [illegible]

O NOUĂ ȘI INTERESANTĂ CAPTURĂ A POLIȚIEI CAPITALEI

Un „legionar de ocazie“ cu titluri de imprumut comite o serie de escrocherii

[illegible]

ION PÂRLOG

[illegible]

PE URMELE LUI

[illegible]

DOMNUL „INSPECTOR“ PROTESTEAZĂ

[illegible]

SUB AMENINȚAREA PISTOLULUI

[illegible]

D. „DOCTOR“ LA BECIU

[illegible]

RELAȚIILE COMERCIALE GERMANO-SUEDEZE

STOCKHOLM 16 (Rador). — Dela 25 Noembrie până la 16 Decembrie 1940 au avut loc negocieri la Stockholm între o delegație germană și o delegație suedeză, cu privire la relațiile comerciale germano-suedeze în cursul anului viitor.

[illegible]

Noul regim al ouălelor

[illegible]

CRONICA JUDICIARĂ

EXCEPȚIUNEA DONAȚIUNEI DEGHIZATE SE POATE OPUNE PRIN INTÂMPINARE IN ACȚIUNEA DE PARTAJ

Tribunalul Ilfov Secția III c. c. s'a pronunțat într'o interesantă și rară speță și anume dacă excepțiunea donațiunei deghizate se poate opune prin întâmpinare în acțiunea de partaj.

Reclamanții, Maria Lupșan, Zinca Meretu, Nicolae și Ion Lupșan au cerut partajul unui imobil ca succesori ai defunctei Elena Ghițescu soția defunctului Arsenie Ghițescu, cari au figurat într'un act de vânzare-cumpărare ca cumpărători, cerând să se constate că lor li se cuvine jumătate din imobil, iar partea cealaltă jumătate ca tutoare legală a minorului Virgil Ghițescu, singurul fiu al defunctului Arsenie Ghițescu.

Prin întâmpinare pârîta s'a apărat contestând că reclamanții n'au nici un drept, deoarece autoarea lor neplătind prețul părții pentru care figura în act ca cumpărătoare nu a dobândit acea parte din imobil, prezența sa în act constituind o donație deghizată din partea defunctului Ghițescu care singur achitase în realitate întregul preț.

Reclamanții prin d-nii avocați Vasilescu-Notaru și Cristodulo, au susținut că aceste apărări echivalând cu anularea actului de vânzare-cumpărare nu se pot formula decât pe calea unei acțiuni reconvenționale sau principale în anularea actului.

D. avocat George Dumitrescu, pentru pârît, a obiectat că procesul fiind de partaj în care fiecare parte este și reclamant și pârît, aceste apărări se pot formula pe cale de excepțiune prin întâmpinare, cu atât mai mult că prin dovedirea donațiunei deghizate, se tinde la înlăturarea acțiunei ca nefondată, constatându-se că întregul imobil a fost cumpărat de defunctul Arsenie Ghițescu și se cuvine moștenitorului acestuia tot în întregime.

D. avocat T. Popescu-Udrea, punând concluziuni pentru Ministerul Public, a cerut respingerea excepțiunei reclamanților arătând că acțiunea de partaj fiind un „judicium duplex" excepțiunea donațiunei deghizate se poate opune prin întâmpinare, fără să fie nevoe de o acțiune separată în anulare.

Tribunalul a respins excepțiunea reclamanților și a admis pârîtei proba cu martori în dovedirea donațiunei deghizate, statuând că aceasta se poate opune pe cale de excepțiune prin întâmpinare fără să fie nevoe de o acțiune separată în anulare.

AVEREA LUI OVID CRATERO VA FI TOTUȘI CERCETATĂ

Se știe că Ovid Cratero fost director la Casa Pădurilor fusese condamnat pentru delapidare la 5 ani închisoare și 11 milioane despăgubiri.

Concomitent potrivit legii pentru apărarea patrimoniului public, a fost dedus în cercetarea Comisiei de control a averilor.

Comisia a clasat însă afacerea, pe motiv că acțiunea de control este prescrisă întrucât ea s'a produs după trecerea a trei ani dela promulgarea legii care stabilește că cei cari nu mai sunt funcționari publici scapă de sub rigorile ei dacă sesizarea de control a averii se face după termenul fixat mai sus.

In speță cei interesați au susținut că trecuseră 3 ani fără o zi, eșirea din funcțiune fiind la 18 Oct. 1932, iar denunțul fiind provocat la 18 Oct. 1935.

Pe această considerațiune s'a făcut recurs.

Curtea de Casație Sc. IV, cercetându-l Luni, l-a admis casând cu trimitere.

Deținea efecte militare

Tudora Gh. Marin din str. Vitan 106 a fost trimisă să dea socoteală Justiției pentrucă cu prilejul unei cercetări de altă natură, a fost găsită deținând o pătură militară.

Au răpit-o

Marin Alexe Florea, Petre Ilie Mircea și Florea Nicolae Mircea, toți din com. Chirnogi jud. Ilfov, au fost puși sub inculpare pentru faptul de a fi răpit cu violența pe Ioana Florea Vălciu.

NEETICHETAREA MĂRFURILOR, DELICT DE SABOTAJ

Curtea de Apel S. II criminală s'a pronunțat într'o nouă speță în materie de sabotaj.

Recurentul L. Sandman a fost condamnat de comisiunea specială pentru reprimarea sabotajului de pe lângă Tribunalul Ilfov să facă o lună lagăr de concentrare, pentru faptul că neetichetând mărfurile, a contravenit art. 5 al. 1 din legea sabotajului.

Recurentul s'a plâns de greșită calificare și incompetența comisiunei speciale a Sabotajului de pe lângă Trib. Ilfov, susținând că neetichetarea mărfurilor fiind un fapt pedepsit de legea speculei și neffiind prevăzut de art. 5 al. 1 din legea sabotajului ci numai de art. 6 al. 1 al Regulamentului legii sabotajului, că deci faptul nefiind prevăzut de lege, iar regulamentul nepuțând adăuga la lege, nu poate fi calificat delict de sabotaj comercial ci numai contravenție la legea speculei.

Curtea de Apel S. II criminală a respins recursul statuând că neetichetarea mărfurilor constitue delict de sabotaj.

Abandon familiar

Parchetul a dat rechizitor de punere sub acuză a lui Ion Boboc din str. Zamfir Anghel 31 cu ultimul domiciliu în București str. Carkalachi 31, pentru abandon familiar.

Abuz de putere

Impotriva lui Nicolae Ștefănescu, funcționar din str. Gr. Mora 32, s'a dat rechizitoriu de trimitere în judecată, imputându-i-se următoarele:

Printr'un ordin telegrafic din 25 Aug. c. al Direcției Generale a Poliției, către poliția Silistra a dispus în calitate de șef al detectivilor, arestarea reclamantului Traian Papetrian.

Urmare acestui ordin, Papetrian a fost ridicat din com. Cazemir de către jandarmii postului Cocina-Durostor, dus la poliția Silistra și de aci transportat la Direcția Generală a Poliției, deținut ilegal 11 zile, fiind pus în libertate abia în ziua de 5 Sept. 1940.

S'a respins cererea de eliberare făcută de Eugen Titeanu

Eug. Titeanu, care se află deținut la Văcărești sub învinuirea de grave nereguli la fostul subsecretariat de stat al presei și propagandei, a făcut cerere de punere în libertate la Cabinetul IV de Instrucție.

Cererea i-a fost respinsă.

Hotărîrea în fraudele dela Wagons Lits

Tribunalul Ilfov S. IV a judecat și s'a pronunțat în învinuirea de fraude cu devize imputată lui I. Istrati administrator la Wagons-Lits și Walcomo Wincențiu, cari au fost trimiși în judecată pentru că timp de 3 ani n'ar fi contabilizat contravaloarea valutelor biletelor vândute, pe diverse agenții din străinătate.

Pentru inculpați au pus concluzii d-nii avocați Vlasto, I. Nedelescu și Stan Ionescu.

Tribunalul a pronunțat achitarea.

*

Acelaș tribunal a condamnat la 1 an închisoare pe ex-avocatul Eliade Blumenfeld zis Florin și la 4 luni închisoare pe I. Susmann, puși sub acuză că furau și comercializau blanchetele Uniunii Evreilor.

Exportau devize prin scrisori închise

Trib. Ilfov, secția II-a, a judecat procesul fraudelor imputate supusului turc Jules Iuda Grimberg și soției sale Roza, cari prin mijlocul scrisorilor au exportat o masivă cantitate de devize.

Pronunțarea Sâmbătă 21 Dec. c.

Completul de vacanță al Curții de Apel

In urma tragerii la sorți, completul de vacanță al Curții de Apel, sortit să resolve actele și procesele urgente, este următorul:

Gh. Ionescu al II-lea președinte, D. Ivănceanu și M. Țincu, consilieri.

Fostul grefier Bogdan, condamnat la 5 ani temniță grea

Curtea Criminală S. II a condamnat Luni pe fostul grefier al Trib. Ilfov S. II Comerț Andrei Bogdan, pentru faptul de delapidare, la 5 ani temniță grea, 5 ani degradare civică, 1000 lei cheltueli penale, despăgubiri civile față de ministerul justiției lei 206.990 cu procente legale dela data de 20 Decemvrie 1939 când s'au descoperit fraudele; față de firma Fitman solidar cu Rukenstein lei 50.410.

— Curtea condamnă pe Rukenstein potrivit art. 121 pct. 2, 122 al. 1 combinat cu 236 c. pen. la un an închisoare corecțională și 5000 lei amendă.

Doamna dr. Vali Trocmaer și întreaga familie, anunță cu aceeaș profundă durere parastasul de 40 zile, al dragului lor

DOCTOR
CONSTANTIN TROCMAER

și roagă rudele, camarazii și prietenii să ia parte, la slujba religioasă ce va avea loc, Joi 19 Decembrie ora 11 dim. la biserica Boteanu și la cimitirul Bellu.

INTREPRINDEREA COMUNALA A MUNICIPIULUI ARAD
Nr. 13.000-1940.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 3 Ian. 1941, ora 11, se va ține în localul Intreprinderii Comunale a Municipiului Arad str. Mucius Scaevola Nr. 9—13 licitație publică pentru furnizarea următoarelor cauciucuri necesare autovehiculelor Intreprinderii pe anul 1941:

64 buc. anvelope ranforsate tip 700/20.

64 buc. camere de aer tip 700/20.

14 buc. anvelope ranforsate tip 650/20.

14 buc. camere de aer tip 650/20.

Licitația se va ține în conformitate cu Regulamentul pentru aprovizionarea materialelor publicat în Monitorul Oficial Nr. 115 din 20 Maiu 1939 și Decretul-Lege pentru simplificarea formalităților publicat în Monitorul Oficial Nr. 21 din 26 Ian. 1940.

La fiecare ofertă se va anexa și o copie a ofertei.

Concurenții odată cu oferta închisă și sigilată vor depune și recepisa Cassei de Depuneri și Consemnațiuni sau a Administrației Financiare de consemnarea garanției provizorie de 5 la sută, care, după adjudecarea definitivă se va complecta la 10 la sută asupra sumei ofertei.

Ofertele se vor face cu respectarea condițiunilor prescrise în caetul de sarcini care poate fi văzut zilnic în orele de serviciu la Direcțiunea Intreprinderii.

In cazul că această licitație va rămâne fără rezultat, se va ține în ziua de 15 Ian. 1941 ora 11 o tratare prin bună învoială conform art. 12 și 13 din Decretul-Lege publicat în Monitorul Oficial Nr. 21 din 26 Ianuarie 1940 în aceleași condițiuni și în acelaș loc.

DIRECȚIUNEA

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

COMEMORAREA LUI BEHRING LA INSTITUTUL GERMAN PENTRU ȘTIINȚĂ

Luni seară a fost sărbătorit la Institutul german pentru știință, de sub direcțiunea d-lui prof. Ernst Gamillscheg, cincantenarul seroterapiei și a descoperitorului ei, savantul german Emil von Behring.

Au participat la această festivitate: D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale din partea guvernului; d. W. Fabricius, ministrul Germaniei; prof. Vladimir Dumitrescu, secretarul general al ministerului educației naționale și cultelor; dr. Alex. Popovici, secretarul general al ministerului sănătății și ocrotirilor sociale; prof. dr. Petre Tomescu, decanul facultății de medicină; general dr. Löhze, din partea delegației militare germane; prof. dr. Hortolomei, fost ministru al sănătății; general dr. Suhățeanu, inspector general al medicilor militari; prof. dr. Banu, fost ministru; general dr. Iancovescu; prof. dr. Titu Gane; prof. univ. D. Marmeliuc; dr. Bulciu, dr. Andronescu, dr. Prodan, medic primar al Capitalei dr. Dan Teodorescu, dr. G. Solcănescu, dr. Gr. Chesim, dr. M. Popovici-Lupa, dr. Gh. Holsescu, dr. H. Angelescu, dr. V. Lăzărescu, profesor dr. Crăciun, prof. Petre Marinescu, dr. State Drăgănescu, dr. Trancoviceanu, dr. Weselovschi, dr. Răsmeriță, dr. Lăzărescu, dr. Dan Constantinescu, dr. Șerban Milcoveanu, prof. dr. Iacobovici, dr. Stoe, dr. A. Dumitraș etc.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de d. ministru **W. Fabricius**, care a adus asistenței salutul și mulțumirile marelui Reich german pentru participarea la sărbătorirea celui mai autentic reprezentant al științei medicale germane.

D. dr. **Al. Popovici**, secretarul general al ministerului sănătății, a arătat în câteva cuvinte că oficialitatea medicală românească se asociază la această sărbătorire.

Din partea facultății de medicină d. decan dr. **Petre Tomescu** a făcut o recapitulare a vieții de muncă a savantului Emil von Behring, arătând meritele acestuia pentru știința medicală universală.

D. ministru Fabricius în timpul cuvântării

Seroterapia a salvat milioane de vieți omenești și va fi și în viitor un far călăuzitor pentru suferințele omenirii. D-sa se asociază în numele facultății de medicină la această meritată sărbătorire, aducând un omagiu de recunoștință și științei germane.

D. dr. Löw a luat cuvântul în numele medicilor germani salutând întreaga lume medicală românească.

Intr'o luminoasă expunere, d. dr. **Ovidiu Comșa**, directorul institutului de higienă și sănătate publică, a arătat situația concepțiilor medicale ale evului mediu, spunând că această epocă a fost dominată de o sterilitate aproape totală în istoria științei medicale.

Dela marii doctori ai antichității Hipocrate și Celsius și până la epoca pasteuriană, nu a fost nimic deosebit. A arătat apoi că singura din științele medicale care nu a dus niciodată la exagerări, a fost cea germană. In cadrul acesteia se situează figura marelui Emil von Behring, făcând o analiză a operei, arătând meritele pentru știință ale seroterapiei antidifterice și [illegible] fundamentală a acestui neobosit cercetător.

Au mai luat cuvântul d-nii **Șerban Milcoveanu** și **Stoe**, festivitatea fiind încheiată printr'o recepție.

Solemnitatea sfințirii sediului legionar al plășii Răcăciuni-Bacău

BACĂU, 16. — Dumineca trecută a avut loc la Răcăciuni-Bacău, solemnitatea sfințirii sediului legionar al plășii respective.

Câteva sute de legionari în costume naționale și cămăși verzi s'au aliniat în fața clădirii noului sediu — frumos pavoazat cu brad și tricolor — în așteptarea sosirii oficialităților din Bacău.

La orele 12,30, au sosit: d. av. Alecu Ciulei — comandant legionar însoțit de d-na Ioana Jurgea — șefa cetățuilor jud. Bacău; d. Mihai Cristescu — comandantul Garnizoanei legionare — Bacău și Iord. Pastia instructor legionar fiind întâmpinați de comandantul Petru Dima șeful plășii Răcăciuni, care a dat raportul. Apoi au fost trecuți în revistă legionarii, cetățuile și frățiile de cruce.

In sala de ședințe a noului sediu s'a oficiat o sfeștanie de către preoții: Gruia, Adam și Pacalini, răspunsurile fiind date de corul condus de părintele Valeriu Nălboc.

In colțul despre răsărit al camerei o candelă își tremura lumina sub icoana Arhanghelului Mihail, iar mai la dreapta, Căpitanul veghia, scrutând sufletele celor ce veniseră să i se arate.

Slujba religioasă se sfârșește după ce toți cei de față au sărutat crucea și au fost stropiți cu apă sfințită [illegible] izbucnește din piepturi „Imnul tinereții legionare" și „Imnul Muncitorilor"; apoi a cuvântat camaradul comandant Alecu Ciulei vorbind despre marea însemnătate a jurământului legionar, [illegible] uriașa figură de apostol a Căpitanului și încheind cu un îndemn la credință, muncă, înfrățire și [illegible]

Solemnitatea a luat sfârșit [illegible] atmosferă de înălțătoare [illegible] derie.

In prima linie a frontului [illegible] de legionari, am remarcat prezența camarazilor: dr. [illegible] ing. Ilie Baciu; farmacist [illegible] Onișor; înv. Nec. Mit[illegible] tef; N. Constantin; To[illegible] la gim. ind. Ion Mus[illegible] și șefii de secțiune: [illegible] primarul comunei Răcăciuni [illegible] sile Moraru și D-tru Godeanu.

Pentru exportatorii refugiați

Ministerul economiei naționale, Direcțiunea Incurajării Exportului (fost Institutul Național de Export) Calea Victoriei nr. 133 (etajul V) aduce la cunoștința firmelor exportatoare și producătorilor pentru export înscriși în registrul oficial al exportatorilor că în conformitate cu art. 47 al. 5 din legea pentru organizarea asociațiilor de exportatori și producători pentru export publicată în M. O. Nr. 7 din 9 Ianuarie 1939 urmează să comunice ministerului intențiunea de a continua și în anul viitor comerțul de export cerând a fi menționați în registru sau în caz de încetare a comerțului să ceară radierea. Reînscrierea de mai sus se va face de către firmele cari au fost înscrise pe la sfârșitul anului în curs.

Pentru ușurarea lucrărilor, firmele exportatoare vor menționa în cerere numărul sub care sunt înscrise.

La cerere se va alătura un tablou al exporturilor făcute în cursul anilor 1939 și 1940. Acest tablou va conține: data, nr. art. vam., denumirea mărfei, cantitatea, valoarea și țara de destinație.

Cererile timbrate conform legii vor fi depuse spre înregistrare la arhiva numitei direcțiuni până în ziua de 31 Decembrie a. c. inclusiv ora 13.

Cu această ocazie exportatorii refugiați din teritoriile cedate sunt invitați să anunțe acest fapt direcțiunii Incurajării Exportului din ministerul Economiei Naționale, prezentând un certificat eliberat de Camera de Comerț și Industrie din a cărei circumscripție fac parte, doveditor de mutația sediului.

BUDAPESTA ŞI PRESA MAGHIARĂ DIN ROMÂNIA

Proecte care trebuesc zădărnicite.-Cine este redactorul şef al ziarului „Déli Hirlap"?.-Se impune un control sever al publicaţiilor maghiare şi un tratament similar cu cel aplicat presei româneşti din Ardealul cedat

Un nou cotidian unguresc la Aiud?

TIMIŞOARA, 17.— Deşi presa maghiară din România numără încă destule publicaţiuni, în timp ce românilor din Ardealul cedat nu li s'a permis scoaterea decât a unei singure gazete, totuşi — suntem informaţi — că, comunitatea maghiară din România intenţionează să editeze în curând la Aiud, un mare cotidian unguresc, în felul lui „Keleti Ujsag" dela Cluj, fost organ al partidului maghiar din România.

Acesta ar fi scopul pentru care comunitatea maghiară din Arad a cumpărat dela evreul botezat Mazeş Béla, fostul editor al ziarului „Hirlap", una dintre cele mai mari instituţii de artă grafică, prevăzută cu rotativă, maşini de cules, etc., care va fi mutată la Aiud.

Tranzacţia aceasta a fost făcută la Budapesta, unde se află Mazeş Béla refugiat, deşi în ultimii douăzeci de ani, în era românească, a căutat să facă pe minoritarul loial, în timp ce, sub privirile naive ale conducătorilor noştri, ştia să-şi îndeplinească rolul de agent iredentist.

Afacerea s'a încheiat sub auspiciile lui Pataki subsecretarul de stat al ministerului de interne maghiar şi a lui Gyarfas Elemer, fruntaş al maghiarilor din România, care a achitat lui Mazeş Béla sumele cuvenite, chiar în capitala Ungariei, frustându-se astfel fiscul şi făcându-se astfel o pagubă destul de mare Statului Român.

Cum a reapărut „Déli Hirlap"?

Dar amestecul Budapestei în conducerea presei maghiare din România nu se mărgineşte numai la proecte. Ea a trecut şi la realizări imediate, profitând de atitudinea noastră civilizată, în raportul cu minorităţile.

Astfel, ziarul „Deli Hirlap" care a apărut înainte la Arad şi care a fost suspendat, a reapărut nu de mult la Timişoara, având ca şef redactor pe Kalaman Kulcsar, fost mâna dreaptă a jidanului Mazeş Bela, şi fost colaborator principal al ziarului „Erdely Hirlap".

Budapesta a reuşit deci să-şi plaseze omul.

Cum a putut să reapară această gazetă la Timişoara, unde mai apare zilnic „8 Orai Uysag" noi nu înţelegem. Sau poate, exagerata noastră îngăduinţă ne-a făcut să uităm că în tot Ardealul cedat nu apare decât o singură gazetă românească?

Cerem un tratament similar

Când ungurii se poartă aşa cum se poartă cu fraţii noştrii din Ardealul cedat, noi ce facem?...

Pentruca îngăduinţa noastră să nu fie socotită slăbiciune şi pentru a ţine seamă de imperativul demnităţii româneşti, care nu a dat nimănui dreptul să-l desconsidere, noi nu cerem altceva decât un tratament similar.

Aşa cum se poartă ungurii cu fraţii noştrii, aşa să ne purtăm şi noi care are pretenţia să ne sfideze chiar înlăuntrul hotarelor ţării.

Const. Jaleş

NEMAIPOMENITUL CAZ DELA ORĂŞTIE

Statuile Grofilor Kun Geza şi Kun Kocsard, în curtea unei instituţii publice.-„Cartea amintirilor" de Ferencz Goerocg

Intr'un reportaj anterior am arătat câteva date din trecutul oraşului Orăştie, care datează încă de prin secolul IV înainte de Christos. Am arătat întreaga sa istorie până în jurul anului 1241, când şi aceste regiuni încep să fie prădate de hoardele barbare ce năvăleau mereu. Dela această dată, paşnicii locuitori, cari prin înfrăţirea daco-romană, îşi creiase deja o bună situaţie gospodărească, trebue să-şi lase turmele şi munca câmpului, pentru a-şi apăra cuibul, pământul şi întreg avutul. Astfel s'au... fortificat cu zid împrejurul oraşului, şanţuri cu apă şi ... turnuri.

Mongolii, tătarii, turcii, etc., dau năvală...

La anul 1497 turcii năvălesc din nou. Pe punctul „Trecătoarea" — din cuvântul slav „Brood" — din apropierea comunelor Şibot şi Aurel Vlaicu se încinge o luptă crâncenă între aceştia şi cneazul român Paul Chinezu banul Timişoarei, unde oastea românească iese învingătoare. ... pierzând şi cneazul român o ... parte din armată.

Vine apoi mai târziu Mihai Vodă ... pentru prima dată unirea ... românilor. Din păcate aceasta n'a durat mult, căci Mihai a fost ucis şi răpus mişeleşte pe câmpia Turzii.

Aşa dar, în decursul tuturor secolelor vedem pe băştinaşii noştri daci, apoi poporul romano-dac şi mai târziu românii, au luptat cu bărbăţie mereu pentru menţinerea neatinsă şi independenţa pământului românesc moştenit din părinţi în părinţi.

Cu cât ne apropiem mai mult de zilele noastre cu atât streinismul ... barbare împrăştiate în Câmpia Tisei pătrund prin olnce ... cunoscute, unul câte unul, sub ... pământul românesc udat cu ... sânge dac şi roman astfel nu ... mult timp înfiinţându-se ... lăsând poporul iobag de ... câtorva însă „bine" la palate ... ...

COLEGIUL „KUUN"

... pe noi ne interesează pro... şi din alt punct de vedere ... dela liceul reformat din ... în batjocură într'o regiu... românească, amestecată cu ... liceu reformat ... au scos o lu... A Szaszvarosi ref. Kun kolle... „Emlek könyve", tipărită la „Minerva" Cluj în anul 1925, în ca... ... şi ne fac barbari. Cartea ... 1925 şi până acum a fost uitată ... evenimentelor din zilele ... au scos-o din nou la iveală, ... şi celor ce n'au a... „ce-o cunoaşte", fiind ... cartea costă 300 lei.

... apoi o monografie a Colegiului „Kuun", în cadrul căruia „lo... s'au scăpat ... să ... la răsădirea urmărilor ... noi zile bune şi iar mor... ... Să nu disperăze vază...

... de Iasom Szöllösy în ... la lucrare, protestă contra măsurilor româneşti de a aproba funcţionarea liceelor maghiare numai în regiunile cu populaţie maghiară. „Din contră — spune dânsul — acolo unde ungurii sunt mai puţini şi răsfiraţi, acolo „se simte mai multe nevoia acestor aşezăminte maghiare".

Zice d-sa ceva, desigur, dar numai pentru el.

OPERA DE DESNAŢIONALIZARE

„După desbinarea Austro-Ungariei Statul Român ne-a impus să introducem examene de finele anului interzicându-ne în acelaş timp să primim în „Colegiu" elevi de alte naţionalităţi decât maghiari. Vedeam pas cu pas cum mi-se prăbuşeşte idealul. Elevii ne-au şi scăzut îngrozitor" — se plânge d. dr. Görög Ferencz redactorul almanahului.

Cum adică? Un liceu reformat să fie frecventat de elevi germani şi români? pentru a-i desnaţionaliza? De ce a scăzut numărul elevilor atât de îngrozitor? Fiindcă liceul reformat dela Orăştie era laborator de desnaţionalizare a naţiunilor conlocuitoare. Ungurii nu-şi dădeau copiii la şcoală? Ba da! Atunci care-i misterul?

Clar.

Şi, tot românii sunt nedrepţi, dând posibilitate tuturor naţiunilor să-şi înveţe copii în şcolile lor! Oare noi câte licee româneşti avem în Ardealul cedat?

Dar mai e ceva?

Celor doi grofi *Kun Kocsard* şi *Kunn Geza*, li s'au ridicat două busturi, cari au fost aşezate în curtea liceului reformat, azi spitalul de Stat din Orăştie. Şi azi, după 22 ani dela Unire, aceste statui există — şi mai nou — în curtea unei instituţii a Statului.

Câte statui româneşti avem noi în Ardealul cedat, nedistruse de poporul atât de „civilizat" al lui Atila?

Sunt lucruri cari nu pot rămânea nelămurite.

Mergem prea departe. Sub ochii noştri o mână de îndoliaţi după miile de jugăre de pământ expropriate, depun o intensă propagandă subversivă. De aceea, cu credinţa fermă că Mişcarea Legionară va rezolvi odată şi pentru totdeauna aceste deziderate naţionale, li supunem cele de mai sus arătate.

Florian Văsuţiu

Arestarea unui evreu comunist în Capitală

Prefectura Poliţiei Capitalei fiind informată că elemente comuniste izolate ar intenţiona să pună la cale o întrunire comunistă şi să împrăştie în masa muncitorimii, manifeste cu caracter comunist revoluţionar a luat toate măsurile necesare pentru identificarea şi prinderea agenţilor provocatori.

In urma minuţioaselor investigaţii s'a aflat că se intenţiona plasarea câte unui agent comunist în apropierea marilor fabrici şi în special la Atelierei C. F. R.-Griviţa la Pirotehnia Armatei, la Atelierele S. T. B., la C. A. M. şi altele, unde la intrarea şi eşirea lucrătorilor să împartă manifeste comuniste introduse de peste graniţă.

Continuându-se cercetările, s'a stabilit că evreul Isac Walter, fiul lui Solomon şi Berta Walter, de meserie lăcătuş mecanic, domiciliat în strada General Praporgescu nr. 6, trebuia să primească la intretăierea străzii Bradului cu strada Olteni seara pe la ora 21.30, un pachet cu broşuri şi manifeste comuniste, aduse de tehnicul fostului partid comunist clandestin.

ARESTAREA LUI ISAC WALTER

Agenţii poliţiei sociale, instalaţi într'un post de pândă, organizat în locul vizat, au reuşit să aresteze pe evreul Isac Walter, o clipă mai târziu după ce primise pachetul, cu manifeste incendiare.

Profitând de îmbulzeala care era la acea oră pe strada Olteni, atât aducătorul pachetului cât şi femeia care-l însoţea, au reuşit să se facă nevăzuţi.

Supus unui interogatoriu, evreul Isac Walter a sfârşit prin a recunoaşte că manifestele urmau să fie răspândite atât la intrarea şi ieşirea lucrătorilor din fabrici cât şi în cartierele locuite de muncitori.

La un al doilea interogatoriu, evreul comunist Isac Walter a dat numele aducătorului pachetului şi numele femeii care-l însoţise. Ei sunt: evreul Lazăr Solomon domiciliat în Bucureşti, str. Parfumului nr. 27, de meserie frizer, şi Rosa Ciuraru, originară din Galaţi, cu domiciliul în Bucureşti în Parcul Berindei la nr. 7. Ambii intenţionau să treacă fraudulos în Basarabia.

In cursul cercetărilor s'a mai stabilit că şi fraţii Lazăr Moise şi Samuel Moise făceau parte din nucleul comunist al cărui „tovarăş şef" era Isac Walter.

In declaraţia pe care a dat-o evreul comunist Isac Walter a mai recunoscut că el este autorul însemnelor comuniste făcute cu vopsea pe gardurile şi zidurile caselor din cartierele muncitoreşti.

SPORT

BOX

Mario Casadei şi-a păstrat titlul naţional

BOLOGNA, 16 (Rador). — Ieri a avut loc aci un match profesionist de box între Mario Casadei, campion naţional de categoria mijlocie şi Romolli, challengerul său oficial.

Lupta s'a disputat în 12 reprize pentru titlul naţional. După o dispută strânsă boxeurii au terminat la egalitate, aşa că Mario Casadei, deţinătorul titlului, a rămas mai departe campion italian la categoria mijlocie.

In aceiaşi seară boxeurii: Musina şi Rossi, ambii din categoria semigrea, au terminat la egalitate, după zece reprize.

IN TIMPUL IERNII

Cluburile de volley-basket vor susţine intâlniri şi vor face antrenamente în sălile liceelor: Cantemir, Sp. Haret, Gh. Şincai, Gh. Lazăr şi Sf. Sava

Ofensiva pornită de Directoratele Volley-basket şi Atletism, pentru obţinerea sălilor de gimnastică ale liceelor, pare a fi fost dusă la bun sfârşit. Curând grupurile bucureştene vor căpăta ore de antrenament după un program stabilit de Directoratele respective.

Pentru volley şi basket, sălile puse la dispoziţie aparţin liceelor Cantemir, Gh. Şincai, Spiru Haret, Sf. Sava şi Gh. Lazăr.

Dintre acestea numai în primele 3 săli se vor disputa şi matchuri oficiale, ultimele două fiind doar pentru antrenamente.

Secţiile femenine ale grupărilor de volley se vor antrena în sălile liceelor de fete, la antrenamentul lor fiind permis să ia parte numai trei jucători din gruparea respectivă.

Aceşti jucători vor fi aleşi de către conducerea fiecărui club şi vor avea rolul de antrenori.

Un amănunt interesant pentru grupări: Cheltuelile pentru încălzitul sălilor şi lumina priveşte exclusiv Directoratul.

In felul acesta se dă posibilitate grupărilor sărace să se antreneze regurat, antrenamentul în timpul iernii nemai fiind un lux ca până acum. Există grupări care activează de ani de zile în aceste sporturi, fără ca să fi făcut măcar într'o singură iarnă antrenament de sală.

Nu e de mirare deci, că în general volleyul şi basketul au progresat foarte puţin la noi.

Problema sălilor odată soluţionată, se poate trece la alte chestiuni tot atât de vitale.

Se va putea vorbi atunci, de antrenamente metodice, de brevete atletice şi apoi de turnee în străinătate, matchuri internaţionale, etc.

Secţia de atletism a clubului Unirea Tricolor păşeşte la lucru

Odată înfiinţată secţia de atletism, clubul poli-sportiv Unirea-Tricolor a început activitatea... Astfel un prim lot de atleţi s'a format din jucătorii secţiei de foot-ball cu cari, noul profesor de educaţie fizică al oborenilor d. Iuliu Moldovan — fost de multe ori campion naţional de fond, — va porni la lucru.

Astfel vom vedea în iarnă antrenându-se în sală şi la primăvară pe stadion următorii atleţi footballişti:

La sprint: Cricitoiu, Creţeanu, Traian Ionescu, Oprişescu şi Boteanu.

La garduri: Cezar Drăgulescu.

La greutate: Sandu Stelian.

La demi-fond: Părălescu

In afară de aceştia noul profesor va forma atleţi din elemente tinere recrutate din cartier care mai târziu vor deveni „vedetele" oborului în atletism.

Despre achiziţii, încă nu poate fi vorba deoarece clubul oborean nu urmăreşte prin secţia de atletism decât promovarea tinerelor elemente şi nicidecum creiarea unui „team" din vedetele altor cluburi.

H. C. Venus a făcut Luni antrenament

Luni seară pe ghiaţa patinoarului Oteteleşeanu gruparea de hockey H. C. Venus a făcut ultimul antrenament înaintea începerii campionatului naţional.

Au participat jucătorii echipei prime secunde şi juniorii.

S'a jucat cu multă seriozitate Titinel Teodorescu şi Dede Cosma vădind o formă foarte bună.

Lista completă a atleţilor care şi-au părăsit grupările

Directoratul pentru atletism şi gimnastică aduce la cunoştinţă că a primit la sediul său următoarele demisii:

STADIUL ROMAN: Ion Tărtăreanu, Miron Stelian Mantopol, Sebastian Popescu, Traian Ionescu, Mihail Filipescu, Covaci Dumitru, Roşanu N. Radu, Petrescu Alexandru, Nicolae Roşanu, Dinu Cristea, Const. Vămanu, Popescu L., Catan şi Marinescu Marin.

VENUS: Alexandru Magiliu, Nicolae Râmoveanu, Ganea Gheorghe, Iuliu Toth, Sica Dumitriu, Bugeanu Florian, Cristea Gh. Anton, Niţă Al. George şi Gh. Epuran.

VICTORIA: Nicolae V. Popa.

VIF.-DACIA: Mircea Exergian, Gh. Yost, I. Eftimescu şi Ionescu N. Tulcea.

LEONIDA: Vasilescu Constantin.

A. S. M. B.: Beniamin Surd, Ion Mircan, Babele Ioan, Pandrea Emil, Chicomban Nicolae, Samoşca Ion şi Ioan Brenci.

U. D. R.: Cornel Roşu şi Beduaş Felix.

C. A. CLUJ: Virgil Borceman.

ŞOIMII: P. Stoichitescu.

C. F. R. BUC.: Dumitrescu Victor.

Atleţii de mai sus pot să semneze pentru o nouă grupare sportivă în intervalul dela 16—25 Decembrie a. c. trimeţând cererile de legitimare la Directorat în acest interval str. G. C. Cantacuzino no. 33.

Se va lua în consideraţie data poştei.

In cazul când un atlet nu va semna în acest interval pentru nici o grupare, rămâne bun legitimat pentru vechea grupare.

Dacă un atlet semnează pentru două asociaţiuni se va lua în considerare ziua de înregistrare la D. A. G. iar dacă se înregistrează ambele în acelaş zi Directoratul va pedepsi pe vinovat cu 6 luni suspendare socotindu-l bun legitimat pentru vechea grupare.

Cererea de legitimare se va face pe baza unei adrese a atletului către Directoratul pentru Atletism şi Gimnastică în care să se constate:

Numele şi pronumele, adresa, locul şi data naşterii, gruparea în care doreşte să activeze şi semnătura.

Atletul care nu poate trece pe la sediul D. A. G. ca să-şi înregistreze cererea sa, o va trimite cu scrisoare recomandată spre a nu se pierde.

Federaţia slovacă de foot-ball a acceptat oferta Directoratului nostru, dar cu condiţia ca ambele intâlniri România-Slovacia, să aibă loc în 1941

La Directoratul de football s'a primit o scrisoare din partea federaţiei slovace de football prin care se face cunoscut că acceptă propunerea Directoratului pentru două matchuri între reprezentativele respective: un match la Bucureşti iar revanşa la Bratislava, cu condiţia însă ca ambele întâlniri să aibe loc în anul 1941.

Probabil că Directoratul nostru nu va accepta această condiţie deoarece propunerea făcută federaţiei slovace prevedea un match în Capitală în toamna lui 1941, iar revanşa la Bratislava în primăvara anului 1942.

UN NOU APARAT PENTRU AVIOANE

MILANO, 16 (Rador). — Pe un aeroport de lângă Milano s'a procedat la încercarea unui avion, a cărui alimentare este asigurată prin gazogen produs din cărbuni.

Aparatul a putut să decoleze lesne şi să se suie la o înălţime de vreo 50 m.

DE CRACIUN

Cărăbuşul readuce în Capitală grandioasa revistă „CURAJ TANASE"

C. TANASE

Turneul Cărăbuşului se apropie de sfârşit, după un itinerariu triumfal, de permanente săli arhipline în toate oraşele ţării.

De Crăciun, compania popularului Tănase va prezenta, din nou, în Capitală, strălucita revistă „Curaj Tănase", spectacolul de mare faimă al stagiunii bucureştene.

Aceiaşi interpreţi dela premieră, acelaş aparat de montare, aceleaşi balete extraordinare şi aceleşi scene de haz irezistibil, vor prilejui, de sărbători, momente de veselie şi de încântare.

Biletele, atât pentru matineuri, cât şi pentru reprezentaţiile serale, s'au pus în vânzare la cassa teatrului Savoy, telefon 3.55.03.

MINISTRUL DE EXTERNE AL JAPONIEI DECORAT DE FUEHRER

TOKIO, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei „D. N. B." transmite:

D. Ott, ambasadorul Germaniei a remis azi d-lui Matsuoka ministrul Afacerilor Străine al Japoniei, Marea Cruce a ordinului Vulturului german, care i-a fost conferit de Fuehrer pentru meritele sale cu privire la încheerea Pactului Tripartit.

PUTERNICĂ EPIDEMIE DE GRIPĂ LA MONTREAL

NEW-YORK, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB comunică:

Din Montreal se anunţă că o puternică epidemie de gripă bântue acolo. Cam 20% din salariaţi nu se prezintă la serviciu fiind bolnavi.

Ca măsură de prevedere, guvernul a dispus închiderea a numeroase fabrici.

Dos. 5297

Trib. Judeţului Vâlcea S. I-a

Extract Publicaţie de vânzare afipt No. 944 din 11 Decembrie 1940, se vinde prin licitaţiune publică în pretoriul Tribunalului Vâlcea S. I. din oraşul R. Vâlcea, Bulevardul Tudor Vladimirescu No. 76 în ziua de 16 Ianuarie 1941 orele 13 la stăruinţa creditoarei Banca Naţională a României agenţia R.-Vâlcea din oraşul R.-Vâlcea, averea imobilă mai jos descrisă a debitorului Stamate Berbescu proprietar din comuna Berbeşti azi comuna Turceşti jud. Vâlcea, pentru despăgubirea sus numitei creditoare de suma de lei 546.539 capital rămas de plată după facerea reducerei de 50 la sută plus procent de 3 la sută pe an socotit de la 7 Aprilie 1934 şi până la achitare în plus cheltuelile, timbrele şi taxele inserărei şi vânzărei, sume ce creditoarea le are de primit în baza certificatului No. 35.579 din 1937 eliberat de Trib. Vâlcea Sec. I-a şi investit cu formula executorie No. 196/1937 de către acelaş Tribunal. Averea imobilă ce urmează a se vinde prin licitaţie publică este următoarea: 1) Cureaua de pământ proprietatea debitorului Stamatie Berbescu care începe din hotarul Bălteni comuna Copăceni şi merge înspre hotarul Comunei Alunu, are lăţimea la capătul despre răsărit ca 216 metri, la Tărâia 290 m., la şoseaua judeţeană către dealul Alunului 319 m. şi la hotarul Alunului 41 m. ascuţindu-se în acest punct, având în total suprafaţa de 90 ha. 2750 m. p. în care nu se cuprinde bucăţile de pământ şi anume: Locurile de casă de câte aproximativ jum. ha. a le moşt. def. Marin Fleastru şi Nicolae Drăgulescu situate în dealul Drăguleşti bucată de ½ ha. şi cealaltă de 6 metri şi lungă de 60 m. aproximativ ambele a le moşt. def. Marin Fleastru, învecinate pe toate părţile cu proprietatea debitorului. Această curea de moşie este vecină la Nord cu proprietatea Statului Berbeşti astăzi delimitată în mare parte la săteni, la sud cu proprietatea moşt. def. Gh. D. Bărdac, C. Pârvu Speriatu şi alţii la Est cu hotarul comunei Copăceni—Bălteni şi la Vest cu hotarul comunei Alunu şi se compune din circa 28 ha pădure tânără de 8-10 ani esenţă stejar. Licitaţia acestei bucăţi de pământ adică a celor 28 ha. va începe dela suma de lei 168.000 adică suma de lei 224.000 redusă cu 25 la sută conform legei executărilor silite din August 1938. 2) Ca 10 ha. ogrăzi pruni cu mici goluri. Licitaţia aceste bucăţi de pământ va începe de la suma de lei 75.000 adică suma de lei 100.000 redusă cu 25 la sută conform legei executărilor silite din 5 August 1938. 3) Ca 45 ha. locuri de muncă şi făneţe. Licitaţia acestei bucăţi va începe dela suma de lei 168.750 adică suma de lei 225.000 redusă cu 25 la sută conf. legei execut. silite. 4) Ca 7 ha. islaz. Licitaţia acestei bucăţi de pământ va începe dela suma de lei 10.500 adică suma de lei 14.000 redusă cu 25 la sută conf. legei execut. silite. 5) Ca ¼ ha. locul casei împrejmuit cu gard de uluci pe care se află următoarele construcţiuni: Una casă de zid cu două camere şi sală, una casă de lemn cu două camere acoperite cu şiţă, două magazii de lemn tencuite, acoperite cu şiţă, una magazie de zid idem, două pătule de nuele pe stâlpi de zid acoperite cu şiţă, un grajd de lemn cu două despărţituri şi remiză acoperit cu şiţă cu fânar deasupra, un coteţ de lemn pentru păsări şi un şopron pe furci de lemn acoperit cu şiţă. Licitaţia acestei bucăţi de pământ împreună cu casele şi dependinţele va începe dela suma de lei 75.000 adică suma de lei 100.000 redusă cu 25 la sută conf. legei executărilor silite din 5 August 1938.

Din suprafaţa de mai sus a întregei moşii se deţin în prezent porţiuni de teren de către moşt. def. Matei Gh. Uţa şi Nic. Bărsan azi cumpărător N. Ciolacu în suprafaţă de câte ½ ha. fiecare aproximativ, situate în partea despre M. N. a moşiei începând din şoseaua judeţeană înspre apus precum şi cele deţinute de către Ion Miroiu, Dumitru Rentea, Alex. Speriatu, Ilie Speriatu, Ion D. Mogoanţă, Alex. I. Avram, Dumitru M. Speriatu şi Ion N. Cojan actualmente stăpânit de Ştefan Minoiu toţi din comuna Berbeşti azi Turceşti situate spre Răsărit de Valea Mare unde se întrerupe cureaua de locurile acestora în suprafaţă totală de circa 15 ha. — 2) Jumătate din bucata de pământ denumită cureaua cursului zisă a lui Brânzo, adică partea dinspre m. zi partea dreaptă — partea dinspre m. n. fiind a d-nei Gabriela Berbescu fostă Bălănescu, începe din hotarul comunei Copăceni Ulmeţu, unde are lăţimea de 80 metri, şi continuă până în apa Preoteasa, pe lăţimea de 70 m. în total, de unde până în drumul ce o traversează are o lăţime de 60 metri în total, iar de aci până în malul vechi al Tărâiei, 76 m. în total şi apoi până în matca actuală a Tărâiei 61 m. având o suprafaţă totală de 26 ha. 8545 m.p. în total, din care se urmăreşte numai jumătate şi este vecină la răsărit cu hotarul comunei Copăceni-Ulmeţu, la apus cu apa Tărâia, la m. zi cu moşt. Bobuleşti şi la m. n. cu partea d-nei Gabriela Barbescu, fostă Bălănescu, locuri arabile şi pădure mare de fag, carpen şi alte esenţe, de 20—30 ani.

Din această curea de moşie d. debitor declară că posedă ca cumpărător dela d-na Elena Th. Patraşcu numai suprafaţa de circa 6 hectare şi ½ şi anume porţiunea începând din lotul lui Ion Mogoanţă, cumpărat dela Gabriela Bălănescu spre răsărit până în dealul Copăceni pe toată lăţimea curelei cu vecinătăţile sus arătate, întrucât restul de teren era vândut la săteni de fosta proprietară Elena Th. Pătraşcu la data când i-a vândut d-sale această porţiune de teren. Licitaţia acestei bucăţi de pământ începe dela suma de lei 37.500, adică suma de 50.000 lei redusă cu 25% conform legii executărilor silite din 5 August 1938. Toate aceste bucăţi de pământ sunt situate în comuna Berbeşti, plasa Olteţul, jud. Vâlcea.

Prim-Preşedinte, (ss) Indescifrabil
Şef Portărel, (ss) Indescifrabil

AJUTORAREA FAMILIILOR VICTIMELOR DELA LUPENI

Au fost săpate zeci de gropi

LUPENI, 16. — Casa Centrală a Asigurărilor Sociale a pus la dispoziţia operei de ajutorare a familiilor victimelor dela Lupeni, suma de 500.000 lei.

S'a dispus ca să se acorde toate drepturile, de pensionare şi ajutor familiilor asiguraţilor victimelor, fără întârziere şi cu simplificarea maximum a formelor legale.

Insoţit de d. prefect al jud. Hunedoara, d. ministru Vasile Iasinschi şi d. subdirector g-ral al Casei Centrale, a părăsit localitatea Duminică la ora 3 după amiază.

In ajutorul elevilor fără părinţi şi fără cămin

Ministerul educaţiei naţionale a trimis următoarea adresă directorilor de şcoli secundare:

„Printre elevii şcoalei noastre de grad secundar sunt unii pe care soarta nemiloasă i-a forţat să-şi părăsească părinţii şi căminul, pentru a putea să continue studiile începute.

„Ministerul şi comitetele şcolare au făcut şi fac tot ce se poate pentru aceşti elevi refugiaţi cu părinţii rămaşi în teritoriile ocupate, dar acum în preajma Sf. Sărbători ale Naşterii Domnului, trebue să facem tot ce ne este cu putinţă, pentru ca aceşti copii să nu simtă într'o măsură prea mare lipsa căldurii căminului familiar.

„In acest scop minsterul roagă pe directori şi profesorii diriginţi să îndemne stăruitor pe elevii nerefugiaţi şi cu părinţi mai înstăriţi să ia câte un camarad sau doi cu dânşii, pentru vacanţa de Crăciun.

Prin acest act de binefacere se cultivă camaraderia între elevi şi se alină doruri şi suferinţe simţite mai ales în timpul sărbătorilor".

Cum se pot obţine paşapoartele

D-l Alexandru Ghyka, director general al poliţiei, a luat următoarele dispoziţii:

a) Toate cererile pentru obţinerea paşapoartelor, fie generale, de emigrare sau certificate de călătorie, vor fi rezolvate în termen de 5 zile libere dela înregistrarea lor.

In acelaş termen se vor elibera şi actele de călătorie solicitate.

b) Cererile de această natură vor fi prezentate de solicitatori la biuroul de informaţiuni (anexă la Serviciul Paşapoartelor), din Direcţiunea Generală a Poliţiei, în fiecare zi de lucru, între orele 9—11 dimineaţa şi între 17—19 după amiază.

c) Aceste cereri vor fi însoţite de toate actele necesare. Petiţiunile prezentate fără acte complecte, vor fi respinse.

d) Eliberarea paşapoartelor şi a celorlalte acte de călătorie menţionate, se va face numai prin biuroul de informaţiuni al Direcţiunii Generale, în orele arătate.

e) Solicitatorii se vor prezenta personal la biuroul de informaţiuni, cu acte pentru stabilirea identităţii.

Procuratorii de orice categorie (avocaţi, rude, etc.) cu procure autentice, nu sunt admişi să se prezinte cu cereri în numele solicitatorilor de paşapoarte, în biurourile Direcţiunii Generale. Se vor putea prezenta numai la biuroul de informaţiuni.

f) Solicitatorii din provincie, vor adresa cererile numai autorităţilor competente locale.

Orice nemulţumiri vor fi semnalate direct la cabinetul d-lui director general al Siguranţei Statului.

Sfinţirea bisericei Sf-ţii Dumitru şi Lucian, noua Catedrală a oraşului Focşani

FOCŞANI, 17. — Ştiut este că în urma dezastrului cutremurului din noaptea de 10 Noembrie a. c., oraşul Focşani a rămas lipsit de multe edificii de închinăciune, printre care şi catedrala oraşului, biserica Sf. Ioan, ce a fost complect distrusă.

Un comitet compus din preotul Gh. Vartolomeu, Ştefan Bărbulescu, Vasile Ionescu, N. Magearu, D. Constantinescu şi d-nele Elena colonel Constantinescu, Zamfira Grăjdeanu şi Tita Pavelescu, cu înţelegătorul concurs al capilor autorităţilor locale au pornit o campanie pentru adunare de fonduri şi repunerea în stare de funcţionare a bisericei Sf. Dumitru ce şedea în părăsire de aproape 40 ani, biserică ce se află chiar în centrul oraşului, lângă uzina publică.

După o muncă titanică de zi şi noapte, în sfârşit au reuşit să redea oraşului un monument bisericesc de care se simţea atât de mare nevoe.

Biserica, operă a şetcarului Vicol, a fost târnosită eri 15 crt.

Serviciul a fost oficiat de aproape toţi preoţii din oraş în frunte cu părintele protoereu N. Ivan şi V. Botez, parohul catedralei.

O mare mulţime de credincioşi în frunte cu reprezentanţii autorităţilor d-nii Petre Tocu, prefect şi colonel Faur, primar, precum şi Mişcarea Legionară din judeţul Putna, în frunte cu părintele Ştefan Marcu au ţinut să ia parte la această măreaţă sărbătoare religioasă.

Slujba de sfinţire s'a terminat la ora 1, după care primul a luat cuvântul părintele protoereu N. Ivan care în numele Inalt Prea Sfântului Episcop de Roman, Lucian, aduce cele mai călduroase mulţumiri comitetului parohial pentru marea faptă creştinească.

A vorbit apoi părintele prof. Gh. Vartolomeu, care într'o înflăcărată cuvântare a arătat munca depusă de comitet pentru redeschiderea acestui sfânt locaş de care oraşul nostru avea nevoe. Sfinţia Sa face un scurt istoric al bisericii şi o enumerare a ctitorilor şi a tuturor bunilor creştini cari în decursul vremurilor au dotat biserica cu odoare şi cele necesare bunei funcţionări. La sfârşit mulţumeşte pictorului V. Georgescu Bucureşti, I. Ionică, sculptor Focşani şi antreprenorului Toma Iliescu cari au muncit la înfrumuseţarea sfântului locaş.

După sfinţire a urmat o masă a preoţilor comitetului în casele d-lui Ghiţă Goşman, unul din epitropi.

La masă au ţinut cuvântări părintele Ivan pentru Episcopul de Roman, părintele Vartolomeu pentru M. S. Regele, V. Botez ca paroh, Octav Neguţ pentru Legiune, Gh. R. Goşman în calitate de epitrop, V. Focşeneanu şi d-na Tita Pavelescu în numele ziarului „Cuvântul" şi a întregei prese româneşti.

UN AVION AMERICAN S'A PRĂBUŞIT IN OCEAN

NEW-YORK, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Un avion militar american, care făcea un zbor de încercare, s'a prăbuşit în apele Oceanului, din cauza unei pane de motor.

Cei doi aviatori, cari se aflau pe bord s'au înecat.

REGIMUL BUNURILOR IMOBILE ALE ROMÂNILOR EXPULZAŢI ŞI REFUGIAŢI DIN TRANSILVANIA DE NORD, OCUPATĂ DE UNGURI

In ziarul „Tribuna Ardealului" din Cluj a apărut următorul articol în legătură cu bunurile româneşti din părţile Transilvaniei de Nord, ocupate de unguri:

„Deoarece ne sosesc mereu întrebări în legătură cu situaţia de drept a imobilelor refugiaţilor şi expulzaţilor rămase în teritoriile cedate Ungariei, precum şi în ce priveşte administrarea acestor imobile, ţinem să publicăm lămuririle de mai jos:

Situaţiunea de drept a imobilelor (case, grădini, pământ arabil, moşie, etc.) care aparţin refugiaţilor şi expulzaţilor din teritoriile cedate Ungariei, este reglementată prin dispoziţiunile fixate în hotărîrea arbitrajului dela Viena. (Punct 3).

Adică refugiaţii şi expulzaţii rămân şi pe mai departe proprietarii bunurilor lor — având dreptul ca în termen de 1 an şi jumătate (începând din 30 August 1940) să-şi lichideze averea — întrucât ar fi optat pentru cetăţenia română.

CETĂŢENIA REFUGIAŢILOR

Situaţiunea refugiaţilor — în ce priveşte cetăţenia lor, că adică din faptul că au părăsit teritoriul cedat Ungariei — se poate considera, sau nu — o optare tacită, este o chestiune, care se va reglementa de către comisiunea mixtă ungaro-română, care în curând va trebui să-şi continue lucrările întrerupte — la Budapesta.

In orice caz, optare pe faţă n'au făcut.

SITUAŢIA EXPULZAŢILOR

In ce priveşte situaţiunea celor expulzaţi — este în afară de orice discuţie, că aceştia, prin expulzare nu şi-au pierdut cetăţenia maghiară, ceeace se vede şi din faptul că un grup de 52 persoane au primit zilele acestea, dreptul de a se reîntoarce la căminurile lor din teritoriul cedat.

Atât cei refugiaţi, cât mai cu seamă expulzaţii — precum vedem din cele de mai sus expuse — au dreptul să-şi înstrăineze, adică să-şi vândă bunurile lor imobile: case şi pământuri, etc., fără nici o piedică.

Lichidarea bunurilor

Iată situaţiunea juridică a acestor imobile în vigoare astăzi.

Cum va fi reglementată trecerea preţului de vânzare-cumpărare asupra vânzătorului în România şi în general cum va fi rezolvită întreaga procedură de lichidare a acestor bunuri — este o chestiune care se va soluţiona prin înţelegerea ce trebue să se facă între cele două state interesate: România şi Ungaria.

Este adevărat, că decurând — a apărut în „Budapesti Közlöny" (Monitorul Oficial unguresc) o ordonanţă a Consiliului de miniştri ungar cu putere de lege sub nr. 8290-1940 M. E. care priveşte înstrăinarea de către cetăţenii străini a cointeresărilor lor din Ungaria, această ordonanţă însă nu se referă la refugiaţii şi expulzaţii români.

Această ordonanţă opreşte numai pe cetăţenii străini să-şi vândă cointeresările lor (fie şi imobile) din Ungaria — către cetăţenii asemenea străini, ori refugiaţii şi expulzaţii nu intră în categoria acestora.

Precum am arătat: înstrăinarea imobilelor celor refugiaţi şi expulzaţi — nu este deci interzisă prin nici o dispoziţie legală până în prezent, trebuie însă remarcat anume că: — deşi înstrăinarea nu este interzisă — intabularea în Cartea Funduară a cumpărătorului — ca proprietar deocamdată — nu se poate face — fiindcă în conf. cu art. 47 din ordonanţa nr. 8210—1940 („Budapesti Közlöny" nr. 264 din 20 Noembrie 1940) — circulaţia cărţilor funduare privitor la imobil deocamdată e în pausare cu alte cuvinte contractele de înstrăinare se pot înainta la Cartea Funduară, acele sunt notate, însă intabularea (înscrierea) proprietăţii imobilului cumpărat — pe noul proprietar deocamdată nu se face.

Această suspendare, oprelişte (pausare), desigur îşi are tâlcul pe care îl vom descoperi mai târziu în discuţiile comisiunii mixte româno-ungare.

ADMINISTRAREA BUNURILOR EXPULZAŢILOR ŞI REFUGIAŢILOR

In ce priveşte administrarea acestor bunuri — dispoziţiuni legale date după 30 August 1940 — n'avem cunoştinţă că ar exista.

Autorităţile militare — au dispus în variate feluri în această chestiune — fiindcă o normă comună n'a existat.

Preluând însă de curând administraţia — autorităţile civile — acestea au căutat să încadreze cazurile de mai sus în text de lege, şi fiindcă text de lege există — administrarea şi conservarea averilor celor refugiaţi şi expulzaţi a trecut-o în atribuţiunea Sedriilor orfanale în baza art. 28 lit. d. respective art. 32 din legea 1877: XX.

Aceste texte dispun, că sedria orfanală (secţia tutelară) orăşenească, sau judeţeană — trebuie să ia dispoziţiunile interimare pentru păstrarea şi administrarea averilor celor absenţi din ţară.

Acest caz însă poate găsi aplicare numai atunci — când cel absent — n'a lăsat om încredinţat pentru îngrijirea averii sale (art. 28—1877: XX).

In consecinţă, toţi acei-a care au procură dela refugiaţi şi expulzaţi— pentru a le îngriji bunurile lor, sunt în drept să administreze averea.

Deocamdată atât — ca să se ştie şi lumea să fie orientată.

De altfel vom ţine în curent publicul nostru interesat în cauză — despre toate normele de drept ce ar surveni între timp.

Avocaţii români din deosebitele centre ale Ardealului cedat — sunt rugaţi să informeze direcţiunea ziarului nostru — despre toate măsurile luate în chestiunea averilor celor refugiaţi şi expulzaţi, ca să ne putem ocupa şi ventila această crucială problemă, — cerând anularea măsurilor ilegale la fel cum a anulat şi primul ministru Teleki — dispoziţiunile organelor militare — luate în necunoştinţă de cauză, în chestiuni agrare".

Târnosirea bisericii cartierului voluntarilor din Capitală

Telegrama credincioşilor trimisă d-lui general Antonescu

Dela târnosirea bisericii cartierului voluntarilor din Colentina, a fost trimisă următoarea telegramă d-lui General Antonescu:

„Un nou altar în cartierul voluntarilor, un prilej în plus de a ne îndrepta gândul spre Dumneavoastră pentru a vă spune să fiţi deapururi făclia dragostei de ţară pentru a ne conduce la biruinţă.

Primarul, preotul şi credincioşii Colentinei

Căpitan ANTONESCU"

RASPUNSUL D-LUI GENERAL ANTONESCU

D. General Antonescu a răspuns prin următoarea telegramă:

„Mulţumesc credincioşilor din Colentina pentru gândul bun ce mi-au trimis dela târnosirea bisericii din Cetatea Voluntarilor.

Păstrez întreg spritul marilor elanuri a celor cari au oferit ca voluntari al ideii naţionale jertfa lor pentru Patrie, şi având binecuvântarea dată de Dumnezeu tuturor cauzelor drepte, drumul României noui va fi drumul spre biruinţă.

General Antonescu".

INFORMAŢII

Numărul 2 al revistei **„Cuvântul Studenţesc"** — publicaţia Uniunii Naţionale a Studenţilor Creştini Români — a apărut de curând, închinat în întregime, înaintaşilor.

Organizaţiile de colportaj legionar din întreaga ţară, sunt înştiinţate pe această cale, ca în cel mai scurt timp, să facă respectivele comenzi la **Sediul Central de Editură şi Colportaj,** din Bucureşti, Sărindar 5-7-9.

—

Se aduce la cunoştinţa membrilor Casei de economie şi credit a corpului didactic că din cauza epuizării fondului de ajutorare, nu se mai poate resolva nici o cerere de acest fel, până la 1 Ianuarie 1941.

—

Văduva MARIA MOŢA împreună cu familia mulţumeşte pe această cale tuturor care au dat ultima cinste prealubitului şi regretatului lor soţ şi părinte protopop IOAN MOŢA şi cărora din lipsă de cunoştinţă exactă a adresei nu le-a putut mulţumi prin scris.

Inaugurarea primului restaurant românesc în cadrul bătăliei comerţului legionar la Focşani

FOCŞANI. — Sâmbătă s'a făcut sfinţirea şi deschiderea primului restaurant românesc în cadrul comerţului legionar. A ţinut să ia parte la această solemnitate un public numeros din toate straturile sociale, ceeace denotă adânca înţelegere a cetăţenilor creştini faţă de marea bătălie începută de legiune. Dintre capii autorităţilor au fost prezenţi d-nii: general Leoveanu, comandantul garnizoanei, Petre Tocu, prefect; colonel C Faur, primar; Octav Vasiliade, subprefect; Gh. Tatulescu şi Ionescu, procurori; N. Nedelcu, judecător; insp. sanitar dr. Panea; ing. insp. Petre Georgescu; colonel Lupan, dr. maior Bolu; dr. cpt. Calin; d-na Agopşa, dir. lic. de fete; d-ra Adina Mănescu etc.

S'a oficiat un înălţător serviciu religios, de către un sobor de preoţi în frunte cu protoereul N. Ivan.

După serviciul religios a vorbit părintele Gh. Popescu care face urări de bine pentru marea operă constructivă începută, operă izvorîtă din ceea ce a propăvăduit Căpitanul.

Vorbind d. prefect arată situaţia tristă în care se găseşte regiunea Moldovei, deoarece întreg comerţul se găseşte în mâinile străinilor.

Arată marea operă şi bătălia care a început pentru românizare comerţului, bătălie ce a început din inima oraşului Focşani şi va continua pentru recucerirea a tot ceea ce am pierdut atâţia amari de ani.

La sfârşit a vorbit d. primar al oraşului, d. colonel dr. Faur, care felicită pe cei ce au deschis şi au muncit aproape o lună de zile să realizeze această operă comercială îndemnând tineretul să nu uite cele spuse de Căpitan şi să-i desăvârşească programul de a fi stăpâni pe tot ce este românesc.

Intreaga asistenţă a vizitat toate instalaţiile moderne ale noului restaurant care constitue o podoabă pentru oraşul Focşani felicitând pe d. căpitan Hagiu, patronul acestui restaurant.

Orchestra condusă de distinsul brăilean Creţu Marin şi cu concursul virtuosului violonist Lache a cântat imnuri patriotice şi cântece legionare.

DELA C. F.

MĂSURI PENTRU EVITARE ACCIDENTELOR DIN STAŢ

In urma accidentelor din ultimul timp, s'a constatat că personalul de staţie dintr'o grabă nejustificată, nu se conformează dispoziţiilor din instrucţia de mişcare prin care se precizează sistarea manevrei cu 15 minute înainte de sosirea unui tren aşteptat.

In consecinţă, direcţiunea generală C. F. R. a dat o circulară prin care se reamintesc dispoziţiile anterioare în speţă şi anume:

a) In fiecare staţie (birouri de mişcare, cabine de acari, gheretele partidelor de manevră şi posturi de mişcare) şi se lipească afişe pe care se va scrie cu litere mari: „Orice manevră se sistează cu 15 minute înainte de sosirea unui tren".

b) Şefii de gară să reamintească zinic personalului interesat dispoziţiile art. 40 din Instrucţia de mişcare, cum şefii de staţi se ... mesc a atrage numai aten... supra acestor dispoziţiuni ... rea lor, fără a controla dac... executate, pentru evitarea ... dente s'au dat următoare... ziţiuni:

Şefii de gară, şefii de gar... şi subşefii de serviciu vor ... ghea îndeaproape executarea ... ziţiilor de mai sus pentru ... pecta cu stricteţe interval... minute.

In cazuri de accidente ... nea naturi, comisiile de ... vor propune pedepsirea şi ... de gară pentru nesupraveg... xecutării dispoziţiilor art. ... strucţia de Mişcare, când s... stata că nu au atras zilnic ... nea personalului în acest ...

Tariful direct de mărfuri româno-jugoslav

Direcţiunea comercială C. F. R. face cunoscut că s'au introdus în tariful direct internaţional de mărfuri român-iugoslav valabil dela 1 Iunie 1940 — cu valabilitate de aplicare dela 31 Decembrie 1940 — următoarele modificări complectări şi abrogări în tariful partea I;

1) La pag. 25 cap. B. dispoziţiunile paragrafului 18 se şterg prin înlocuire.

2) La pag. 84-135 cap. E. specificaţia staţiilor române şi iugoslave împreună cu toate indicaţiile respective se şterg prin înlocuire.

3) Tariful internaţional de mărfuri român-iugoslav partea II valabil dela 1 Iunie 1940 se abr... preună cu toate modificările ... plectările.

Tarif direct de măr... româno-bulgar

Cu începere dela 1 De... 1940, s'a majorat cu 10 la s... xele de transport la ... fascicole tarifare prevăzute ... bela de secţiuni B (parcurs ... pe ruta Giurgiu Port-Rous... (mărfuri de tot felul), No. ... tun); No. 13 (zarzavaturi ... serve), No. 39 (ouă), No. ... blănuri), No. 86 (parafină ... 100 (acide).

Situaţia liniilor C. F. R.

Deşi în numeroase regiuni ale ţării viscoleşte puternic, circulaţia trenurilor continuă normal cu excepţia traficului spre Dorneşti şi Iaşi, care se face prin transbordare din cauza lucrărilor de reparare a podului dela Teleajen, spre Galaţi prin ruta ocolită Feteşti—Tăndărei—Făurei şi Oodobeşti—Cucueţi care este închisă din cauza înzăpezirei.

Deschiderea haltei Râpa pentru serviciul de mişcare

S'a aprobat deschiderea haltei Râpa de pe linia Ciumeg... pentru serviciul de mişcare ...

In ceeace priveşte servi... mercial, halta Râpa va ... numai pentru traficul de ... menţinându-se afiliată ca ... zent la staţia Tinca.

Staţii C.F.R. vaca...

Direcţiunea mişcării face ... că au fost declarate vaca... toarele staţii C. F. R. ... categoria IX; Săcalaj, de ... X-a; Costineşti şi Movila ... tegoria XI-a.

Inaugurarea cursurilor Universității Libere de ziaristică

Ieri după amiază a avut loc la Facultatea de Litere inaugurarea cursurilor Universității libere de ziaristică.

La această solemnitate au fost prezenți d-nii: Al. Constant, subsecretar de Stat al Presei și Propagandei, prof. P. P. Panaitescu, rectorul Universității din București și directorul ziarului „Cuvântul", prof. Al. Marcu, decanul Facultății de Litere, Victor Medrea, secretar general al presei, Em. Bulbuc, secretar general al propagandei, prof. Gheorghe Brătianu, prof. Carecostea, prof. Andreescu, profesor Lambrino, profesor T. Capidan, profesor Găldaru, dr. Schikert (agenția D.N.B.), Franco Trandafilo (agenția Stefani), Horia Cosmovici, șeful propagandei legionare, M. Vergolici, șeful Contenciosului Mișcării Legionare, M. Randa, Viorel Trifa, președintele studenților din țara, Cornel Irimia, președintele studenților din litere, etc. și toți consilierii și funcționarii direcției de presă.

Cuvântarea d-lui Cornel Irimia, președintele studenților Facultății de Litere

Astăzi, studențimea dela Filosofie și Litere se'nalță cu sine, cu creația și cu neamul, reorganizându-și și permițându-și munca de construcție.

Lespedea de a zidi din temelii, e pavată pe care o așază peste o țară purificată cu mândrie de faptă legionară.

In drumul aspru al Legiunii, studențimea creștină română, elita pură și neobosită, a străbătut tare și falnic toate încercările și loviturile cu care a fost onorată.

Suntem acum autonomi, dar hotărîți să ascultăm porunca Căpitanului, de a fi „pildă de disciplină și muncă".

D. Comandant al Mișcării Legionare, Horia Sima, ne-a investit să intuim structura unei noui generații europene.

Facultatea de Litere, prin „Universitatea liberă de ziaristică și propagandă", va începe de pe acum să întrevadă răsadul românesc în noua ordine europeană.

De ce să ne legăm atât de mult de ziaristică și propagandă?

In statul național legionar, studențimea e cea dintâi datoare să facă prezentă în această nouă zidire a presei și propagandei naționale. Ziaristica rămâne și acum mai vârtos ca oricând, un front de bătălie cotidiană. Pe acest front unde la 10 Decembrie 1922, s'au săpat tranșeele începuturilor, studențimea a înfruntat urgia vremurilor și netrebnicia insultătoare a conducătorilor.

Odată cu biruința s'a năruit și „primejdia primei linii inamice", cum numea Căpitanul această presă vândută arginților masonici.

Când numim aceste cursuri libere de ziaristică și propagandă Universitate, vrem să se știe că presa și ziaristica au urcat de mult pragul universității și deci că aci e locul unde vor crește cei ce „comunică" prin scris cu neamul, cu lumea... „Aici se va forma omul, aici se vor selecționa riguros elitele și se vor întări caracterele. Numai astfel universitatea va fi militantă, iar știința se va putea numi luptătoare".

Studențimea legionară, elita elitei, pătrunde astfel în orizontul spiritual al neamului, întruchipând finalitatea lui.

Prezentând fals interesele românești, împrăștiind teorii antinaționale, înălțând mediocritățile, alungând ideea religioasă, otrăvind sufletul neamului și omorând adevărul, presa era declarată de către studențime „dușmanul a înfocat al nației". Și sub raportul moral, presa „focare de infecție morală", „de otrăvire și mortificare", cum spunea Căpitanul în Cartea „Pentru Legionari".

Azi, primenirea morală, revoluția totală și schimbarea la față a neamului, înseamnă întoarcerea în drepturile ei milenare a sănătății noastre morale. In duhul legionar de puritate și credință, studențimea vorbește neamului prin presă, cinematograf și radio legionar. In acest chip, elitele pot circula liber, slujind neamul, stând de vorbă cu el și îndrumându-l. Cuvântul lor va trece vremelnicia unor granițe, arătând o dreptate națională și o nouă ordine europeană.

Cuvântarea d-lui ministru Al. Constant subsecretar de stat al Presei și Propagandei

O Universitate liberă de ziaristică este un act inedit la noi. Foarte firesc deci să ne întrebăm: Ce doriți să faceți?

Răspunsul pare simplu: ziariști superiori.

Dacă la aceasta țintiți, vă greșiți scopul. Dacă urmăriți să formați *ziariști români*, vă aflați pe calea dreaptă.

Dar ce este un ziarist în general? Fără pretenție, l-am defini: interpretul evenimentelor pentru înțelegerea marelui public. Realitatea concretă, curgătoare nu are sens pentru toți cei care o trăiesc.

Ziaristul proectează asupra ei farul înțelegerii, îi dă sens. Acesta e ziaristul profesionist, valabil pe orice meridian geografic și în orice climat politic, ziaristul democratic, iudaizat. Ziaristul Român sau ziaristul german, italian, francez, este altceva, trebue să fie altceva. Și el este un interpret al evenimentelor, și el caută sensul în complexul indiferent al realității fluide, pentru a-l transmite marelui public, dar cu o deosebire: el are o perspectivă, aceea pe care i-o dă conștiința etnicității, poziția sa în mijlocul și istoria unei anumite națiuni. Este ziaristul care are și crede într'o „Weltanschauung", condiționată de datele etnice și istorice ale unui neam.

Acest ziarist nu oferă marelui public numai sensul, nu este numai un furnizor talentat de hrană intelectuală, nu satisface numai curiozitatea cititorului; acest ziarist oferă un anumit sens, care pătrunde dincolo de stratul subțire al inteligenței, adâncește și întregește conștiința națională. In acest fel, ziaristul depășește funcțiunea de informator și instructor și devine educator; acțiunea lui zilnică relevă cititorului permanențele intime ale realității, îl orientează și îl integrează în viața comunității și a istoriei naționale.

Cred că o Universitate liberă de ziaristică într'un stat legionar și din inițiativa unei studențimi legionare, acest tip de ziarist trebue să urmărească.

II

Dacă ne-am opri puțin la metoda dv. de lucru, mi-aș îngădui să arăt că ar trebui ținut seama de trei elemente: talent, cultură, tehnică.

Un bun ziarist trebue să poată prezenta lucrurile cu talent, să aibă o serioasă cultură generală și să posede technica ziaristicei.

Sunt trei elemente cari nu merg decât împreună pentru a face un bun gazetar.

Nu oricine învață paginația sau denumirile literelor sau alcătuirea formală a ziarului poate fi ziarist. Aceștia sunt funcționari la un ziar.

Nu orice om de cultură generală poate fi și un bun ziarist; el poate fi cel mult un om de știință, poate face studii, dar nu ziaristică. De asemeni nu orice facilitate a scrisului poate face un ziarist; aceasta poate face, în cel mai bun caz, un copist intelectual. Ziaristul este el însuși un alchimist al valorilor de cultură; lui i se cere un efort critic și creator, nu o simplă transpunere cu talent.

De aceea, pe această poartă deschisă a Universității libere de ziaristică, pot intra mulți curioși, dar nu pot rămâne decât puțini viitori ziariști.

Urez inițiatorilor să formeze ziariști români, diploma ce o vor da să nu însemneze un drept, ca majoritatea diplomelor noastre, ci o consfințire.

Cu aceste gânduri am venit aci și nu regret prilejul de a le fi putut exprima.

Cuvântarea d-lui prof. Al. Marcu, decanul Facultății de Litere și Filosofie

Cred și am crezut în virtualitățile studențimii românești. Cred că forța și elanul tineretului universitar românesc, îndrumate de experiența conducătorilor săi spirituali sunt destinate să schimbe conturul sufletului și pământului nostru de mâine. Cred asemeni, că problema tineretului național se pune dela sine. O pune viața, care-și are anotimpurile ei, ca Natura. „Tinerețea — spunea odată în Senatul Italiei, Duce — este un dar al lui Dumnezeu, pe care însă maturitatea conștientă a celor vârstnici trebue s'o ferească de necugetatele risipiri și de precocități dibuitoare".

Le-am mărturisit totdeauna studenților mei, că adevărata răspundere a Culturii naționale de mâine, ne înfrățește aici pe toți: studenți și profesori. Iar mărturisirea nu a fost o știu el, un fel de a-i măguli, spre a-i atrage. Îi cunosc. Le respect de aceea buna cuviință care este pentru ei nevoia de respect față de munca cinstită, lor închinată, a profesorilor. Deaceea ne-am străduit împreună la descifrarea primelor noastre chemări, pe calea încrederii de voi înșivă, întru afirmarea în an mai devreme a complexului de virtualități, pe care le ține închise ființa voastră spirituală.

Astăzi sub aceste noui auspicii, sub semnul verdelui aprins al speranței, dar care este și verdele îmbucurării ochilor voștri peste holdele bunăvoinței și peste culmile cu codri de brad ai Carpaților, astăzi aveți prilejul să ridicați la un potențial sporit tinerețea voastră în numele Patriei românești, prin ceeace poate avea ea mai adânc și mai înalt, prin Cultura națională.

Aci în această sală numai a voastră, veți putea întregi singuri cultura de specialitate din sălile de sus, săvârșind acea operă de solidaritate camaraderească, de care are atâta nevoie sufletul nostru, așa de încercat.

Voi, veți fi profesorii de mâine ai acestui neam. Voi veți avea privilegiul de a ridica iarăș această primejdioasă carieră la înălțimea bucuriei sufletești, pe care o dă celui chemat, apostolatul.

Veți putea adânci în sufletul românesc o linie de conduită mai neșovăitoare. Veți plămădi în carnea și caracterul copiilor de Români de azi, tipul Românilor de mâine.

Două răspunderi vă așteaptă. Ele, ca toate răspunderile, se pot schimba în două titluri de mândrie a bătrâneților voastre de atunci: să aveți conștiința acestei meniri, căci vă obligă comandamentele actuale, să înțelegeți apoi că astăzi, când patrimoniul românesc se impune în formele-i cele mai categorice, nici o scuză nu mai stă la îndemâna acestui neam, nici o iertare nu-i mai așteaptă față de propria-i soartă.

Conștienți de aceste răspunderi, ajutați de Rectorul nostru și de Uniunea dumneavoastră, conducătorii ce vi s'au dat de aici, trec astăzi la primele înfăptuiri, inaugurând această Universitate liberă pentru presă și Propagandă românească.

O mai bună afirmare a României în lume ține, o știm cei ce ne-am străduit întru aceasta în anii primei și ultimei tinereți, de starile ei dinăuntru. Iată iarăși exemplul Italiei din acest punct de vedere: Mussolini a împiedicat dela început, să se facă propagandă pentru Fascism în străinătate. „Fascismul nu poate fi o marfă de export, pentru orice fel de cumpărător", a ținut să se precizeze. Încet-încet, an de an, tr-bândă de izbândă noua Italie s'a impus încă în prestigiul lumii și astfel s'a înfăptuit și cealaltă afirmare.

Adevărata propagandă o asigură calitatea creațiilor naționale, în toate domeniile și prin toate personalitățile. Rolul inițiativei de aici, poate fi deci altul și mai înalt: formarea factorilor de cultură românească, determinanți între noi sau peste hotare, din punctul de vedere al unei noi forme, a unei alte sinteze între conținutul vieții neamului acestuia și forma de exprimare a unui stat continuu, să nu uităm într'adevăr, că dacă presa este bogat și valoroasă, culturii noastre, prin binefăcătoarea încrucișare a multor înrâuriri, școala Umanistă a contribuit la aceasta, tocmai cel mai bine precizat conținut, în numele sinteziei de simetrie armonioase și sintetică, pe care l-a inspirat Clasicismul.

Să ridicăm să acest semn edificiul nou al Culturii naționale și, peste ea, al propagandei naționale românești. Atunci marele postulat al propagandei noastre în străinătate prin mijlocul țării prin Presă. Căci va fi putință de îndeplinit. Căci trimes în lume, vorbind în numele celei mai nobile expresii de gândire și plămădire românească, cuvântul acestei noui se va face auzit de așteptările cele mai pretențioase.

Vă întâmpină, pentrucă voi singuri o doriți, acest admirabil și mare program. Vă așteaptă sistematica muncă de valorificare a Literelor și Culturii noastre de mâine, prin opera viitorilor profesioniști ai Presei și Propagandei. Nu o muncă egoistă, izolată, chiar de-ar fi ea ridicată la cel mai încordat grad de ambiție a studentului model.

Nici munca formal colectivizată, care duce apoi la categorii amorfe și înstrăinate. Ci munca luminată de idealul colectivizării în numele țării tale, a țării pentru care știi că ți-au murit părinții, după ce și lor le-au murit părinții, în evlavia aceluiaș curat ideal.

Pentru sfințirea lui încă odată, solemnitatea de astăzi s'a început cu invocarea lui Dumnezeu, asupra muncii și cugetului vostru.

Astfel, ne-am lăsat pătrunși odată mai mult de cuvioșenia care singură poate răscoli fiorul înălțării, în adâncul acelora dintre noi care mai suntem deprinși cu îngenunchierea în fața altarelor și pe iarba mormintelor noastre. Numai așa auzim de acolo, din adâncuri, legământul osului cu pământul.

Să vă ajute Dumnezeu!

Cuvântarea d-lui Rector Panaitescu

DOMNULE MINISTRU,
DOMNILOR COLEGI,
IUBIȚI STUDENȚI,

Dați-mi voie să-mi exprim întâiu un sentiment de bucurie.

Suntem la începutul unei fapte bune. Această faptă bună, care este inițiativa studenților Facultății de Litere, se lămurește astfel, cum spunea președintele studenților: Azi studențimea este liberă adică nu mai este apăsată de anume constrângeri, în ce privește organizarea ei și dreptul de a se manifesta.

Dar se pune întrebarea: Dacă este liberă, și dacă cineva este liber, ce face cu libertatea?

Ne spunea acum câteva zile un distins profesor italian, care ne-a onorat cu o conferință între zidurile acestei Facultăți: libertatea nu este aceea de a se bucura de viață și de bunurile ei ci este libertatea de a creea ceva nou.

In această libertate creatoare, pe care o înțelege atât Mișcarea fascistă cât și Mișcarea național-legionară, intră și această inițiativă de a creea o Academie pentru ziaristică.

In adevăr, — și aici este motivul bucuriei mele — studenții Facultății de Litere s'au gândit să folosească libertatea pe care le-a acordat-o noul regim, creind un lucru nou și folositor, adică creindu-și lor un surplus de muncă și de învățătură, prin urmare nu folosindu-se de libertate ca să muncească mai puțin și aceasta este o dovadă de cumințenie.

In ce privește folosul pe care-l poate avea o asemenea inițiativă, fără îndoială că el este mare. In marile perioade revoluționare, în perioadele în care se schimbă fața societății și a valorilor obișnuite a noțiunilor, noțiunile cu care suntem mai obișnuiți, pe care le cunoaștem mai bine și care credeam că au fost așa de adânc cercetate încât nu mai era nevoie să ne oprim asupra lor, vedem deodată că ele capătă o cu totul altă valoare și apar într'o altă lumină.

Așa sunt noțiunile sociale și noțiunile naționale. Ce este o națiune, ce este societatea însăși, ce este partidul, ce este guvernul? etc. Toate aceste noțiuni și altele, ca noțiunea de teritoriu, etc. trebuesc cercetate din nou în lumina marei revoluții pe care o trăim.

Atunci, primul punct important pe care-l văd în această inițiativă este cercetarea nouă a tuturor acestor noțiuni sociale și naționale.

Dar scopul pe care și l-au pus studenții Facultății de Litere este nu numai de a-și lămuri aceste noțiuni, ci de a putea să le facă cunoscute, prin mijlocul acelui instrument — care a fost totdeauna cel mai important instrument al propagandei — care este presa.

Orice lucru are o parte de talent, dar și o parte de meșteșug care se învață. Cred că aici nu este vorba de a creea talente, dar în orice caz de a îndruma talentele.

Este un moment important acela în care vechea conducere a presei, care era în mâini evreești sau în mâinile unor oameni care erau prea profesionali pentru a mai putea fi niște luptători pentru credințe, va trece în mâinile adevăraților propagatori în slujba ideilor naționale.

Această schimbare nu se poate face prin legi sau hotărîri de guvern, ci numai în cazul când găsim oameni pregătiți să ia locul celor vechi.

Este prin urmare o necesitate națională să găsim oameni pregătiți. Și o spun aceasta și în calitatea mea de director de ziar, care întâmpin atâtea greutăți ca să găsesc omul care să fie la locul său ca să exprime o anumită idee cu anumite noțiuni.

Prin urmare, pentru presa românească, care este organul de difuzare a noilor idei, avem nevoie de această pregătire. In acest sens putem fi mândri că în această Universitate s'a luat această inițiativă, al cărei răsunet este mai mare decât al unei alte inițiative studențești și răspunde unei nevoi general simțită în acest moment. (Aplauze).

Rolul presei și propagandei în Statul Național Legionar

Conferința d-lui Horia Cosmovici

Domnule Rector,
Domnilor Profesori,
Camarade Constant,
Doamnelor, Domnilor și Domnilor Studenți,

Ca legionar cred în libertate ca în tot ce poate fi mai scump, întrucât libertatea este de esența Mișcării Legionare. Pentru că unui om care nu crede în nimeni, deci al cărui suflet nu este convins că venind alături de mine, vine lângă un om cinstit n'am ce-i face. Lângă mine, prin urmare, nu cer să fie decât oameni a căror atitudine să fi motivat o corespondență sufletească totală.

Iată deci libertatea în plin domeniu al credinței noastre legionare. Dar n'am crezut că această libertate — din cele anunțate de gazeta „Buna Vestire": „Deschiderea Universității libere de ziaristică și propagandă. Lecția de inaugurare va fi ținută de d. Horia Cosmovici", — n'am crezut că această libertate are atâta putere, încât să transforme un luptător într'un profesor, chiar pentru o lecție de deschidere. Eu totuși sunt obligat să mulțumesc și cu aceasta să intru în subiectul conferinței sau lecției de deschidere.

Titlul ales, deși lung, l-am crezut necesar a-l formula astfel, pentru a putea cuprinde intenția mea cu privire la cele ce vreau să spun în această primă lecție. Cum însă Dv., în calitate de ziariști mâine veți fi oameni care să lucrați numai cu cuvinte — arma Dv. va fi cuvântul — trebue ca în prealabil eu, acela care vă vorbesc să mă slujesc de aceleași reguli care vă așteaptă.

A gândi este foarte ușor; și dacă a exprima aparține numai omului, orice vietate după pământ poate pretinde că gândește. Numai omul însă se slujește de cuvânt. In măsura în care putem exprima, în aceeaș măsură putem face dovadă de ceeace gândim și cât gândim.

Domnilor, „îndatorire" primul cuvânt al titlului meu, este o noțiune nouă, care se plasează, pentru prima oară în istoria lumii prin Mișcarea Legionară. Această noțiune de „îndatorire" se opune noțiunii de „obligație", obligația Dreptului Roman, transmisă nouă prin revoluția franceză în toate Universitățile.

Obligația dreptului roman, așa cum ne-o lasă Institutele poartă următoarea definiție. Mă opresc aci pentru a insista asupra acestui lucru.

Domnilor, definițiile, care sperie atât lumea și mai ales pe studenți sunt primul început de gând precis și eu plâng pe cei cari înțeleg să gândească fără a fi deprinși să formuleze o definiție. Nu interesează atât dacă este bună sau rea, dar interesează să fie dată și efortul să fie făcut; pentru că nu numai în acest domeniu dificil al definițiilor, dar în toate domeniile, nimic nu se produce în mod perfect.

Definiția dată de Dreptul Roman, pe care o învățăm toți studenții când trecem pe băncile Facultății de Drept — este următoarea: „Obligatio est vinculum juris..." obligația este o legătură juridică, care ne silește la un anumit lucru; să dăm un anumit lucru după cele hotărîte de dreptul justiției noastre.

Acest „vinculum juris" la origină erau lanțurile. Vedeți Dv., o legătură care te silește, și care te silește cu puterea unor lanțuri, pentru noi legionarii nu prea are înțeles, decât poate unul singur: noi, când ni se pun lanțuri spunem că suntem în prigoană.

Acestei legături juridice, cu originea chiar în fapt a lanțurilor, am opus „îndatorirea". Acest lucru nu este o invenție a nimănui; este scris în cărticica Șefului de Cuib a Căpitanului că legionarul nu se prezintă în fața Țării cu drepturi cetățenești, ci cu sacre îndatoriri.

Indatorirea este în concepția noastră un „vinculum", dar „animi": este o legătură sufletească și pe noi nu ne sperie acest lucru, pentru că am trăit fără drepturi între noi și mai trăim și azi. Am trăit însă cu recunoașterea îndatoririlor, o disciplină foarte curioasă, dar foarte simplă; am știut să facem să reiasă drepturile altora din aceea că noi primii ne-am recunoscut îndatoririle noastre față de ei. Din punct de vedere juridic, ca tehnică, rezultatul este identic; dar în domeniul social este o diferențiere categorică.

Iată prin urmare primul cuvânt al titlului.

Presa, — „îndatoririle presei", — presa, pentru noi este un mijloc de propagandă prin scris; iar propaganda, în concepția legionară, reprezintă puterea ofensivă a unui regim, căci dacă nu reprezintă acest lucru, atunci nu mai reprezintă nimic decât o firmă.

„Propagandă" vine dela propagara, a face să se propage; avem și noi cuvântul în românește. Se pot propaga două lucruri: adevărul în care ipoteză acela care o face îndeplinește un apostolat; și se poate propaga minciuna, în care ipoteză acela care o spune comite un atentat. Aceasta este singura diferență.

Noi, în regimul legionar, înțelegem propaganda ca un mijloc de a face să se întindă adevărul. Cu acest cuvânt, ca și cu multe alte cuvinte, în viața românească avem de luptat foarte serios, deoarece prin faptele altora i s'a substituit un conținut diferit de cel originar. Se spune: Domnule, eu nu fac propagandă. Ba faci propagandă, pentrucă și adevărul are nevoie ca prin apostolii lui să străbată acolo unde găsește minciună. In orice caz, pentru a ne feri de un păcat, cu ajutorul unei negațiuni putem strânge mai mult această noțiune a propagandei. Propaganda nu este reclamă.

Acum trecem la cuvântul „biruință", care este cuprins în titlu. „Biruință" este un cuvânt pur legionar, prin suferința legionară ca și prin jertfe. Sunt multe cuvinte cari au căpătat un conținut prin viața și suferința legionară.

Ei bine, biruință înseamnă desăvârșirea procesului interior de conștiință legionară a întregei națiuni românești. Aceasta se numește biruință, ne-o spune Căpitanul într'o circulară cunoscută de noi, care se ocupă de lovitura de Stat.

In fine, înțelegem prin „mișcarea națională" — ultimile cuvinte din titlul meu — fenomenul care transformă sclipirile de o secundă ale unui popor în strălucire cu durată permanentă.

Pentru a vedea Dv cât poate să sufere cineva dacă neglijează această taină a cuvintelor în ceeace privește conținutul lor este faptul că pentru a ne putea înțelege azi, suntem obligați să cheltuim de pomană un cuvânt pe lângă „biruință".

Domnilor titlul meu este greșit pus față de ceeace reprezintă cuvântul „biruință". Noi astăzi nu suntem în biruință; noi astăzi am venit la cârmă. Sunt două noțiuni complect deosebite pentru că eu nu știu în ce măsură — și mă întreb: cine poate să știe? — acest proces de transformare sufletească a atins massele mari ale poporului.

Avem o indicație: e ușurința cu care ne-am debarasat de cei cu cari asupreau poporul până la 6 Septembrie. Mai sunt și alte indicații, dar mă opresc, fiindcă intru în politică și aceasta este un domeniu care nu ne aparține.

Procesul de transformare a conștiințelor

In orice caz, nu pot spune azi că acest proces de transferare a conștiințelor a pătruns până la periferie. Deci nu poate fi vorba de biruință, ci de venire la cârmă.

Să ne înțelegem care este scopul venirei la cârmă. Este unul singur: un legionar nu poate să se transforme, nu poate să se împlinească decât în cadrul Mișcării Legionare; și acest lucru este cu putință, pentrucă numai în Mișcarea Legionară găsește ambianța necesară acestei transformări. Dacă îl plasezi în altă parte, el nu se poate face legionar; nu găsește ceeace îi trebue, pentrucă sunt multe lucruri de ambianță de care ai nevoe pentru a te transforma. Acest lucru este Mișcarea Legionară; este o școală de transformare a ta — după acela te ocupi de altul — dar întâi a ta, dacă vrei să schimbi toată lumea dintr'un Stat. Așa cum este azi, Statul cuprinde mulă lume care nu este legionară, și atunci trebue să creezi și în Stat coordonatele necesare și ambianța prielnică, pentru ca cetățeanul să se poată transforma și el sufletește, așa cum eu, legionar, mă pot transforma sufletește, în cadrul Mișcării Legionare.

Ori, venirea la cârmă a regimului legionar, are ca scop această creare de ambianță necesară. Prin urmare, noi suntem veniți la cârmă, dar nu suntem în biruință, pentrucă încă nu toată lumea a înțeles că trebue să se schimbe și că nu se mai poate trăi așa cum trăiau ei până azi.

Și-atunci, în momentul în care vom ajunge la această împlinire până în ultima celulă a organismului social, în acel moment cheltuim un cuvânt de pomană și vom zice „desăvârșirea biruinței", pentru ca să distingem de această perioadă pe care o numim biruință.

Veți spune dv.: prea multe definiții, prea multe preciziuni. Dar pentrucă acesta este obiectul primei prelegeri, țin să vă arăt că mai ales pentru o revoluție, pentru o schimbare, pentru o răsturnare, este necesară o precizie în termeni pentrucă altfel rătăcim noi și încurcăm toată lumea. Aceasta este cert.

Mișcarea națională este ceva nou. Este nouă pentrucă nu s'a mai întâlnit până azi. Ei bine, această Mișcare națională are idei noui și are o terminologie nouă.

Domnilor, dacă dv. ați fi ziariști azi, prima dv. sarcină ar fi de a păzi cu sfințenie precizia cuvintelor și a noțiunilor care sunt ale Mișcării. Dv. nu trebue să uitați un lucru: dărîmăm o lume — fiindcă este un proces de dărîmare — dar trebue să punem în loc o lume nouă. Or, această lume nouă, spirituală, a ideilor, dacă n'are preciziune în termenii pe care-i întrebuințează, nu poate dura, nu este un edificiu serios și ar fi păcat să încurcăm cu vorbe ceeace așa de clar și de precis s'a despicat cu jertfe sfinte.

Prin urmare, dv., în calitate de viitori gazetari, trebue să aveți această religie a cuvintelor.

Să iau câteva exemple. Iată: Mișcarea Legionară, te întreabă cineva: ce este Mișcarea Legionară?

Definiția o găsiți în cartea Căpitanului. Dar dacă se găsește acolo și dacă am citit-o odată noi, cândva, nu este suficient. Această carte a Căpitanului trebue recitită și de câte ori o veți reciti, de atâtea ori veți găsi lucruri noui și veți avea regrete că cu lectura precedentă n'ați smuls frazelor tot ceeace puteau să vă ofere.

Mișcarea Legionară — o bătălie uriașă

Ei bine, Mișcarea Legionară, după cartea Căpitanului, înseamnă o bătălie uriașe, pornită din naționalism — cuvântul este adăogat de Comandantul Horia Sima — în care tindem, prin sforțările noastre pământești, atât cât ne permite greutatea păcatelor, a ne înălța către linia perfecțiunii și a sublimului.

Iată în fine, că putem defini marea crimă pentru care atâția băeți de elită și atâția camarazi de linie mare au fost omorîți: pentru această luptă.

Dar această luptă către perfecțiune și sublim nu poate fi împlinită de o generație: este imposibil. Și atunci a intervenit a doua noțiune, care să fie mijlocul prin care să putem atinge perfecțiunea și sublimul, și aceasta a doua noțiune a fost „Neamul". Neamul, definit de Căpitan, este: „Acea entitate istorică, cu rădăcinele înfipte în negura vremurilor și cu un viitor infinit".

Pentru noi, însă, imediat, Neamul îl constitue copiii. Prin lupta noastră, prin perfecțiunea noastră să transmitem în copiii noștri — prin puterea creației lăsată de Dumnezeu în noi — posibilitatea de a relua această luptă către perfecțiune și a o duce din ce în ce mai sus.

Iată, prin urmare, ceeace se numește „Neamul".

Domnilor, o altă chestiune: politica, Dv., dacă nu veți defini politica, că este negațiunea Mișcării Legionare, n'ați făcut nimic, pentrucă veți fi acuzați că faceți ceeace s'a mai făcut până azi și că ceeace faceți nu este bine să se facă peste tot în țară. Și atunci, desigur că dv. aveți interes să aveți precis în minte că politica este negațiunea Mișcării Legionare.

Iată dovada: legionarul când vine la conducere, dacă vine pentru el și nu cu gândul de a împlini perfecțiunea în Neam — adică totdeauna altcineva decât el — nu mai este legionar, chiar dacă poartă nu una, ci chiar douăzeci de cămăși verzi.

Politicei, așa cum am moștenit-o până la 6 Septembrie, i s'a substituit în conținutul ei originar, dela politikos, dela polis, din grecește, arta de a guverna, i s'a substituit arta de a exploata. Totdeauna veneai la conducere pentru tine. Ori, legionarul, dacă vrea să-și păstreze numele de legionar, când vine la o conducere trebue să vină totdeauna pentru altul, fiindcă Neamul nu-l găsește decât în altul, nu în el. El este un mandatar trecător și, să nu se confunde, un mandatar al unui vot, chiar universal, ci un mandatar al unor morți, adică un mandatar care nu mai poate spera să i se schimbe mandatul, nici într'un fel, nici într'altul: este un mandat definitiv.

In acest fel am întâlnit la câțiva legionari grije. Spun: dar s'a interzis politica în magistratură și'n armată. Eu răspund: foarte bine. Iată-ne dintr'odată împreună pe acelaș plan; politică nu facem noi, politică nu se face nici în magistratură, nici în armată, pentrucă suntem adepții aceleiași credințe.

Vedeți dv. unde duce precizia în termeni.

In fine, „frontariile". Acest cuvânt sperie pe multă lume, dă grije. Dar pentru noi nu constitue o grije, și iată motivul: găsiți definit în cartea Căpitanului că frontariile unui Neam sunt mărginite de strălucirea concepțiilor lui. Aceasta înseamnă un hotar, în concepția noastră. Deci cât voiu străluci eu și cât voiu putea să strălucesc eu, până acolo vor fi hotarele mele. Eu nu privesc hotarele ca ceva pur material, ci le privesc ca rezultatul unui efort al meu.

Domnilor, pentru marele public, care ar citi acest lucru, dacă dv. l-ați relua în presă cu precizie, rezultatul ar fi formidabil, pentru că și-ar da și ultimul om seama că dacă ar face o acțiune care ar întuneca strălucirea Neamului, a Țării lui, în realitate este unul care încearcă să zgudue, dacă nu să dărâme hotarele. Și dacă cineva n'ar înțelege că trebue să pună toate puterile pentru strălucirea acestei țări, așa cum o dorim, ca soarele sfânt de pe cer, acela este unul care iarăși periclitează hotarele țării.

Desigur că sunt și grăbiți, care în trei luni vor să vadă realizări foarte precise. Dar vă dați seama că unui astfel de om măcar atâta trebue să-l întrebi: dar nu-ți dai seama, nu că nu strălucești, dar cât de opac ai rămas încă? Așteaptă!

In fine, luptăm împotriva iudaismului și a masoneriei.

Domnilor, aici iarăși o precizie. Iudaismul, ca și masoneria, sunt instituții. Greșala de până acum, până când a apărut fascismul, național-socialismul și legionarismul, a fost ca iudaismului și masoneriei, ca instituții, li s'au opus persoane. Ori, persoanele sunt limitate, dela natură, să trăiască un anumit timp. Napoleon a murit. Pot să spun eu un om, a cărui viață este limitată, unei instituții care este perpetuă, cum este iudaismul? Trebuia să opun tot ceva perpetuu; și atunci s'a creat această spiritualitate a mișcărilor naționale: fascismul, național-socialismul și legionarismul. Că am dreptate, priviți un fenomen care trebue să constitue o lecție, fără voia noastră, și o încurajare pentru cei care, înaintea noastră, au realizat în Europa o răbufnire și o împlinire a unei mișcări naționale, pentru fasciști și național-socialiști: Ducele, Fuehrerul, trăiesc. Dar în mod fatal suntem toți sortiți morții. Ar trebui să existe o preocupare pentru aceste mișcări: ce vom face? Răspunsul îl au prin noi. Noi suntem o realitate: veți face ceeace am făcut noi — fără voia noastră și cu câtă durere — veți continua să mergeți înainte, oricâte dificultăți veți avea și ori câte cutremure v'ar mai adăoga alte suferințe pe lângă acelea pe care le-ați avut adunate.

Trăim înainte, Conducătorul nostru, Căpitanul Corneliu Zelea Codreanu, a fost omorît. Mișcarea a renăscut și — cum spunea un camarad de al nostru, în mod atât de frumos și de entuziast, la adunarea dela 10 Decemvrie — acest Neam a dovedit, prin Horia Sima, că poate da Căpitani la infinit.

Iată deci, dacă Dv. precizați că iudaismul este o instituție și masoneria la fel și nu scriți în van, de a doua zi lumea trebue să-și dea seama ce consecințe se trag de aici și că într'o instituție ca Mișcarea noastră, omogenitatea și unitatea perfectă constitue una din legile noastre de fier.

(Continuare în pag. 12-a)

INAUGURAREA CURSURILOR UNIVERSITĂŢII LIBERE DE ZIARISTICĂ

Urmare din pagina 11-a

Domnilor, merg mai departe: Axa. Am auzit vorbindu-se în toate felurile: suntem cu Axa.

CE REPREZINTA AXA

Sunt mulţi oameni care se supără pe Axă. Dar mă rog: ce este această Axă în sine? Păi, este Axa Roma-Berlin!

Nu se răspunde aşa. Ştiţi Dv. ce reprezintă Axa şi ce ne-a impresionat pe noi şi ne-a legat să fim în Axă? Nu cum se spune, că ne numim că suntem cu Axa, sau alături de Axă. Noi suntem în Axă, pentrucă nu putem fi în alt loc. Noi, organic suntem în Axă, înlăuntru, în spiritualitatea ei. Cu Axa poate fi orice alt popor, care n'ar avea o mişcare naţională ca a noastră. Se poate alipi. Dar aici se pune problema de contopire, şi numai cine are identitate de aspiraţii poate să se contopească cu cineva.

Axa aceasta, care a supărat atâta lume dar care a pus atâtea lucruri la o rânduială cum trebuiau de mult să fie puse, această Axă este o linie ideală, care este formată din certitudinea pe care o impune încrederea reciprocă în sentimentul de cinste a doui oameni care, prin geniul lor bun, se confundă cu două naţiuni. Aceasta este Axa.

Prin urmare, în această splendidă înţelegere ideală a cinstei, acolo ne simţim şi noi că suntem, şi nu ne mai poate scoate nimeni, pentru simplul motiv că acolo ne-au aşezat morţii noştri; fiindcă geaba ar mai încerca cineva să ne întrebe: dece sunteţi?, pentrucă nu avem nici un fel de mandat din partea celor care ne întreabă ci avem din partea celor care ne-au aşezat acolo.

Mă opresc la aceste câteva exemple, pentru ca să trag un învăţământ. Suntem o Mişcare care aducem lucruri noui. Dar aceste lucruri noui trebue să vină cu precizia şi cu claritatea care este necesară, ca să nu producem turburări nici în conştiinţa celor care vor să ne înţeleagă, nici în aventajul duşmanilor care ne pândesc. Noi trebue să dărâmăm o spiritualitate. Această spiritualitate este a Revoluţiei franceze. Nu o putem dărâma oricum. O spiritualitate se dărâmă cu altă spiritualitate; şi nu poţi creia altă spiritualitate, dacă nu ai elementul tehnic necesar precizat, cuvintele, noţiunile şi lucrurile definite.

Dacă dai două definiţii pentru un lucru, este mai puţin decât dacă nu dai nici o definiţie. Pentrucă dacă nu dai nici o definiţie, un om va spune: aceasta trebue să aibă o definiţie. Dar când îi dai două definiţii îi arăţi că nu ai nimic în cap.

Prin urmare, trebue să căutaţi tot timpul să aveţi această precizie şi să o produceţi ori de câte ori aveţi o chestiune de pus la punct.

Domnilor, îmi permit un sfat, tocmai pentrucă n'am fost niciodată gazetar şi n'am scris. M'am întrebat cu prilejul acestei cinste pe care mi-o faceţi: dece se citeşte o gazetă? Dece citesc eu gazeta dimineaţa? Şi am găsit că este numai curiozitatea. Nu este nici o altă sete care mă împinge, decât curiozitatea: ce s'a mai întâmplat? Sunt aşa de curios, încât dimineaţa nu fac nimic decât citesc gazeta, măcar în fugă.

Şi atunci mi-am zis: întrucât şi eu nu sunt decât un om din massă, acelaş lucru trebue să se petreacă cu toată lumea. Acest lucru trebue să-l aveţi dv. prezent în conştiinţă tot timpul, că dv. sunteţi pentru public şi nu publicul pentru dv.; adică dv. trebue să vă aşezaţi pe firul de gândire al publicului, pentrucă zadarnic veţi crede că puteţi să-l scoateţi din felul lui de a privi lucrurile. Trebue să intri pe felul lui de gândire. Publicul are felul lui de gândire, nu este savant. Nu zic că vă adresaţi massei şi că massa n'ar fi cultă şi savantă. Este altceva: vă adresaţi unui om care toată ziua este sătul de lucrurile savante, care este sătul de mizeriile mici ale vieţii şi care citeşte gazeta fie în repezeală, fie în anumite pauze — dar tot repede — şi este preocupat nu de teorii, ci de lucrurile mărunte, dacă sunt lemne pe piaţă, că astăzi ouăle s'au scumpit, că salariile nu s'au mărit în proporţia corespunzătoare scumpirii vieţii, etc.

Or, ca ziarist, toată tehnica aici trebue să vă ducă. Dacă vrei să mă câştigi trebue să cauţi ca toate aceste fapte mărunte ale zilei să le integrezi, să le cuprinzi în felul mare de gândire care aparţine nouei credinţi legionare. Veţi spune: cum să încadrez eu oul? Nu se poate.

Există un mijloc şi de aceea trebue să faceţi o facultate liberă. Există acest mijloc şi eu nu pot decât să vă doresc ca în toată viaţa Dv., după ce aţi izbuti să faceţi să coboare stelele, aştrii, în oglinda telescopului, să mai găsiţi puterea sufletească de a putea să-i priviţi cu ochii ciobanului. Aceasta este viaţa şi nu înseamnă că dacă o adânceşti te poţi rupe vreodată de lucruri aşa de omeneşti, cum sunt acestea.

Domnilor, sunt încă foarte multe de spus. Cele ce le-am înşirat azi reprezintă un început de aşa fel că aş putea spune că de-abia de acum începe munca grea pentru Dv. Dar pentru aceasta vă dau întâlnire nu aici, ci vă aştept pe teren. (Aplauze prelungite).

Cursuri de literatură şi cultură italiună la Bacău

BACAU, 17. — In curând se va deschide în localitate o şcoală de cultură italiană. Iniţiativa aparţine Institutului de cultură italiană din România.

Conducerea şcolii o va avea d-na Edvige Bestazzi profesoară din misiunea culturală, iar cursurile vor fi predate în amfiteatrul liceului Ferdinand I.

Programul acestor cursuri cuprinde două secţiuni:

O secţiune de linguistică şi una de cultură.

Secţiunea linguistică cuprinde un curs de gramatică pentru începători şi exerciţii de pronunţare, ortografie, dictare şi conversaţie obişnuită; iar pentru înaintaţi va avea loc un curs săptămânal de gramatică lecţiuni de perfecţionare în cunoştinţe de italiană şi lecturi din autori italieni mai de seamă.

Secţiunea de cultură, cuprinde un curs săptămânal de literatură italiană dedicat tratării epocilor şi personajelor mai importante din literatura italiană şi comentarii din „Divina Commedie"; un curs săptămânal va fi dedicat studiului vieţii, instituţiilor şi organizaţiei fasciste.

Băcăuanii au primit cu unanimă satisfacţie vestea, deschiderii acestui institut, în localitate.

RADIO

Miercuri 18 Decemvrie

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREŞTI ŞI POSTUL PE UNDA SCURTA 32,4 m.

7.00: ORA DIMINEŢII.

12.15: Ora; Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.

12.30: Concert de prânz. Bogeanu (armonică) şi Constantin (clarinet) acompaniat de taraful: Muzică populară românească: Am o mândră mititică; [illegible]; Doina dela Cluj; Am avut şi eu [illegible]; Arii naţionale.

13.30: Serviciul de ştiri germane.

14.00: Muzică uşoară românească: Un [illegible] de Vilinow (voce: Nicu Orăşanu) [illegible] Al [illegible] de Dendrino (voce: [illegible]); Tu nu ştii ce mult am plâns de Dendrino (voce: Ion Lăceanu).

14.30: Radio-jurnal (II).

14.50: Colinde populare de Emil Monţia-voce: Alexandru Grozuţă: Pe cel deal cu flori frumoase; La cea tufă de bujor; Sus la poarta Raiului; O ce veste minunată.

15.20: Protecţia animalelor de Dumitru Enescu.

15.30: Jurnal-cultural.

18.30: Ora; Muzică de cameră: R. Meisner (vioară); I. Ghiga (violă); M. Mociac (violoncel) şi Th. Rogalski (pian): Quartet de Th. Rogalski.

19.00: Directive noui în organizaţia turismului, de Prof. Valeriu Puşcariu.

19.15: „DATINA COLINDATULUI" prezentare cu exemplificări de G. Breazul.

19.45: Serviciul de ştiri germane.

20.00: Radio-jurnalul (IV).

20.20: Concertul soc. corale „România" cond. de N. Lungu: Domnuleţ şi Domn din cer de Gh. Cucu; Triptic de Crăciun din Basarabia de Vasile Popovici; Sus la poarta raiului de Emil Monţia; Moş Crăciun de I. Borgovan; Colindul lui Dumnezeu de Gh. Popescu Brăneşti; Noi umblăm şi colindăm de Mihail Bârcă.

20.45: D-na Sani Djuvara (voce): Tu singură de Beethoven; Postalionul de Schubert; Visuri de Wagner; Cântec de [illegible] de Marx.

21.00: ORA GERMANIEI dedicată savantului Emil von Behring.

22.00: Radio-jurnal (V); Sport.

22.20: Cântece de Crăciun dela diferite popoare-voce: Ştefan Savu: Clopote de Crăciun cântec german; Cântec sicilian; Bucuria Crăciunului cântec englez; Noaptea creştină-cântec portughez; Crăciunul de Massenet-cântec francez; Luminişul de Crăciun cântec belgian de C. Bungert; In Betleem s'a născut Cristos de V. Popovici.

22.30: Muzică distractivă (discuri): Potpourri de dansuri de Lincke; Tango bolero de Llossas.

22.50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană şi franceză.

CAPITALA

Nenorocirea din şoseaua Panduri

Un autobuz al S.T.B-ului explodând, a ars ca o lumânare

Azi dimineaţă la ora 5, pe şoseau Panduri s'a întâmplat o nenorocire, care numai datorită prezenţei de spirit a unui şofer, nu s'au înregistrat şi victime.

O DETUNATURA

La mijitul zorilor, autobuzul cu Nr. 20731 al S. T. B.-ului, după ce a fost alimentat cu 160 litri de benzină, a pornit din garajul din şoseaua Panduri spre şoseaua Vitan.

N'a parcurs decât câteva sute de metri când liniştea şi întunericul au fost despicate de o detunătură, după care a urmat o vâlvătae de flăcări.

Ce se întâmplase?

Rezervorul de benzină făcuse explozie şi întreg autobuzul ardea ca o lumânare.

Un şofer dela altă maşină, Bunu Ştefan, văzând nenorocirea, a alergat într'acolo şi numai datorită prezenţei sale de spirit n'au fost şi victime. El s'a avântat printre flăcări şi l-a salvat pe şoferul autobuzului Mielu Cocoş, care fusese rănit şi ameţit de explozie.

Hainele de pe el luaseră foc astfel că intervenţia şoferului Bunu s'a făcut tocmai la timp salvându-l de la o moarte sigură.

Taxatorul autobuzului a reuşit deasemeni să se salveze spărgând un geam.

Autobuzul a continuat să ardă până când au fost anunţaţi pompierii cari venind la faţa locului, au stins focul, însă maşina a fost complect distrusă astfel că pagubele sunt destul de însemnate.

La faţa locului a mai venit comisarul de serviciu al brigăzii de accidente din Prefectura poliţiei care a deschis o anchetă.

ARESTAREA UNEI EXCROACE

Brigada centrală din poliţia judiciară a Capitalei, condusă de d. comisar şef Pârvulescu, secondat de comisarii Stern şi Pavelescu au arestat eri o îndrăzneaţă escroacă cu numele de Postelnicu Bako. Aceasta se dădea drept inspectoare de poliţie comunală şi a reuşit în cartierul Obor să escrocheze numeroşi comercianţi sub pretextul că le procură alimente cu preţuri mici.

Altădată, îmbrăcând pe nedrept cămaşa verde, se dădea drept sora comandantului legionar Bartolomeu Livezeau. In realitate la poliţie s'a stabilit că e o abilă escroacă fiind urmărită cu mandat de arestare pentru o condamnare de un an şi 6 luni. Cu actele dresate a fost înaintată parchetului.

CRONICA LUGOJULUI

Instalarea comisiei interimare a Camerei de comerţ şi industrie

LUGOJ, 17. — Intr'o corespondenţă anterioară arătam că ministerul Economiei Naţionale, în urma propunerii făcută de d. prof. Tiberiu Mităr, prefectul judeţului, a numit o nouă comisie interimară în persoana d-lor: Vasile Bodea licenţiat al Acad. Comerciale, Schram junior vice consul al Germaniei, dr. Bărbat-Reşiţa, Melca dir. bancă, Finc Caransebeş, Dragotă-Caransebeş şi Ion Marcu Lugoj.

Instalarea comisiunii a avut loc zilele acestea, în prezenţa d-lor: prof. Tiberiu Mităr prefectul judeţului, V. Tănăseanu, prim preşedinte al tribunalului, ing. Ilca preşed. comisiei econ. a organizaţiei legionare, dr. Vasile, preot Mihuţ Jigorea, N. Baba comisarul guvernului pe lângă Cameră.

După ce d. Romulus Şoimu, secretarul g-ral al Camerei a citit decizia ministerială de numirea nouei comisi, d. prim preşedinte V. Tănăseanu a luat legiuitul jurământ în prezenţa preotului M. Jigorea.

D. GRIGORE POPESCU fost preşedinte al Camerei, luându-şi rămas bun dela foşti colaboratori şi dela personalul Camerei, urează spor la muncă şi prosperitate nouilor membri.

Procedându-se apoi la alegerea preşedintelui şi a vicepreşedintelui sunt aleşi cu unanimitate de voturi d-nii: Vasile Bodea ca preşedinte, iar d. Schram junior, vicepreşedinte. Reprezentant al judeţului Caraş este ales d. dr. Bărbat.

D. VASILE BODEA noul preşedinte, într'o frumoasă cuvântare, mulţumeşte colaboratorilor pentru alegerea şi cinstea ce i-s'a făcut prin alegerea sa ca preşedinte şi asigură pe fiecare de toată dragostea pentru prosperitatea instituţiei pe care o va servi cu toată abnegaţia şi în noul suflu al legiunei.

D. SCHRAMM junior, vicepreşedinte, deasemeni promite conducătorilor toată bunăvoinţa şi toată dragostea sa pentru înflorirea instituţiei.

D. prof. TIBERIU MITAR, prefectul judeţului, luând cuvântul urează spor la muncă nouilor conducători al comerţului şi industriei, accentuând asupra naţionalizărei comerţului şi a industriei, visul şi idealul Căpitanului.

D. BABA, comisarul guvernului, deasemeni asigură pe noul preşedinte de ajutorul d-sale.

D. DRAGOTA-Caransebeş, în numele comercianţilor şi industriaşilor din Caransebeş, promite tot sprijinul lor.

D. ROMULUS ŞOIMU, secretarul general al camerei, în numele funcţionarilor, asigură pe noui conducători de toată dragostea lor de muncă şi spor pentru binele instituţiei, al membrilor ce o compun şi al Statului Legionar de azi, care are drept deviză muncă şi cinste.

La orele 13 şedinţa de constituire a luat sfârşit.

Manifestaţia dela Casinoul civilo-militar

La casinoul civilo-militar, a avut loc Duminică dimineaţa o măreaţă manifestaţie legionară în prezenţa d-lor: prof. Tiberiu Mităr, prefectul judeţului, dr. Franciac Horger, ajutor de primar, Carol Mayer conducător al Grupului etnic german, etc.

Această manifestaţie a fost ocazionată de conferinţa d-lui dr. Roberto Madia, conducătorul Institutului italian din localitate. Afară de d-nii: prof. Tiberiu Mităr, dr. Franciac Horger, dr. Crişciu, dr. Plauchitiu, dr. Andrei, Şt. Oţel, preş. voluntarilor români din Italia, Sârbu notar cercul, Budiu com. Moise, reprezentanţii presei din Capitală, se mai găseau formaţiuni de legionari în cămăşile verzi. Sala casinoului civilo-militar, era neîncăpătoare pentru mulţimea care venise să audă cea de a doua conferinţă a d-lui dr. R. Madia.

D. dr. Roberto Madia în conferinţa sa, a arătat cele trei postulate după concepţia liberală şi anume: individul, libertatea şi parlamentul, care analizându-le înseamnează ruină, anarhie, şi vorbărie goală.

Vorbind despre concepţia fascistă spune că este comunitate, disciplină, etc. Fascismul pretinde disciplină, ascultare şi dragoste. Analizează apoi felul de viaţă al burghezului liberal, adică comoditate „asigurarea necesităţilor materiale ale vieţii, cu consecinţă firească îmbătrânirea, în timp ce viaţa legionarului este: viaţa aspră, credinţă neşovăelnică şi iubire de patrie.

Inchinarea făcută în încheierea conferinţei sale pentru Statul legionar, naţional socialist german şi fascism, este întovărăşită de ovaţiuni.

D. prof. Tiberiu Mităr, prefectul judeţului, desăvârşitul animator al raporturilor de amiciţie şi de adâncă spiritualitate între poporul italian şi român, a rostit câteva cuvinte, mulţumind în limba română marelui conferinţei d-lui prof. R. Madia.

D. Ştefan Oţel, preşedintele voluntarilor români în Italia, a mulţumit conferenţiarului, în numele membrilor ce compun asociaţia.

Voluntarii români din judeţul Severin se încadrează în Mişcarea Legionară

Duminică dimineaţa, a avut loc la şcoala primară Nr. 2 consfătuirea convocată de d. Şt. Oţet, preşedintele asoc. voluntarilor români din Italia, la care au luat parte membrii fruntaşi ai asociaţiei şi un numeros număr de voluntari.

In cuvântarea de deschidere, d. Ştefan Oţel a arătat scopul pentru care a fost convocată şedinţa, adică pentru a se decide dacă asociaţia voluntarilor stă alături de mişcarea legionară. Asistenţa, cu un entuziasm de nedescris, a uaprobat prin urale propunerea preşedintelui.

Au mai luat cuvântul d-nii: Onae, secretarul genral al asociaţiei, N. Sârbu, notar cercual, fiecare accentuând necesitatea imperioasă ca voluntarii să se adreseze în mişcarea legionară.

Sfinţirea unui cuib legionar

Duminică diminea, cu deosebită solemnitate, a avut loc sfinţirea cuibului legionar numit „Cuibul copiilor săraci". La această manifestaţie se găseau de faţă d-nii: prof. Tiberiu Mităr, prefectul judeţului, dr. Mihăilescu, protoereu, fruntaşi ai vieţii locale, formaţiuni legionare şi reprezentanţii presei.

Serviciul religios a fost oficiat de protopopul dr. Mihăilescu asistat de preotul legionar Vasilescu. După actul sfinţirei, au vorbit d. profesor Tiberiu Mităr, prefectul jud., dr. S. Mihăilescu şi preotul Vasilescu.

Redacţionale

Sediul redacţiei noastre pentru oraşul Lugoj şi judeţul Severin se găseşte în strada Tempea No. 2, corespondent judeţean fiind d. Ionescu-Muncă.

DOLIUL CURŢII REGALE

COMUNICAT No. 12

Mareşalul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

In urma încetării din viaţă a Alteţei Sale Regale Principesa Maria a Greciei, Curtea Regală a României a luat doliu pe timp de 6 (şase) zile, cu începere din ziua de Sâmbătă 14 Decembrie a. c.

Bucureşti, 16 Decembrie 1940.

UN SEVER AVERTISMENT APLICAT ZIARULUI „PORUNCA VREMII"

Nerespectând normele cu caracter permanent în materie de presă, i se aplică ziarului „Porunca Vremii" un sever avertisment public.

16 Decembrie 1940.

ŞTIRI EXTERNE

UNGARIA. — O nouă dispoziţiune a adus iarăşi o restricţiune în ce priveşte alimentele din restaurante, cari vor servi numai de 3 ori pe săptămână carne, şi anume, câte două feluri de supă, o gustare, o mâncare cu peşte, două feluri de friptură şi legume. O porţie de carne cu oase nu va depăşi 150 gr., iar fără oase 120 gr. Este interesantă introducerea felului unic de mâncare într'o zi pe săptămână. Pâinea pe viitor, va avea un adaos de 15 la sută făină de porumb şi 25 la sută cartofi. Franzelele, cornurile şi prăjiturile, nu se mai pot obţine în comerţ. Tot astfel vânzarea macaroanelor şi făinoaselor uscate. Se pare că se intenţionează introducerea de cartele pentru grăsime în restaurante.

FRANŢA. — In toate birourile instituţiunilor de stat din Paris, se experimentează un nou orar de lucru fără pauze, pentru a se face economie de combustibil şi transport. Durata serviciului a fost redus cu o oră. In micul repaus din timpul prânzului, funcţionarii pot mânca chiar în birouri. Aprovizionarea cu cărbuni, a Parisului întâmpină greutăţi de transport.

DANEMARCA. — Marea expoziţie a noilor materii prime germane, a dat posibilitatea danezilor să cunoască miracolele produselor sintetice. Este demn de remarcat sticla incasabilă şi mătăsuri, din coaje de cartofi sau pae, noua lână fabricată din celuloză.

ROMA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB anunţă că d. von Tchammer und Osten, conducătorul sportului german, a părăsit Roma, Marţi dimineaţa, plecân spre Germania.

ROMA, 17 (Rador). — Marţi dimineaţa, noul ambasador al Japoniei pe lângă Quirinal, însoţit de funcţionarii superiori ai ambasadei japoneze şi de ataşaţii militari a depus coroane pe mormintele Regilor Italiei, la Pantheon, la mormântul Soldatului Necunoscut şi la monumentul dela Capitol al celor morţi în cursul revoluţiei fasciste.

MUENCHEN, 17 (Rador). — Mi[illegible] ce d. Homan a fost primit la Muen[illegible] cordialitate de autorităţi şi înalte personalităţi, la Casa Brună.

Preşedintele consiliului de miniştri al Bavariei, d. dr. Siebert, a oferit o recepţie în cinstea distinsului oaspe.

MUENCHEN, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani anunţă:

Ziarul „Voelkischer Beobachter" şi-a sărbătorit astăzi a 20-a aniversare dela fundarea sa.

Ziarul care consacră câteva pagini acestui eveniment, reproduce în facsimile prima pagină a primului său număr de acum 20 de ani, cu un articol editorial al Fuehrerului.

†

FAMILIA PRICHEA

Elena, soţie, George, Cornelia, Sandi, Mircea, Aurel, Titi

Adânc îndureraţi, face cunoscut prietenilor şi cunoştinţelor că iubitul lor soţ şi tată

CONSTANTIN PRICHEA

(TICU)

a încetat din viaţă.

Inmormântarea va avea loc Miercuri 18 Dec. 1940 la cimitirul Ghencea, unde se află depus în capelă. Rugaţi-vă pentru dânsul!

SUBSCRIEŢI PENTRU SINISTRAŢI

MUNCĂ LEGIONARĂ

Un pod construit de legionarii din cuibul, Piatra Craiului garnizoana Rucăr, de sub conducerea preotului Ilie Banciu

MONUMENTE ALE NATURII

Consiliul de miniştri a declarat monumente ale naturii:

Arinişul dela Sinaia, în suprafaţă de 10.370 m. p., proprietatea Universităţii din Bucureşti. Cuprinde o mare variaţie de medii biologice. Terenul este împrejmuit;

Stejarul lui Mihai Viteazul din com. Grădiştea, jud. Vlaşca;

Stejarul lui Matei Basarab din comuna Plătăreşti, jud. Ilfov;

Stejarul din com. Duboz, judeţul Timiş-Torontal. Este situat în vatra satului lângă o veche biserică de lemn. Are diametrul de 1.79 m., măsurat la 1,30 m. dela sol şi [illegible] mea totală de 24,8 m. Mărturie [illegible]ţioasă a pădurilor de stejar [illegible] existat în câmpia Banatului;

Trei parcele în nisipurile dela [illegible]nul Conachi, proprietatea [illegible] în vederea conservării florei [illegible]nei caracteristice dunelor [illegible]. Una din acestea are o suprafaţă de cca. 2.000 m. p. a doua de [illegible] p. iar a treia este mai mare. [illegible]ste parcele au fost precizate [illegible]nul anexat procesului-verbal de [illegible]limitare;

Impresionant accident de muncă la Bacău

BACAU, 17. — Un impresionant accident de muncă s'a întâmplat zilele trecute în str. Vasile Alexandri din localitate.

Zidarul Ilie Sofran, de 32 ani, lucra la repararea imobilului Dragoianu, la o înălţime de cca 30 metri.

Voind să păşească de pe o shelă pe alta, şi-a pierdut echilibrul [illegible] căzut pe caldarâm, [illegible] ţeasta.

In stare gravă a fost internat [illegible] spitalul Pavel şi Ana Cristea [illegible] cu toate îngrijirile primite, [illegible] din viaţă. In urma lui rămâne [illegible]ţie bolnavă şi doi copii minori.

Conferinţa Preot. comandant V. Boldeanu la R.-Sărat

R.-SARAT, 16. — In amfiteatrul liceului teoretic de băeţi „Regele Ferdinand" a avut loc conferinţa pr. comandant V. Boldeanu. Subiectul conferinţei a fost: „Disciplina şi dragostea legionară", şi a fost tratat în cadrul unei şedinţe de cuib.

Au luat parte la această şedinţă publică toţi intelectualii legionari şi simpatizanţi din oraş, C. M. L., F. D. C., precum şi toţi şefii de garnizoane din judeţ. Am remarcat prezenţa d-lor: ing. Gh. Vlad, prefectul judeţului, col. Gh. Negulescu, primarul oraşului, C. Magearu, şeful judeţului şi a celorlalţi şefi de instituţii.

La sosirea conferenţiarului, camaradul avocat D. Vasilescu, şeful garnizoanei, a dat raportul, după care camaradul comandant C. Magearu, şeful judeţului, a deschis şedinţa prin depunerea jurământului de către întreaga asistenţă.

A urmat conferinţa pr. comandant V. Boldeanu, care în cadrul ştirilor a arătat poziţia pe care se află Legiunea faţă de situaţia externă şi internă, evidenţiind [illegible] spirituală ce formează [illegible]tul Legiunei. A urmat apoi [illegible] formaţiilor, când conferenţiarul [illegible] expus raporturile dintre Armată [illegible] Legiune, specificând că atât [illegible] cât şi cealaltă sunt ale Naţiunii [illegible] deci trebue să se sacrifice pentru [illegible]. In continuarea şedinţei, pr. comandant a trecut la partea de [illegible] sufletească a legionarului, [illegible] despre „Disciplina şi dragostea legionară". In cadrul acestei [illegible] formative legionare, camaradul conferenţiar a lămurit prin [illegible] cum trebue să înţelegem disciplina şi dragostea în legiune, aşa cum a arătat-o Căpitanul [illegible] fapte şi scris. Acestea sunt [illegible]tele pe care a clădit Căpitanul Legiunea şi prin ele vom ajunge [illegible] avem o Românie aşa după cum a întrevăzut-o Ionel Moţa: „Si [illegible] Căpitane, o ţară ca soarele [illegible] cer".

Şedinţa s'a încheiat prin [illegible]rea cântecelor legionare de [illegible] corul garnizoanei condus de camaradul I. Georgescu.

Plecarea ultimului transport de germani repatriaţi din Bucovina

GURA HUMORULUI, 17. — Cu ocazia plecării ultimului transport de germani repatriaţi din Gura Humorului, a avut loc o frumoasă manifestaţie de simpatie şi camaraderie. Un grup de legionari a însoţit până la gară detaşamentul german. Despărţirea a produs emoţie, căci mulţi din camarazii germani au activat în Mişcarea Legionară, înainte de prigoană.

Sâmbătă seara, comisariatul regional din Gura-Humorului a organizat o masă camaraderească la care au participat: Obersturmführer din S. S. d. Theine, împreună cu membrii comisiei germane; comisia română în frunte cu camarazii Ionel Negură şi Vasilcovschi comisari regionali; camaradul comand. aj. Cristofor Rusu, prefectul jud. Câmpulung; comand. aj. M. Hojbotă, şeful organizaţiei legionare de Câmpulung; camaradul Tonavschi, locţiitorul şefului Regiunei a VIII-a; camaradul Romaşcan, şeful serviciului economic din Regiunea VIII-a delegatul garnizoanei militare, şefii tuturor autorităţilor din localitate şi un grup de cămăşi verzi.

Cuvântări

Camaradul Ionel Negură, printr'o frumoasă cuvântare în limba germană, adresându-se camarazilor germani, acum la sfârşitul lucrărilor, le mulţumeşte pentru buna înţelegere de conlucrare cu comisia română şi îi admiră pentru [illegible] pilda de care au dat dovadă, [illegible] dând prin aceasta — disciplina întregului popor german.

Obersturmführer Theine, [illegible] cuvântul a făcut o analogie [illegible] ideologia Naţional-Socialismului [illegible] Mişcării Legionare, — între personalitatea Führerului şi a Căpitanului, cari au luptat cu atâta [illegible] şi cu atâtea riscuri. In [illegible] crede că Mişcarea Legionară [illegible] uşi să organizeze ţăranul, muncitorul şi ostaşul român, pentrucă toţi îi îmbrăţişează deopotrivă. [illegible]ţumeşte pentru sprijinul ce [illegible] dat aici şi încheie cu „Trăiască Legiunea şi Căpitanul!"

Legionarii sub conducerea camarazilor comandanţi ajutori Cristofor Rusu şi Matei Hojbotă au [illegible]tat mai multe cântece legionare, patriotice şi populare, iar camaradul Flocea Aurel, acompaniat la [illegible] a cântat „Cântecul Căpitanului" [illegible]moţionând întreaga asistenţă, [illegible] când Obersturmführer Theine [illegible] dea explicaţii camarazilor [illegible] despre acest cântec şi [illegible] pentru ridicarea Europei Noi [illegible] Naţional-Socialism, Fascism [illegible]gism şi Mişcarea Legionară.

La dorinţa d-lui Theine, camaradul Ionel Negură, a redat în [illegible]neşte cuvintele ce au fost [illegible] limba germană.

Din toată lumea

COMENTARIILE PRESEI FRANCEZE DESPRE CREAREA ADUNĂRII CONSULTATIVE

CLERMONT FERRAND, 17 (Rador). — Presa franceză comentează crearea unei Adunări consultative. „Le Journal" arată că mareșalul Pétain guvernează în conformitate cu spiritul Franței, care a cerut totdeauna ca șeful să stea deasupra [illegible] și părerilor trecătoare și [illegible], dar ca acest șef să fie inconjurat de sfetnici. De aceea, inchee ziarul, viitoarea Adunare, alcătuită din tehnicieni și competențe, va [illegible] nevoilor actuale de autoritate.

In „L'Action Française" Charles Maurras subliniază caracterul consultativ al viitoarei Adunări, care nu va fi o instituție parlamentară. Este menținut principiul că un singur om decide, iar mai mulți discută, putând aduce o contribuție serioasă la problemele ce se desbat.

Desbaterile acestea vor fi ele publice, se întreabă Maurras. Ne îndoim. Rezumatul ședințelor va fi comunicat oare presei? Se prea poate, dar nu este sigur, inchee el.

D. FLANDIN GRAV BOLNAV

ROMA, 17 (tp). — După cum se anunță din Vichy, d. Flandin, fostul ministru de externe al guvernului din Vichy, a căzut bolnav de angină, având temperatură foarte ridicată.

Ambasadorul german, d. Otto Abetz a sosit eri seara la ora 21 la Vichy, fiind însoțit de suita sa.

AMERICANII SĂ FIE REALIȘTI

Declarațiile d-nei Roosevelt

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

In privința cererea oficială de asistență financiară, adresată de guvernul britanic guvernului american, d-na Roosevelt, soția președintelui Statelor Unite, a declarat ziariștilor că americanii trebue să fie realiști și că ar fi mai bine să se ferească de dăruirea unor sume decât de acordarea unor împrumuturi.

Pe de altă parte, deputatul Bloom, președintele comisiei de politică externă a Camerei reprezentanților, a declarat că dacă Statele Unite s'ar hotărî să ajute pe englezi să câștige războiul, ar trebui să se desființeze legea privitoare la neutralitatea Statelor Unite, care constitue o piedică pentru a se da Angliei toate materialele de care ea are nevoe.

In orice caz, a adăogat d. Bloom, americanii trebue să se opună în mod formal ca vasele de război americane să fie puse la dispoziția Angliei pentruca aceasta să le folosească la escortarea convoaielor britanice.

Problema acordării unor ajutoare financiare Angliei, de către Statele Unite, a terminat deputatul Bloom, va fi obiectul unor foarte importante discuții ale parlamentului american, în cursul apropiatei sesiuni.

DUCELE MUSSOLINI A AVUT O INTREVEDERE CU D. VON TSCHAMMER UND OSTEN

ROMA, 16 (Rador). — Ducele a primit în audiență, în prezența d-lui Pavolini, ministrul culturii poporului, pe d. von Tschammer und Osten, președinte al Asociației culturale germano-italiene și conducătorul sportului german, cu care a avut o călduroasă întrevedere.

Ministrul secretar general al partidului fascist, d. Serena, a avut Duminică o lungă și călduroasă întrevedere cu d. von Tschammer und Osten.

Șeful sportului german a examinat, deasemeni, cu d. Manganiello, președintele Comitetului olimpic italian, diferite probleme privitoare la organizarea sportului internațional. Cu acest prilej s'a trimes o telegramă șefului sportului japonez în care se exprima speranța că, prin cooperarea celor trei puteri, sportul internațional va primi un nou suflu de dreptate și cavalerism.

PARASIREA ROMEI

ROMA, 16 (Rador). — D. Tschammer und Osten, șeful sportului german și subsecretar de stat, a plecat Luni seară spre Berlin fiind salutat de d. Pavolini, ministrul culturii poporului, de șeful de cabinet al acestuia, de directorul propagandei din ministerul culturii poporului, de ambasadorul Reichului cu toți membrii ambasadei, precum și de președintele și conducătorii Comitetului olimpic italian.

43 LUCRĂTORI ACOPERIȚI DE O AVALANȘĂ DE ZĂPADĂ

N'au putut fi salvate decât cinci persoane

TOKIO 16 (Rador). — Se anunță din Sahalin că 43 de tăietori de lemne au fost surprinși de o avalanșă formidabilă, Sâmbătă dimineața în apropiere de orașul Sikaba. Imediat ce s'a aflat de accident, o echipă de ajutor a plecat la fața locului. Din cauză că înaintarea se făcea cu mare greutate în zăpada înaltă de trei metri, echipa nu a ajuns decât foarte târziu la locul catastrofei.

Cu toate sforțările neobosite, nu au putut fi scoși până Luni seara decât 28 de tăietori de lemne, dintre cari numai cinci au fost găsiți în viață.

Sunt puține speranțe că din restul de 10 vor mai putea fi salvați unii, întrucât au trecut trei zile de când s'a produs accidentul.

MINUS 50 GRADE IN SIBERIA

MOSCOVA, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" anunță:

Marile înghețuri au și început în Siberia.

La Irkutsk s'a înregistrat o temperatură de 30 grade sub zero iar la Jakutsk, în regiunea minelor de aur temperatura a scăzut până la 50 grade sub zero iar într'o localitate de la frontiera chino-siberiană s'a înregistrat 42 grade minus.

La Moscova termometrul a scăzut la 10 grade sub zero, în timp ce în zona petroliferă este o temperatură ridicată, excepțională pentru această vreme, de 25 grade deasupra lui zero.

Apele Mării Caspice au 18 grade deasupra lui zero.

LUPTELE PE FRONTUL CYRENAICEI CONTINUĂ CU INVERȘUNARE

Comunicatul cartierului general italian

ROMA, 17. (Rador).—Marele Cartier General al forțelor armate italiene transmite de undeva din Italia următorul comunicat oficial cu No 193:

Cea de a opta zi a bătăliei din zona pustie a frontului Cyrenaicei s'a desfășurat cu o inverșunare nu mai mică decât cea a zilelor precedente.

Aviația noastră, cu tot timpul din cele mai defavorabile, nu și-a încetinit activitatea, sprijinind rezistența trupelor iar cu formațiunile sale de vânătoare și de bombardament a provocat pierderi mari inamicului.

Pe mare avioanele noastre torpiloare au atins cu două torpile un crucișetor de 6.000 tone care bombardase Bardia.

Cinci din avioanele noastre nu s'au mai reîntors.

Pe frontul grec, calm în sectorul armatei a 9-a.

In luptele din zilele trecute, regimentul de grenadieri și regimentul de lăncieri din Milano s'au distins în deosebi.

In Africa orientală, pe frontul Sudanului activitate de patrule și de artilerie.

In cursul dimineții de eri un avion inamic care încercase să bombardeze Diredawa, a fost doborât de aviația noastră de vânătoare care își luase sborul în urma alarmei ce se dăduse.

In timpul incursiunei inamice semnalată de comunicatul nostru No 191, unul din avioanele noastre a doborât un avion „Wellesley" care a căzut în flăcări.

MAREA BRITANIE A CERUT FORMAL AJUTORUL FINANCIAR AL ST.-UNITE

WASHINGTON, 16. (Rador).—„Associated Press" transmite:

Marea Britanie a cerut formal ajutorul financiar al Statelor Unite, — a declarat o înaltă persoană oficială, care a refuzat însă să fie citată.

Suma și natura exactă a cererii nu sunt divulgate, dar se lasă să se înțeleagă că această cerere ar putea să nu fie socotită drept o cerere de împrumut.

Nevoind să răspundă direct la invitația de a fi citată drept sursă a știrii acesteia, persoana oficială de mai sus a lăsat să se înțeleagă, în mod general, că reporterii se află în posesiunea unei „informații exacte".

SE VAND ACTIUNILE AMERICANE IN POSESIA ENGLEZA

NEW YORK 16 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

D. Knudsen, șeful producției materialului de război, a trimis o circulară tuturor fabricilor, cerându-le să livreze la timp, dată fiind extrema urgență a situației.

Pe de altă parte, ministerul de finanțe al Marei Britanii a dat ordin să se vândă 100.000 de acțiuni americane în posesiunea sa, destinând suma astfel obținută pentru nevoile militare.

D. LLOYD GEORGE INTRĂ IN GUVERNUL BRITANIC

Se caută și un succesor pentru lordul Lothian

LONDRA, 16. (Rador). — Agenția „Reuter" transmite:

D. Lloyd George a făcut Luni o vizită destul de lungă d-lui Churchill la președinția consiliului.

Vizita aceasta a dat loc la multe presupuneri, dat fiind că numele d-lui Lloyd George a fost pronunțat în legătură cu succesiunea lordului Lothian.

Totuși, numirea d-lui Lloyd George ca ambasador la Washington nu este probabilă, în schimb este posibilă intrarea sa apropiată în guvernul Churchill, poate ca ministru fără portofoliu, situație în care vasta sa experiență ar putea fi folosită într'o măsură mult mai largă decât ca titular al unui anumit departament.

In legătură cu găsirea unui succesor pentru lordul Lothian, se crede că n'ar fi bine să se aleagă un diplomat, ci „un om de stat modern", deoarece titularul acestui post care este cheea de boltă a diplomației britanice, trebue să fie o personalitate cu experiență ministerială și cu o deplină cunoaștere a întregei situații a războiului.

O PRECIZARE A POSTULUI DE RADIO LONDRA

STOCKHOLM 16 (Rador). —Corespondentul agenției DNB transmite:

Se anunță din Londra că d. Lloyd George a fost chemat azi în audiență de d. Churchill, primul ministru, la Downing Street.

Postul de radio Londra precizează că acest lucru — contrar svonurilor ce circulă — nu are nimic de a face cu o eventuală numire a d-lui Lloyd George în postul de ambasador al Marei Britanii la Washington. Se declară că o asemenea numire ar fi reprobabilă.

Este mult mai probabil ca d. Lloyd George să intre în guvernul Churchill, ca ministru fără portofoliu.

NUMEROASE INTREPRINDERI DIN ANGLIA AU INCETAT LUCRUL

PERSONALUL DE CAI FERATE PE PUNCTUL DE A DECLARA GREVA

STOCKHOLM, 16 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

După o informație a ziarului englez „Sunday Express", a încetat munca în mai multe întreprinderi din Anglia, fapt recunoscut și de autoritățile locale. Incetarea lucrului nu se datorește numai insuficienței adăposturilor antiaeriene, ci și chestiunii salariilor, care nu mai sunt suficiente față de prețurile ce cresc pe fiecare zi.

Marele conflict dintre lucrători și companiile de căi ferate n'a putut fi înlăturat și printre lucrători se propagă cu mare iuțeală ideea grevei. Conducătorii Sindicatelor nu pot decât cu mare greutate să oprească izbucnirea grevei.

D. Roosevelt nu va implica Statele-Unite in război

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

„Washington Times Herald", ocupându-se de întrevederea pe care Ducele de Windsor a avut-o recent cu președintele Roosevelt, scrie că președintele Statelor-Unite și-a manifestat în mod precis hotărîrea sa de a ține promisiunea făcută alegătorilor săi, anume de a nu implica Statele-Unite în războiu.

Președintele Roosevelt nu are intenția de a fi un al doilea Wilson și de aceea nu va face nimic ce ar putea să provoace intrarea Statelor-Unite în războiul actual.

Totuși, președintele Roosevelt s'a declarat dispus să ajute pe englezi în măsura posibilităților.

După cum se știe termină ziarul, Ducele de Windsor căutase să știe dacă Statele-Unite sunt gata să ia parte la războiu alături de Anglia sau dacă sunt dispuse să escorteze cu vasele lor de războiu, vasele de comerț aflate în serviciul englezilor.

„UN AJUTOR FINANCIAR"

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Associated Press, reproducând părerea cercurilor care în general sunt bine informate, constată că împrumutul cerut de englezi Statelor Unite ar putea fi caracterizate mai degrabă „un ajutor financiar".

Anglia este interesată să obțină asigurarea că va putea continua cumpărăturile sale de războiu, chiar și atunci când actualele sale credite vor fi secate.

JOE LOUIS DIN NOU INVINGĂTOR

NEW YORK, 17 (Rador). — Boxeurul Joe Louis păstrează titlul de campion mondial la categoria grea, în urma victoriei pe care a avut-o Luni seară contra boxeurului Al Mccoy, pe care l-a învins în matchul disputat la Boston (Massachusetts).

Boxeurul Mccoy nu s'a mai ridicat din colțul pe care-l ocupa pe ring pentru a lupta în a 6-a repriză, din cauza rănii pe care o avea la ochiul drept, care era aproape închis.

Partenerul boxeurului Joe Louis a primit foarte multe și grele lovituri din partea adversarului său, fiind doborât chiar în prima repriză.

VAL DE GER IN JUGOSLAVIA

BELGRAD, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Un ger puternic domnește în toate regiunile Iugoslaviei.

Valul de ger s'a accentuat și mai mult în cursul zilei de Luni. Pe coasta Dalmației s'au înregistrat 8 gr. sub zero, iar în interiorul țării termometrul s'a scoborât sub zero până la 17 grade.

In regiunea Adriaticei se semnalează furtuni extrem de violente.

Comunicațiile feroviare sunt stânjenite. Trenurile sosesc cu mari întârzieri.

Apele râurilor și fluviilor au înghețat. Chiar apele Adriaticei au început să înghețe în golful Split.

Navigația fluvială a fost întreruptă pe Dunăre și Drava.

In Bosnia și Muntenegru ar fi încetat din viață, în regiunile muntoase, mai multe persoane, surprinse de viscol.

IN BOSNIA HAITELE DE LUPI ATACĂ SATELE

BELGRAD, 17 (Rador). — In Bosnia apuseană, unde un strat gros de zăpadă a acoperit întreaga regiune, lupii au început să atace satele.

Intr'un singur sat, o haită de lupi a atacat o turmă de oi din care a omorât 20. Ciobanii au reușit să ucidă cu ciomegile trei lupi.

UN ATAC AL VEDETELOR GERMANE RAPIDE

BERLIN, 17. (Rador). — Vedete rapide au întâlnit, în noaptea de 16 Decembrie, în Canalul Mânecie, o flotilă superioară de distrugătoare engleze.

După o scurtă luptă, forțele britanice s'au retras.

Vedetele rapide germane s'au înapoiat nevătămate la bazele lor.

Produse americane in valoare de un miliard dolari pentru Anglia

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

Ziarul „Daily News" anunță că președintele Roosevelt va recomanda Congresului să asigure Angliei cumpărarea anuală de produse americane în valoare de un miliard de dolari.

Suma aceasta ar urma să fie considerată fie ca un dar al Americii, fie ca o compensație pentru dreptul acordat Statelor Unite de a crea baze în insulele engleze din emisfera de apus.

Primul lord al mării, Sir Dudley Rund, va fi inlocuit

NEW-YORK, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite o știre a lui „United Press" din Londra din care rezultă că primul lord al Țării, sir Dudley Pund, va fi înlocuit, în curând, de actualul comandant al flotei britanice din Marea Mediterană, vice-amiralul Brown Cunningham.

Președintele Roosevelt, a sosit la Washington

WASHINGTON, 17 (Rador).— Corespondentul agenției DNB transmite:

„United Press" anunță că în noaptea de Luni spre Marți președintele Roosevelt a examinat cererea oficială de ajutor financiar a Marei Britanii.

El a avut, în acest scop, timp de o oră și jumătate, conversații cu d-nii Cordel Hull și Norman Davis.

Lupte grele pe frontul italo-grec

BELGRAD, 17. (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Ziarul „Politica" anunță că, cu toată vremea rea și zăpada groasă, luptele au continuat pe întregul front italo-grec.

Ambele părți fac mari sforțări pentru a-și menține pozițiile, mai ales în valea râului Devolik, unde luptele sunt deosebit de înverșunate.

Vremea rea, nu a împiedecat activitatea aviației.

COLONELUL DONOVAN A PLECAT SPRE LONDRA

LISABANA, 16 (Rador). — Colonelul american Donovan a plecat Luni la Londra, pe bordul unui hidroavion.

El este însoțit de doi locotenenți-coloneli, de doi maiori și de un căpitan.

ACTUL DE BRAVURĂ AL UNUI PILOT ITALIAN

ROMA, 17. (Radar). — Se află că ofițerul pilot care, după cum s'a arătat în comunicatul oficial No 190 a reușit, dând dovadă de o mare îndemânare și dispreț al pericolului, să ia la bordul avionului său, pe comandantul escadrilei sale, ce fusese obligat din cauza unei avarii, să aterizeze pe teritoriul inamic, este locotenentul din arma aviației, Mare Visentini.

ORGANIZAȚIA GERMANĂ „AJUTORUL DE IARNĂ" A DISTRIBUIT NUMEROASE ALIMENTE ȘI JUCĂRII DE CRĂCIUN

BERLIN 16 (Rador). — Prin intermediul organizației „Ajutorul de Iarnă" au fost distribuite pentru Crăciunul acesta 600.000 kgr. turtă dulce, jucării în valoare de 1,5 milioane mărci, precum și bonuri în valoare de 20.000.000 mărci.

Ajutorul a fost împărțit acolo unde nevoile erau maxime, adică în familiile mobilizaților.

In timp de pace, se obișnuia să se distribue obiecte utile. Dat fiind că actualmente produsele se eliberează cu cartele s'a preferat anul acesta să se dea bonuri, în valoare dela 50 pfenigi la 5 mărci, după numărul membrilor familiei. Aceste bonuri vor putea fi schimbate în magazine contra alimente, produse de îmbrăcăminte și combustibil, în cadrul general al sistemului cartelelor. Comercianții vor obține pentru aceste bonuri sume corespunzătoare în mărci, dela orice bancă.

Pentru Ajutorul de Iarnă 1940—1941 s'a prevăzut în total aproape 200.000.000 mărci în bonuri. Ziua de Crăciun va fi una din zilele principale de distribuire a acestor bonuri; se vor distribui deasemenea mari cantități și în ziua de 30 Ianuarie 1941 aniversarea venirii la putere a Fuehrerului.

Se vor da ajutoare în alimente, îmbrăcăminte și combustibil și germanilor repatriați din Basarabia și Wolhynia, care se mai găsesc în tabere de colonizare.

VAPORUL BRITANIC STORNEST TORPILAT DE GERMANI

NEW-YORK, 16 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

Stațiunea de radiotelegrafie nord-americană a captat semnalele de ajutor lansate de vaporul britanic de comerț „Stornest", cu o deplasare de 4.263 tone.

Comandantul vaporului anunță că vasul său a fost torpilat și este în pericol de a se îneca. El cere să i se trimită imediat ajutor.

Vasul s'ar găsi în drum spre Irlanda.

UN NOU SERVICIU DE CLEARING INTRE BELGIA ȘI BULGARIA

BRUXELLES, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „D. N. B." transmite:

Ziarul oficial al comandantului militar pentru Belgia și Franța de Nord, publică o ordonanță relativă la crearea unui nou serviciu de clearing între Belgia și Bulgaria.

Debitorii din Belgia vor plăti prin intermediul Băncei de Emisiune din Bruxelles, în cadrul clearingului Germano-Belgian, iar debitorii din Bulgaria prin intermediul Băncii Naționale Bulgare în conturi speciale în mărci ale Băncilor Naționale Belgiene sau Bulgare ce funcționează pe lângă Cassa germană de Clearing.

ULTIMA ORA

ANGLIA NU POATE CÂŞTIGA RĂZBOIUL PE TEREN MILITAR

O notă cu caracter oficios german

BERLIN, 17 (Rador). — Următoarea notă cu caracter oficios a fost dată publicităţii:

In cercurile politice de aci nu a trecut neobservat faptul că serviciile britanice de informaţii încearcă să exploateze evenimentele militare din Albania şi Africa de nord pentru scopuri de propagandă, în disproporţie cu însemnătatea militară redusă a succeselor locale obţinute împotriva trupelor italiene.

Astfel, propaganda engleză cercetează prin cele mai curioase presupuneri pretinsele reacţiuni ale evenimentelor din Africa de nord şi Albania asupra situaţiei din Italia.

Se încearcă a se crea impresia că s'ar putea vorbi de o scădere a moralului italian civil, de o criză a conducerii de stat şi de anumite proecte germane, care ar putea fi aplicate ca măsuri de prevedere.

Orice răspuns obiectiv la asemenea năzbâtii ale propogandei engleze este — după cum se subliniază în cercurile capitalei Reichului — inutil. Aceste năzbâtii merită însă — după părerea celor de aci — să fie înregistrate, deoarece ele permit să se arunce o privire în cele mai ascunse dorinţi şi speranţe engleze, arătând totodată mijloacele mărunte la care recurge Anglia din cauza situaţiei ei militare şi economice fără ieşire.

După convingerea celor de aci, conducerea engleză ştie precis că ea nu poate câştiga pe teren militar războiul nici împotriva unui, nici împotriva celuilalt partener al axei. Ea ştie că schimbarea de stăpânire a câtorva kilometri pătraţi de deşert şi a câtorva pătraţi de coastă stâncoasă nu are nicio însemnătate pentru desfăşurarea acestui războiu şi decizia sa.

Englezii par însă a repeta greşala de a aplica războiului actual unităţi de măsură a ultimului războiu, adică de a considera pe adversarii lor moralmente mai slabi decât sunt ei înşişi. Ei par a crede că un singur succes şi un mic câştig de teren pot duce în mod automat la folosirea armei de care, cu toate deziluziile, ei se mai folosesc şi azi cu predilecţie: bluful.

Se adaugă aci că englezii au pierdut până acum toate fazele acestui războiu şi pentrucă nu s'au putut elibera de vechiul lor viciu de a aprecia pe celelalte popoare şi succesele lor mai prejos decât pe ei înşişi. Ei săvârşesc acum aceeaşi greşeală faţă de Italia. Englezii au uitat că Italia a reuşit jucându-se să se împotrivească sancţiunilor lumii întregi menţinând o atitudine morală în care veselia tradiţională a poporului italian a întrecut chiar dispreţul resimţit de Italia faţă de metodele folosite împotriva ei.

De altfel, este o dovadă a încrederii reduse pe care o au englezii în propria lor putere militară de atac, dacă avantgărzile lui sir Maitland Wilson s'au şi aşezat în Africa în jurul focurilor din tabără, spre a aştepta o revoluţie în Italia. Revoluţiile — se declară aci — obişnuesc a isbucni acolo unde condiţiunile sociale, politice şi economice sunt coapte pentru o asemenea soluţie. Din această cauză a făcut Italia în 1922 revoluţia ei fascistă.

Dacă englezii ar reflecta puţin, ei ar vedea limpede unde există astăzi, în primul rând, în Europa, condiţiile prealabile pentru o revoluţie, mai ales dacă se aşteaptă o îmbunătăţire a situaţiei de pe urma fanteziilor absurde ale propagandei engleze.

ANGLIA A CERUT OFICIAL ST.-UNITE AJUTOR FINANCIAR

STOCKHOLM, 17. (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B., transmite:

O informaţie din Washington a agenţiei „Reuter" confirmă ştirea dată de o agenţie americană că Marea Britanie a cerut oficial Statelor Unite ajutor financiar.

COMUNICATUL FORŢELOR AERIENE BRITANICE DESPRE ATACUL IMPOTRIVA NEAPOLULUI

LONDRA, 17. (Rador). — Un comunicat al forţelor aeriene britanice din Cairo anunţă că aviaţia engleză a executat un violent atac împotriva oraşului Neapole, în noaptea de 14 spre 15 Decembrie.

Bombele au căzut pe un dig alături de care erau ancorate trei cuirasate, iar incendiile provocate au durat vreme îndelungată. Cinci lovituri directe au fost înregistrate asupra unei concentrări de crucişătoare şi distrugătoare şi au fost urmate de patru mari explozii.

Unul din aparatele engleze de bombardare a aruncat întreaga sa încărcătură în apropierea unui cuirasat.

ANGLIA SĂ NU ŞI FACĂ PREA MARI ILUZII IN PRIVINŢA REZULTATELOR BĂTĂLIEI DIN MARMARICA

BERNA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani anunţă:

Presa elveţiană, ocupându-se de bătălia ce se dă în Marmarica, subliniază că toate ştirile din izvor britanic sunt neclare.

Ziarele declară că d. Churchill şi propaganda britanică au făcut mare caz de această pretinsă victorie şi aceasta mai mult spre a se convinge pe ei înşişi decât pe alţii.

Criticul militar al ziarului BUND scrie că în ce priveşte rezultatele acţiunei britanice, Londra nu trebue să-şi facă prea mari iluzii, chiar dacă înaintarea engleză ar putea ajunge până în interiorul Libiei, fiindcă englezii nu ar putea să păstreze poziţiile decât cu ajutorul unor enorme forţe militare.

Mareşalul Graziani însă, are la dispoziţia sa o armată intactă, care se bucură de importante puncte de sprijin cum sunt localităţile Tobruk, Derna şi Benghazi.

REGELE ANGLIEI A VIZITAT BRISTOLUL

AMSTERDAM, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB., anunţă după posturile engleze de radio, că Regele George al VI-lea a vizitat Marţi oraşul Bristol spre a se informa asupra stricăciunilor pricinuite acolo de atacurile aeriene germane.

Pe un parcurs de mai multe mile, Regele a străbătut cartierele oraşului, care au avut de suferit.

PARADĂ MILITARĂ GERMANĂ LA HAGA

In prezenţa generalului de infanterie von Briesen s'a desfăşurat zilele trecute o paradă militară germană la Haga

ANGLIA NU A DAT ITALIEI NICI O LOVITURĂ HOTĂRÂTOARE

ROMA, 17. (Rador). — O examinare realistă a luptei dusă de Italia pe frontul grecesc şi în Marmarica nu poate duce, scrie ziarul „Messaggero", decât la formarea convingerii că soarta Greciei este pecetluită şi că Anglia nu a dat Italiei nici o lovitură hotăritoare şi că până la urmă Anglia va fi învinsă.

Grecii şi englezii ar putea să nutrească speranţe numai în cazul când italienii nu s'ar mai lupta. Dar faptele dovedesc că italienii se luptă cu vitejie şi nu doresc altceva decât lupta.

Acesta este unul dintre primii factori în vederea victoriei finale. In favoarea Italiei mai sunt şi alţi factori, anume raportul dintre forţe, poziţiile geografice şi strategice respective şi posibilităţile blocadei şi contrablocadei.

In ce priveşte Grecia, superioritatea forţelor Italiei se va afirma în curând.

Pe de altă parte, iniţiativa britanică în Marmarica nu înlătură ameninţarea contra poziţiilor engleze din Egipt, nu stânjeneşte mişcările flotei italiene, nu eliberează trecerea prin Canalul de Suez şi nici nu îngădue concentrarea forţelor navale şi aeriene britanice pentru apărarea Angliei şi a comunicaţiilor maritime cu Statele-Unite.

Este suficient deci să se aştepte timpul necesar pentru a se vedea că iniţiativele britanice din Mediterană nu au asigurat Angliei avantagiile hotăritoare, pe care le scontase propaganda britanică.

ITALIA ESTE FERM HOTĂRÂTĂ DE A DOBÂNDI VICTORIA FINALĂ

MILANO, 17. (Rador). — „Corriere della Sera" publică un articol în care răspunde afirmaţiilor presei anglo-americane cu privire la pretinsa gravă deprimare din Italia.

Intre altele, ziarul scrie că presa anglo-americană trebue să se convingă că Italia nu este deloc abătută fiindcă toate forţele imperiului britanic s'au deslănţuit contra sa. Este suficient să se citească telegrama adresată Ducelui de conducătorii fascişti convocaţi la Forli pentru a se constata ferma voinţă a Italiei de a dobândi victoria finală.

După ce aminteşte că Italia a luptat trei ani şi jumătate contra Austriei habsburgice, a cucerit în şase luni Imperiul şi prin intervenţia sa a pus capăt războiului civil din Spania, ziarul ajunge la concluzia că o prăbuşire morală s'a produs numai în fantezia bolnavă a ziariştilor anglo-americani, care nu cunosc pe italienii de azi. Faptele vor da o desminţire senzaţională calomniilor răspândite de adversarii Italiei, termină ziarul.

RESURSELE ALIMENTARE ALE ITALIEI SUNT ASIGURATE

ROMA, 17 (Rador). — Pe baza dispoziţiilor date de Duce şi în urma propunerii comisiei interministeriale, numită de secretarul partidului fascist, serviciile pentru alimentarea forţelor armate şi populaţiei civile vor fi concentrate la ministerul agriculturii şi pădurilor.

Resursele alimentare ale ţării sunt suficiente pentru acoperirea nevoilor şi de aceea nu există nici o justificare a fenomenelor de acaparare.

Se vor lua măsurile necesare pentru asigurarea disciplinei şi controlului distribuirii produselor supuse raţionării. Cei care vor contraveni acestor măsuri vor fi trimişi în faţa tribunalului pentru apărarea statului şi în cazurile mai grave ei vor putea fi condamnaţi la moarte.

O DECLARAŢIE A D-LUI MORGENTHAU, SECRETARUL TREZORERIEI

WASHINGTON, 17. (Rador). — Corespondenul agenţiei DNB comunică:

Fiind întrebat de ziarişti, dacă cererea britanică de ajutor financiar a fost primită înainte de ora 4 după amiază, d. Morgenthau, secretarul Tezaurului, a răspuns scurt că pendula sa s'a oprit.

D. Morgenthau a adăugat că numai Casa Albă va putea da în mod oficial amănunte asupra acestei chestiuni. In nici un caz, a încheiat d-sa, nu se va putea acorda Marei Britanii vreun ajutor financiar fără încuviinţarea Congresului.

STATELE EUROPENE N'AU PLĂTIT RATELE IMPRUMUTULUI DE RĂZBOIU ACORDAT DE AMERICA

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

La scadenţa din 16 Decembrie, singura ţară care a plătit rata pentru împrumutul de războiu acordat de Statele Unite a fost Ungaria, care la rândul ei, nu a făcut decât un vărsământ simbolic.

Toate celelalte state debitoare nu au plătit nimic.

Se ştie că până anul trecut, când se afla în războiu cu Rusia, Finlanda a fost singura ţară care a plătit regulat ratele datorite Statelor Unite pentru împrumuturi de războiu. Tocmai din această cauză Statele Unite i-au acordat un moratoriu special.

AMBASADORUL ST.-UNITE LA RIO DE JANEIRO, INSĂRCINAT SĂ MEDIEZE INCIDENTELE ANGLO-BRAZILIENE

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

„Times Herald" anunţă că Brazilia era atât de mult indignată de atitudinea Angliei, încât d. Hull, şeful departamentului de Stat, care căutase până acum să arate că violările britanice nu sunt grave, s'a decis să trimită pe d. Caffrey, ambasadorul Statelor Unite la Rio de Janeiro, — care se găseşte actualmente în concediu la Washington — la ambasada Marei Britanii pentru a sfătui pe englezi să cedeze.

Este vorba de următoarele trei incidente: 1) reţinerea la Gibraltar a vaporului de comerţ brazilian „Siqueira Campos, pe motivul că are pe bord mărfuri germane destinate Braziliei, cu toate că Anglia eliberase cuvenitul „certificat de navigaţie; 2) sechestrarea unei părţi din încărcătura vaporului brazilian „Buarque", care transporta mărfuri din Brazilia spre Venezuela şi 3) oprirea vaporului brazilian „Itape" de către crucişătorul auxiliar britanic „Carnavon Castle", care a luat 22 de cetăţeni germani de pe bordul vasului brazilian, cu toate că acesta se găsea în zona de securitate pan-americană.

D. Caffrey ar fi declarat ambasadei engleze din Washington că vaporul Siqueira Campos, reţinut la Gibraltar, ar trebui să fie eliberat.

ALFRED ROSENBERG VORBIND LA PA...

Reichsleiterul Alfred Rosenberg a vorbit zilele trecute în sala de ...te a Camerei deputaţilor din Paris

CINE VA FI SUCCESORU... LORDULUI LOTHIAN LA WASHINGTON

NEW YORK, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B., anunţă:

Ziarul „New York Daily News", declară că, după informaţii primite din cercurile diplomatice din Londra, în general bine informate, guvernul Statelor Unite a sugerat ministerului de externe al Marei Britanii că în postul de ambasador la Washington, în locul ... lord Lothian, să fie numită ... tre următoarele trei perso... sir Archibald Sinclair, minis... rului, sir Walter Citrine, sec... confederaţiei generale a mun... sir Walter Layton, director... dianului „News Chronicle", ... pare la Londra.

AVIOANE STRĂINE AU VIOLA... SPAŢIUL ELVEŢIAN ARUNCÂND BOMB...

— Sunt patru morţi —

BERNA, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Statul major elveţian publică un comunicat în care declară că în noaptea de Luni spre Marţi, avioane străine au sburat pe deasupra regiunii Bale, aruncând mai multe bombe contra gării de marfă şi a districtului Gundeldingen.

Alte bombe au căzut deasupra localităţii Binningen.

Sunt patru morţi şi mai mulţi răniţi. Pagubele materiale sunt importante.

Comunicatul declară că s'a ...chis o anchetă pentru a se ... origina bombelor.

Corespondentul agenţiei S... adaogă următoarele:

La Bale se crede că este ... de bombe aruncate de piloţi ... nici care, de data aceasta ... cat şi bombe, ne mai mulţum... să violeze, ca în trecut, spa... veţian, neţinând seamă de ... tele continuui ale guvernului ... ţian.

OLANDEZ EXECUT... DE ENGLE... PENTRU SPIONA...

LONDRA, 17 (Rador). — Mi...rul de Interne anunţă că Marţi ... mineaţa, a fost executat în ...rea Pentonville olandezul ... van den Kieboom, condamnat p... spionaj.

Van den Kieboom, care lucra ...tru Germania, era născut în ...nia în 1914 şi fusese judecat ... cu ceilalţi doi spioni, cari s... executaţi, săptămâna trecută, ...preună cu care a lucrat şi ...

Asupra lui van den Kieboom ... fost găsit şi un aparat de ...miţător.

Executarea sa a fost ... cu o săptămână, deoarece el ... apel. Retrăgând, Luni apelul ... van den Kieboom a fost execut... cursul zilei de Marţi.